

ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

Ξεσηκωνόμαστε για να τους ανατρέψουμε

**Γυρίστε
στις σελίδες
3, 4, 5**

Αθήνα, 3/2. Απεργιακή συγκέντρωση των εργαζομένων στα Τρόφιμα/Ποτά στο υπ. Εργασίας. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

6

ΦΕΒΡΑΡΙ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΔΕΝ ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
10.30πρ

Αθροτικό Θέατρο

ΕΛΕΥΣΙΝΑ
10.30πρ

Πλατεία Ηρώων
Προσέλευση 10πρ

- Δουλεύεις, αυθόριση
Όχι θούβεξ
και εξουλιουρούς
- Όχι «νέα Σούδα
στην Ελευσίνα»
- Καμία στήριξη
στις σχέδια
Τρόπικ - Μεταναύου

Σωματεια

ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

σελ. 10, 11, 12

**Από την Αθήνα
στη Μινεάπολη,
παγκόσμια αντίσταση
στον ρατσισμό
και τον φασισμό**

**ΣΥΣΚΕΥΗ
ΔΡΑΣΗΣ**
**Σάββατο
7 Φεβράριου
6μ
ROMANTSO**
Ανασταγίδα 3-5,
Ομόνοια

**ΜΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ
ΟΙ ΑΔΑΦΟΝΙ! ΤΟ ΠΛΑΤΩ**

**MARCH TOGETHER.
FOR LOVE. FOR HOPE.
FOR UNITY.**
28 MARCH LONDON

NO KINGS
"LONDON, MARCH 28"
"NO KINGS"

ΣΤΗ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ
Οι βολώνιστοι της Πάουερ
Μιλίνα την ανασηκώνει
στον ναό της Κροϊκής Λύρας
ΟΥΤΕ ΘΡΟΝΟ ΓΕΝΕΙ!
Μια οργανώνουμε τις
αντιστάσεις στις 28 Μάρτη,
δωδμή μερα Ιερών,
κι κάλουμε του Together
Βρετανία και No Kings ΝΗΛΑ

σελ. 13

[illegible]

σελ. 2

ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ

27 και **28** *Εμπρός για*
ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ

ΦΛΕΒΑΡΗ

ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ

ΕΞΕΙ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

www.grigoriomskiblog.gr - 6952 453652 - grigoriomskiblog@gmail.com

σελ. 8, 9

8 ΜΑΡΤΗ

Πάλη για την απελευθέρωση των Γυναικών

Πάλη ενάντια στο σύστημα των πλούσιων βιαστών

Φέτος στις 8 Μάρτη, στην Παγκόσμια Μέρα των Γυναικών, βγαίνουμε μαζικά στους δρόμους σε συλλαλητήρια γεμάτα οργή για τα εγκλήματα σε βάρος των γυναικών.

• Είναι μια μέρα αφιερωμένη στις 5 νεκρές εργάτριες στο εργοστάσιο Βιολάντα που έχασαν τη ζωή τους στο βωμό του κέρδους. Το εργοστάσιο ήταν χτισμένο πάνω σε μια βόμβα από προπάνιο, αλλά τα αφεντικά αγνοούσαν τις καταγγελίες των εργαζόμενων. Μπορούσαν να μεθοδεύουν αυτό το έγκλημα με τις πλάτες της Νέας Δημοκρατίας χάρη στους στενούς δεσμούς της οικογένειας των αφεντικών με το κυβερνητικό κόμμα, με τον πρώην Περιφερειάρχη Αγοραστό και τον υπουργό Παπαστεργίου που σαν μηχανικός υπέγραφε τις «μελέτες». Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη είναι συνένοχη και σε αυτό το έγκλημα.

Η κατάργηση της νυχτερινής εργασίας για τις γυναίκες ήταν αίτημα της

Παρισινής Κομμούνας και κατακτήθηκε από την Οκτωβριανή Επανάσταση στη Ρωσία του 1917, τότε που οι εργάτριες της Πετρούπολης μπήκαν μπροστά και έκαναν την 8 Μάρτη αφηγήτρια της νικηφόρας επανάστασης. Πέρασαν τριάντα χρόνια για να καθιερωθεί η απαγόρευση με Διεθνή Σύμβαση το 1948 και ακόμα περισσότερα για να γίνει νόμος στην Ελλάδα. Αλλά η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ήρθε να ξηλώσει ό,τι είχε απομείνει από τις κατακτήσεις προωθώντας τις «ευέλικτες» εργασιακές σχέσεις.

• Είναι μια μέρα αφιερωμένη στη **Ρενέ Γκουντ** και τον **Άλεξ Πρέτι** που δολοφονήθηκαν από τη ρατσιστική αστυνομία ICE του Τραμπ στη Μινεσότα την ώρα που προσπαθούσαν να σώσουν μετανάστριες από τις επιθέσεις των μπάτσων. Τα εκατομμύρια των διαδηλωτών σε όλες τις ΗΠΑ ξαναπιάνουν το νήμα από το κίνημα Black Lives Matter αλλά και από το #metoo.

Κλείνουν είκοσι χρόνια από τότε

έχουμε άδεια και δικαιώματα, δεν δικαιούμαστε αποζημίωση, δεν πληρωνόμαστε τα Σαββατοκύριακα.

Γι' όλα αυτά φέτος θα συμμετέχουμε ενεργά σε όλες τις εκδηλώσεις για τις 8 Μάρτη και καλούμε τα σωματεία μας να συμμετάσχουν στη σύσκεψη στο Ρομάντσο στις 10 Φλεβάρη. Είναι μία μέρα αφιερωμένη στις 5 νεκρές εργάτριες στο εργοστάσιο Βιολάντα και σε όλες τις γυναίκες, τις μετάναστριες, τις τρανς και τις προσφύγισες. Και επειδή ο μήνας μέχρι τις 8 Μάρτη είναι γεμάτος απεργιακές μάχες, θέτουμε ζήτημα στα εργατικά σωματεία να συμμετάσχουν με 48ωρες απεργίες στις 27 και στις 28 Φλεβάρη, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις οργανώνοντας εκδήλωση στον χώρο δουλειάς μας. Δένουμε όλα τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις μας γιατί αυτός είναι ο τρόπος για να τα κερδίσουμε όλα.

Δέσποινα Ζούλια,
ηχολήπτρια στην ΕΡΤ

που ξεκίνησε το κίνημα #metoo με καταγγελίες για τους βιασμούς Μαύρων γυναικών στις ΗΠΑ. Τις ίδιες μέρες, συγκλονίζεται όλος ο κόσμος από τις αποκαλύψεις των φακέλων Έποσταιν που δείχνουν χειροπιαστά τον Τραμπ και τους πλούσιους βια-

στές να εγκληματούν σε βάρος νέων γυναικών. Αυτοί είναι οι φίλοι και σύμμαχοι του Μητσοτάκη, μαζί συνένοχοι και στον πόλεμο, στη Γενοκτονία σε βάρος των Παλαιστινίων, και στα σεξιστικά εγκλήματα κατά των γυναικών.

• Η πάλη για την Απελευθέρωση των Γυναικών έχει βαθιές ρίζες. Το νήμα των εργατριών της Πετρούπολης έπιασαν οι αγώνες του Μάη του 1968, οι γυναίκες στην Ιταλία που έδωσαν μάχες για να κερδίσουν το δικαίωμα στο διαζύγιο και στις εκτρώσεις που ήταν ακόμα απαγορευμένα. Με εκείνα τα κινήματα συνδέθηκαν οι αγώνες της Μεταπολίτευσης εδώ, οι απεργίες των Τηλεφωνητριών, τα συλλαλητήρια των Μαιών, οι αγώνες για το δικαίωμα στην έκτρωση και μια σειρά κατακτήσεις που τώρα απειλούνται.

Η κυβέρνηση που διαλύει όλες τις κοινωνικές υπηρεσίες, από τους παιδικούς σταθμούς μέχρι τα ΚΑΠΗ και το Βοήθεια στο Σπίτι, ρίχνει τα βάρη στις πλάτες των εργαζόμενων γυναικών και λασπολογεί σε βάρος της Αριστεράς ότι τάχα υπηρετεί «Woke agenda». Δεν θα τους αφήσουμε να διασπάσουν και να απομονώσουν τους αγώνες μας. Με τη δύναμη της εργατικής τάξης ενώνουμε τους αγώνες για την απελευθέρωση των Γυναικών και για την ανατροπή του συστήματος της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη έδωσε μάχες για να γίνει η 8 Μάρτη ξανά Απεργία. Συνδέσαμε την 8 Μάρτη με τον ξεσηκωμό στις 28 Φλεβάρη ενάντια στο έγκλημα των Τεμπών. Συνεχίζουμε στον ίδιο δρόμο. Καλούμε όλα τα σωματεία να οργανώσουν την απεργία στις 27-28 Φλεβάρη και τα συλλαλητήρια στις 8 Μάρτη. Να ξεσηκώσουμε όλους τους εργατικούς χώρους και τις γειτονιές πηγαίνοντας προς τα εκεί. Για να τελειώνουμε με τους Τραμπ και τους Μητσοτάκηδες. Για μια κοινωνία απαλλαγμένη από τα εγκλήματα του κέρδους και του σεξισμού.

**Κίνηση για την
Απεργιακή 8 Μάρτη**

Οι εργαζόμενες στην ΕΡΤ και σε όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης αντιμετωπίζουμε χρόνια προβλήματα άνισης και σεξιστικής συμπεριφοράς και όσον αφορά τους μισθούς μας σε σχέση με τους άνδρες συναδέλφους μας αλλά και την υπόστασή μας σαν εργαζόμενες.

Οι γυναίκες και εδώ αντιμετωπίζονται σαν εργαζόμενοι δεύτερης κατηγορίας παρόλο που δουλεύουμε τα ίδια ωράρια και εκτελούμε τα ίδια καθήκοντα στο ακέραιο με τους συναδέλφους μας. Η ποσόστωση όσον αφορά τη στελέχωση του τεχνικού προσωπικού σε όλον τον χώρο των ΜΜΕ δείχνει έναν σαφή προσανατολισμό στον οποίο κυριαρχούν οι διακρίσεις σε θέματα φύλου, ιδιαίτερα σε θέσεις μεγαλύτερης ευθύνης όπως οι διευθυντές φωτογραφίας και οι σκηνοθέτες. Οι συμβασιούχες/οι στην ΕΡΤ διεκδικούμε οι συμβάσεις μας να γίνουν από συμβάσεις έργου, συμβάσεις εργασίας. Είμαστε με μπλοκάκι, μας διώχνουν, δεν

έχουμε άδεια και δικαιώματα, δεν δικαιούμαστε αποζημίωση, δεν πληρωνόμαστε τα Σαββατοκύριακα.

Γι' όλα αυτά φέτος θα συμμετέχουμε ενεργά σε όλες τις εκδηλώσεις για τις 8 Μάρτη και καλούμε τα σωματεία μας να συμμετάσχουν στη σύσκεψη στο Ρομάντσο στις 10 Φλεβάρη. Είναι μία μέρα αφιερωμένη στις 5 νεκρές εργάτριες στο εργοστάσιο Βιολάντα και σε όλες τις γυναίκες, τις μετάναστριες, τις τρανς και τις προσφύγισες. Και επειδή ο μήνας μέχρι τις 8 Μάρτη είναι γεμάτος απεργιακές μάχες, θέτουμε ζήτημα στα εργατικά σωματεία να συμμετάσχουν με 48ωρες απεργίες στις 27 και στις 28 Φλεβάρη, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις οργανώνοντας εκδήλωση στον χώρο δουλειάς μας. Δένουμε όλα τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις μας γιατί αυτός είναι ο τρόπος για να τα κερδίσουμε όλα.

Δέσποινα Ζούλια,
ηχολήπτρια στην ΕΡΤ

Η 8η Μάρτη δεν είναι μια γιορτή εφησυχασμού, αλλά μια ημέρα μάχης που φέτος ανήκει δικαιωματικά στην Παλαιστίνη γυναίκα, η οποία αποτελεί το πιο ζωντανό παράδειγμα ακατάβλητης αντίστασης στον κόσμο.

Στα ερείπια της Γάζας και της Δυτικής Όχθης, η Παλαιστίνη δεν είναι απλό θύμα των γεωπολιτικών συσχετισμών, αλλά η ραχοκοκαλιά ενός λαού που αρνείται να αφανιστεί. Είναι εκείνη που καλείται να κρατήσει τη ζωή όρθια ανάμεσα στην πείνα, τον εκτοπισμό και τον θάνατο, μετατρέποντας το σώμα και την καθημερινότητά της σε ένα διαρκές πολιτικό οχύρωμα. Μέσα από την απώλεια και την απόλυτη έλλειψη ασφάλειας, η Παλαιστίνη γυναίκα μεταφέρει τη μνήμη, την αξιοπρέπεια και τη συλλογική αντοχή, αποδεικνύοντας πως όσο υπάρχει εκείνη, η ελπίδα για ελευθερία παραμένει ζωντανή.

Την ίδια στιγμή, ο αγώνας μας στρέφεται στη γυναίκα μετανάστρια και ιδιαίτερα στην Αραβίδα, που φέρει πάνω της το βάρος μιας διπλής προκατάληψης. Είναι η γυναίκα που συχνά βιώνει τον αποκλεισμό και την καχυποψία λόγω της καταγωγής, της θρησκείας ή της μαντίλας της, η οποία μετατρέπεται

από προσωπική επιλογή σε αφορμή ρατσιστικής κριτικής και ελέγχου. Αυτές οι γυναίκες, που εργάζονται στις πιο επισφαλείς θέσεις, στην καθαριότητα και στη φροντίδα, αποτελούν την αόρατη δύναμη που στηρίζει ολόκληρες οικογένειες τόσο εδώ όσο και στις πατρίδες που άφησαν πίσω. Παρά τη σιωπή που τους επιβάλλεται, η παρουσία τους είναι μια διαρκής διεκδίκηση ορατότητας και σεβασμού απέναντι σε ένα σύστημα που τις θέλει μόνο ως φτηνό εργατικό δυναμικό, στερημένες από τη δική τους φωνή.

Σήμερα λέμε καθαρά πως καμία γυναίκα δεν μπορεί να είναι πραγματικά ελεύθερη όσο άλλες ζουν υπό κατοχή, και καμία δεν είναι χειραφετημένη όσο άλλες κρίνονται για το ένδυμα ή την καταγωγή τους. Η Παλαιστίνη γυναίκα και η γυναίκα μετανάστρια δεν αναζητούν τη συμπόνια μας, αλλά την έμπρακτη αλληλεγγύη και τη δικαιοσύνη. Ο αγώνας τους για ζωή με αξιοπρέπεια, μακριά από βόμβες και ρατσιστικά στερεότυπα, είναι ένας αγώνας κοινός και αδιαπραγμάτευτος για όλες μας.

Ναουζάτ Χαντίντ,
μεταφράστρια

Η κυβέρνηση των δολοφόνων θέλει και συνταγματική κατοχύρωση για το φονικό κέρδος!

Η απόφαση του Μητσοτάκη να κινήσει διαδικασίες αναθεώρησης για το Σύνταγμα είναι μια εξοργιστική πρόκληση. Μια κυβέρνηση λαομίσση, που θα έπρεπε να παρατηθεί και να προκηρύξει εκλογές, έχει το θράσος όχι μόνο να παρατείνει την παρουσία της στα υπουργεία, αλλά και να προσπαθεί να μονιμοποιήσει τη φονική ατζέντα της που βάζει το κέρδος πάνω από τις ζωές μας.

Έχει γίνει κλισέ η φράση ότι για άλλη μια φορά «ο πρωθυπουργός επιχειρεί να αλλάξει την ατζέντα» με την έννοια ότι θέλει να στρέψει την πολιτική

συζήτηση μακριά από τα κυβερνητικά εγκλήματα και να φέρει στο επίκεντρο «θεσμικά ζητήματα». Σίγουρα ο Μητσοτάκης θα ήθελε κάτι τέτοιο. Όμως το περιεχόμενο της πρότασής του για Συνταγματική αναθεώρηση δείχνει ακριβώς πόσο θα ήθελε να θεσμοθετήσει την πολιτική που σκοτώνει.

Τέμπη και Βιολάντες

Πρώτο ζήτημα που προτείνει είναι «την άρση του αναχρονιστικού μονοπωλίου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με την ίδρυση και μη κρατικών πανεπιστημίων». Μια κυβέρνηση που έχει γράψει με μαύρα γράμματα πάνω στις ζωές μας ότι οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν, θέλει να απλώσει αυτό το σκοτάδι και στις ζωές των νέων παιδιών που φτάνουν στις πύλες των ΑΕΙ. Δεν τους αρκούν τα Τέμπη και οι Βιολάντες, ούτε η κατεδάφιση του ΕΣΥ από τον Γεωργιάδη, θέλουν τις ιδιωτικοποιήσεις κορώνα στο κεφάλι τους.

Δεύτερο ζήτημα είναι η πρόταση που λέει ότι «μία δημόσια διοίκηση φιλική και αποτελεσματική πρέπει, πλέον, να έχει ως κινητήρια δύναμη τη διαρκή αξιολόγηση και να θέσει την έννοια της μονιμότητας σε μία εντελώς νέα βάση». Εδώ και χρόνια η κυβέρνηση μειώνει τις θέσεις μονίμων

στο δημόσιο και προωθεί τους εργολάβους και τις «ελαστικές σχέσεις εργασίας». Τώρα θέλει να αποτελειώσει ό,τι έχει απομείνει, κατοχυρώνοντας συνταγματικά την «αξιολόγηση», αυτήν την αντιδραστική επιστροφή στην εποχή των «επιθεωρητών» που οι εκπαιδευτικοί έχουν μπλοκάρει με τους αγώνες τους.

Και για να μην υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία για τον στόχο που υπηρετούν αυτές οι αλλαγές, έρχεται η τρίτη πρόταση για τη συνταγματική αναθεώρηση που «να προβλέπει και δικλείδες οι οποίες θα εγγυώνται τη μόνιμη δημοσιονομική ισορροπία, τη συνεπή κυβερνητική δράση αλλά και την ορθότητα των κομματικών υποσχέσεων, ώστε η χώρα να μην διολισθησει ποτέ ξανά στα επικίνδυνα μονοπάτια του λαϊκισμού». Να βάλει τα Μνημόνια στο Σύνταγμα θέλει ο Μητσοτάκης, για να βγαίνουν «αντισυνταγματικά» ακόμα και τα προγράμματα της Αριστεράς. Μόνιμη Χούντα με ματοβαμένα υπερπλεονάσματα ονειρεύεται.

Αυτά τα σχέδια δεν θα τα σταματήσουν οι συζητήσεις και οι αγορεύσεις στη Βουλή. Δεν έχει καμιά νομιμοποίηση ο Μητσοτάκης και δεν πρέπει να του την προσφέρει καμιά κοινοβουλευτική αντιπολίτευση. Το λόγο έχει το πεζοδρόμιο κλιμακώνοντας τους αγώνες για να τους ανατρέψουμε.

Αυτοί οι αγώνες είναι ξεκινημένοι μέσα σε συνθήκες μαζικής οργής που φουντώνει ξανά αυτές τις μέρες με τις πέντε νεκρές εργάτριες στα Τρίκαλα. Πηγαίνοντας προς την επέτειο του εγκλήματος των Τεμπών, μετατρέπουμε την οργή μας σε οργανωμένη δράση. Με την επαναστατική Αριστερά μπροστά, για να τελειώνουμε και με τους Μητσοτάκηδες και με το σύστημα που υπηρετούν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Σας ευχαριστούμε όλες και όλους!

Στα 51.950 ευρώ κλείνει η τρίμηνη οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Ευχαριστούμε συνολικά τις φίλες και τους φίλους της εφημερίδας που βοήθησαν να συγκεντρωθούν χρήματα σε κάθε χώρο και γειτονιά για να αντιμετωπίσουμε τις αυξημένες οικονομικές ανάγκες στην μάχη ενάντια στην κυβέρνηση.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συνεισέφεραν με την ενίσχυσή τους και αυτή την εβδομάδα. Μαρία Ζ. 300 ευρώ, από 250: Γιάννης Τ., Δημήτρης Χ., από 100: Αποστόλης Α., Μαρία Μ. Θράσος Τ., από 30: Γιάννης Π., Εφη Γ., από 20: Δημήτρης Δ., Μαρία Ν., Κατερίνα Τ. Γιάννης Μ., Μαρία Α., Νίκος Π., από 10: Ορέστης Π., Φίλιππος Κ.

Ευχαριστούμε τα σωματεία που ανανέωσαν την συνδρομή τους στην εφημερίδα: ΕΥΑΘ, ΣΥΔΑΣΑΠ.

Επίσης ευχαριστούμε για την εγγραφή ή την ανανέωση, τους φίλους και τις φίλες της εφημερίδας και του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Κατερίνα Κ., Σταύρος Ψ., Νένα Κ., Φωτεινή Λ., Διονύσης Π., Πάνος Π., Στέλλα Μ., Φίλιππος Κ., Τζέρυ Τ., Σπύρος Κ., Νίκος Κ., Ανθή Α., Χρυσάνθη Κ., Βασίλης Κ.

Συνεχίστε να στέλνετε τις ενισχύσεις σας. Κάθε ευρώ είναι πολύτιμο για να βρίσκεται η Εργατική Αλληλεγγύη στην πρώτη γραμμή των αγώνων.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Κάθε μέρα που περνάει, από την Δευτέρα 26 Γενάρη και τον τραγικό θάνατο των πέντε εργατριών στη «Βιολάντα», βγαίνουν στη δημοσιότητα στοιχεία για το καραμπινάτο προδιαγεγραμμένο εργοδοτικό έγκλημα με «ηθικό αυτουργό» την κυβέρνηση και το σύστημα που υπηρετεί.

Στην κυβερνητική προπαγάνδα και στα «φιλελεύθερα» ΜΜΕ, η «Βιολάντα» είχε «όλο το πακέτο» του «success story» για τις ελληνικές βιομηχανίες και την «οικονομική ανάπτυξη». Ο Τζιωρτζιώτης ήταν ο «αυτοδημιουργητος», «ανήσυχος», «μη συμβατικός» βιομήχανος με «οικολογική συνείδηση» και 11 διπλώματα ευρεσιτεχνίας που μετέτρεψε, μέσα σε 20 χρόνια, τον φούρνο του πεθερού του στα Τρίκαλα σε μια βιομηχανία-πρότυπο με υπερσύγχρονες παραγωγικές μονάδες και με τεχνολογία αιχμής που εξάγει σε 30 χώρες, με συνεχόμενο μεγάλο ετήσιο τζίρο και κερδοφορία.

Τι αποδείχθηκε από όλο αυτό το παραμύθι; Ότι ο Τζιωρτζιώτης είναι ένας δολοφόνος που είχε τις «κατάλληλες» πολιτικές και τραπεζικές διασυνδέσεις για κρατικές επιχορηγήσεις και φοροαπαλλαγές, για τραπεζικό δανεισμό, για παράνομες αδειοδοτήσεις, για «απαλλαγή» από ελέγχους, για απαγόρευση του συνδικαλισμού. Τα ζητήματα ασφάλειας ήταν από «γραφειοκρατικές διαδικασίες που παρεμποδίζουν την επιχειρηματικότητα» μέχρι «παράλογες απαιτήσεις των εργατοπατέρων» και επιπλέον είχαν και κόστος. Πέντε μέρες πριν το έγκλημα, η Περιφέρεια Θεσσαλίας ενέκρινε επιχορήγηση σχεδόν 2 εκατομμυρίων ευρώ για την επέκταση της «Βιολάντα» και «ρύθμιζε» το πώς ακριβώς θα πάρει πίσω φοροαπαλλαγές για την επένδυση, σχεδόν 900.000 ευρώ.

Έτσι φτάσαμε σ' αυτό το προδιαγεγραμμένο έγκλημα. Μία πολύμηνη διαρροή προπανίου είχε μετατρέψει το εργοστάσιο σε «παγίδα θανάτου» και ήταν θέμα χρόνου για το πότε θα γίνει η έκρηξη.

Σύμφωνα με την Πυροσβεστική, «η έκρηξη οφείλεται σε διαρροή προπανίου (χρησιμοποιείται για τη λειτουργία των τεσσάρων φούρνων της βιομηχανίας) από σωλήνα που βρίσκεται κάτω (!) από την επιφάνεια του εδάφους... η διαρροή ήταν πολύμηνη (!)... η σημαντική αυτή διαφυγή προπανίου, μέσω του εδάφους... συγκρατήθηκε σε υπόγειο χώρο, όπου, με την παρουσία σπινθηρισμού... οδήγησε σε έκρηξη». Όμως, στο επικαιροποιημένο σχέδιο πυρασφάλειας της «Βιολάντα», που κατατέθηκε στην Πυροσβεστική το φθινόπωρο του 2025 (!), υπάρχουν αποτυπωμένες μόνο οι υπόγειες δεξαμενές προπανίου και όχι οι δύο υπέργειες (και «γερασμένες») δεξαμενές, από τις οποίες ξεκίνησε η διαρροή. Το σχέδιο προέβλεπε εγκατάσταση τεσσάρων ανιχνευτών διαρροής αερίου, έναν σε κάθε φούρνο, όχι όμως και

Σκίτσο του John Antono στην Εφ.Συν (29/1)

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΡΙΚΑΛΑ

Κερδοσκοπική δολοφονία

στο υπόγειο της εγκατάστασης, όπου τελικά έγιναν η διαρροή και η έκρηξη, γιατί το υπόγειο δεν βρίσκεται αποτυπωμένο στα σχέδια του εργοστασίου και φυσικά, ούτε στο σχέδιο πυρασφάλειας. Ο χώρος του υπογείου, που καταλαμβάνει 400 τ.μ., θα άλλαζε βάσει νόμου την πυρασφάλεια της εγκατάστασης, θα υποχρέωνε σε πολλές περισσότερες παρεμβάσεις και ανανεώσεις με τελευταίας τεχνολογίας σύστημα πυρόσβεσης, κόστος που είχε εκτιμηθεί κοντά στις 300.000 ευρώ. Τόσο «κοστολογούσε» η εργοδοσία τις ζωές των εργατών και εργατριών στη «Βιολάντα».

Προειδοποιούσαν

Και όμως, και αυτό το έγκλημα θα μπορούσε να αποφευχθεί αν είχαν τον έλεγχο του εργοστασίου οι εργαζόμενοι. Όπως και οι μηχανοδηγοί, όπως και οι ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας, έτσι και οι εργαζόμενοι στη «Βιολάντα» προειδοποιούσαν. Η μητέρα ενός θύματος, της **Έλενας Κατσαρού**, που είναι κι αυτή εργάτρια στη «Βιολάντα», κατήγγειλε ότι «το κτίριο δεν το συντήρησαν ποτέ εδώ και 20 χρόνια... τόσο καιρό μύριζε υγραέριο και δεν έκαναν τίποτε» ενώ η αδελφή της ανέφερε ότι «το ήξεραν και δεν έγινε τίποτα... αμελούσαν να φτιάξουν αυτά που έπρεπε... κόβονταν δάχτυλα, χτυπούσε ο κόσμος, πήγαιναν με ράμματα στο νοσοκομείο, γίνονταν πολλά... ήταν άθλιες οι συνθήκες...καταγγελίες δεν γίνονταν. Εάν έκανες καταγγελία έχανε την δουλειά σου. Αδιαφορούσαν».

Αν υπήρχε Σωματείο θα ανάγκαζε την εργοδοσία να κλείσει το εργοστάσιο για να γίνει έλεγχος. Αλλά σωματείο δεν υπήρχε όχι γιατί δεν θέλανε

οι εργαζόμενοι αλλά γιατί το απαγόρευε, με «ποινή απόλυσης», ο Τζιωρτζιώτης. Όταν οι καταγγελίες φτάσανε στο Σωματείο Ιδιωτικών Υπαλλήλων Τρικάλων και στο Εργατικό Κέντρο Τρικάλων, η εργοδοσία καλούσε την αστυνομία για να μην αφήσουν τους συνδικαλιστές να μπουν μέσα στο εργοστάσιο.

Η κυβέρνηση, όπως και στα Τέμπη, έτρεξε από τη πρώτη στιγμή να «βγάλει πόρισμα», «δίνοντας γραμμή» στους δικαστές. «Ήταν η κακιά στιγμή... αυτά συμβαίνουν παντού στο κόσμο» δήλωνε ο **Γεωργιάδης**. Έτσι, δεν είναι τυχαίο ότι ο Τζιωρτζιώτης και η παρέα του παρά το ότι συνελήφθησαν και κατηγορούνται για ανθρωποκτονία από αμέλεια, βαριές σωματικές βλάβες κατά συρροή, εμπρησμό και έκρηξη, αφέθηκαν, σε λιγότερο από 24 ώρες, ελεύθεροι.

Οι πέντε εργάτριες που βρήκαν τραγικό θάνατο ήταν πέντε μητέρες που κάνανε την «επιλογή» να δουλεύουν στη νυχτερινή βάρδια. Η «Βιολάντα» ήταν γεμάτη από τέτοιες εργάτριες. Μία αναγκαστική «επιλογή» για να μπορούν να τα «βγάλουν πέρα», για να μπορούν την ημέρα να φροντίζουν τα παιδιά και τους ηλικιωμένους στην οικογένειά τους. Γιατί το σύστημα και η κυβέρνηση έχει διαλύσει κάθε είδος κρατικής πρόνοιας αναγκάζοντας έτσι τις γυναίκες της τάξης μας να κουβαλάνε όλο το βάρος της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης για να μπορεί ο κάθε Τζιωρτζιώτης να περηφανεύεται για τα «επιτεύγματά» του και να «αυγατίζει» τα κέρδη του.

Ο **Μητσοτάκης** επιχειρεί να μας πείσει ότι η Ελλάδα είναι η τρίτη χώρα στην ΕΕ με τα λιγότερα θανατη-

φόρα εργατικά ατυχήματα. Είναι και δολοφόνοι και ψεύτες. Ο Σύλλογος των Εργαζομένων στην Επιθεώρηση Εργασίας τονίζει ότι «σύμφωνα με τα στοιχεία του 2025, 201 εργαζόμενοι έχασαν τη ζωή τους στη δουλειά και 332 τραυματίστηκαν πολύ σοβαρά... Σύμφωνα με την Eurostat, στην Ελλάδα καταγράφεται μόλις το 30% – 40% των εργατικών ατυχημάτων, καθώς μεγάλες κατηγορίες εργαζομένων (αγρότες, ναυτικοί, εργαζόμενοι σε λατομεία και μαρμαράδικα) εξαιρούνται από την καταγραφή. Αυτό σημαίνει ότι για κάθε δηλωμένο εργατικό ατύχημα υπάρχουν τουλάχιστον δύο που δεν δηλώνονται ποτέ... Πόσοι από αυτούς τους λεγόμενους «αυτοαπασχολούμενους» δεν εκτελούν στην πράξη εξαρτημένη εργασία, αμειβόμενοι με μπλοκάκι για να αποκρύπτεται η εργοδοτική ευθύνη;... σύμφωνα με το Διεθνές Γραφείο Εργασίας, για κάθε ένα θανατηφόρο ερ-

γατικό ατύχημα αντιστοιχούν έξι θάνατοι από επαγγελματικές ασθένειες που σχετίζονται άμεσα με την εργασία, ένα κρίσιμο στοιχείο που δεν καταγράφεται καθόλου στη χώρα μας... ως Επιθεωρητές Εργασίας γνωρίζουμε πολύ καλά ότι τα παραπάνω δεν είναι «ατυχίες», αλλά είναι το αποτέλεσμα: των 13ωρων ωραρίων και της εντατικοποίησης στην λογική του κέρδους των επιχειρήσεων που οδηγούν σε σωματική και ψυχική εξάντληση των εργαζομένων, της δραματικής υποστελέχωσης όλων των αρμόδιων Υπηρεσιών, της συνειδητής επιλογής της πολιτείας να μετατρέπει τον έλεγχο σε εξαίρεση... Χαρακτηριστικό είναι ότι τα χιλιάδων επιχειρήσεων σε όλη τη χώρα ελέγχονται από μόλις 233 Επιθεωρητές Εργασίας. Στους νομούς Τρικάλων και Καρδίτσας, πάνω από 12.000 επιχειρήσεις, βάσει στοιχείων ΕΡΓΑΝΗ, και χωρίς να υπολογίζονται τα οικοδομοτεχνικά έργα, ελέγχονται από το ΤΕΑΥΕ Τρικάλων – Καρδίτσας με μόλις 4 επιθεωρητές. Με περίπου 600 ελέγχους τον χρόνο, χρειάζονται δεκαετίες για να ελεγχθούν οι επιχειρήσεις έστω και μία φορά».

Οι ζωές της εργατικής τάξης μετράνε και μόνο η εργατική τάξη μπορεί να τις υπερασπιστεί. Ο θυμός και η θλίψη πρέπει να γίνουν οργή και αγώνας. Η «Βιολάντα» (και η κάθε «Βιολάντα») πρέπει να κρατικοποιηθεί χωρίς αποζημίωση στους δολοφόνους – ιδιοκτήτες και να λειτουργήσει με εργατικό έλεγχο. Μπορούμε να το πετύχουμε. Την Τρίτη 3 Φλεβάρη ήταν η πανελλαδική απεργία στο κλάδο Γάλακτος-Τροφίμων-Ποτών. Σε ένα κλάδο γεμάτο «Βιολάντες». Έχουμε μπροστά μας την 48ωρη απεργία στις 27 και 28 Φλεβάρη, στην επέτειο του εγκλήματος στα Τέμπη και την απεργία στις 8 Μάρτη, στην παγκόσμια μέρα πάλης για την γυναικεία απελευθέρωση. ΣΣΕ και υποχρεωτικός συνδικαλισμός παντού! Στη φυλακή οι δολοφόνοι. Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση και το σύστημα που δολοφονεί.

Γιώργος Ράγκος

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Τετάρτη 11 Φλεβάρη, 7μμ

Γραφεία Γ' Δημοτικής Κοινότητας, Τριών Ιεραρχών 74, Πετράδωνα

Ομιλητές/ριες:

Δημήτρης Νταλάκος,

γ. γραμματέας Σωματείου Εργαζομένων στο Εργοστάσιο ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Δέσποινα Ζούλια,

εργαζόμενη ΕΡΤ

Κωνσταντίνα Κακούρου,

μέλος ΔΣ Ε' ΕΛΜΕ

Χρίστος Αργύρης,

γιατρός, μέλος Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ

Οι απεργοί έχουν το λόγο

Σε 24ωρη απεργία κατέβηκαν οι εργαζόμενοι του κλάδου Τροφίμων και Ποτών την Τρίτη 3/2, με αφορμή το εργοδοτικό έγκλημα που στοίχισε τη ζωή πέντε εργατριών στο εργοστάσιο Βιολάντα. Απεργοί από μια σειρά εργοστάσια του κλάδου και εργαζόμενοι/ες από τον κλάδο του επισιτισμού, τις σχολές και άλλους χώρους, συγκεντρώθηκαν στο Υπουργείο Εργασίας. Το παρών έδωσε ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης με το σύνθημα «Το κέρδος σκοτώνει – Κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση», καλώντας τους απεργούς σε κλιμάκωση με 48ωρη απεργία στις 27 και 28 Φλεβάρη που συμπληρώνονται τρία χρόνια από τη μαζική δολοφονία στα Τέμπη.

Διαβάστε τα όσα δήλωσαν στην Εργατική Αλληλεγγύη απεργοί του κλάδου.

Παλεύουμε για καλύτερες συνθήκες εργασίας στα εργοστάσια και περισσότερο κόσμο να δουλεύει. Είναι σημαντικό που γίνεται η σημερινή απεργία αλλά χρειάζεται ακόμα περισσότερος αγώνας και μαζικότητα. Μπροστά μας έχουμε τη συμπλήρωση τριών χρόνων από το έγκλημα των Τεμπών και πάλι θα είμαστε εκεί, δυναμικά και μαχητικά, για να καταφέρουμε ό,τι δεν έχουμε καταφέρει μέχρι τώρα.

Κώστας, εργάτης στο εργοστάσιο “Παυλίδης”

Απεργούμε για την τραγωδία στα Τρίκαλα. Ένα έγκλημα που οφείλεται στο ότι δεν παίρνονται τα μέτρα που πρέπει. Το βιώνουμε κι εμείς στο εργοστάσιό μας. Βέβαια από τότε που φτιάξαμε το σωματείο έχει αλλάξει αυτό. Με τη διεκδίκησή μας έχουν βελτιωθεί πράγματα και τώρα μετά την έκρηξη στο Βιολάντα έχουν αρχίσει κι επισκέπτονται τους χώρους να δουν πως είναι κλπ. Εμείς πάμε για συνέλευση κι έχουμε ετοιμάσει ένα πακέτο αιτημάτων σε σχέση με αυτά που συμβαίνουν στο εργοστάσιο.

Εννοείται ότι πρέπει να απεργήσουμε και στην επέτειο του εγκλήματος των Τεμπών. Πρέπει να απεργήσουμε και να αντισταθούμε για τα πάντα. Είναι τελείως παράλογο αυτά που συμβαίνουν στις κοινωνίες μας. Όλα συνδέονται. Είναι ο καπιταλισμός και το σημαντικότερο είναι πώς θα τον ρίξουμε. Οι λύσεις είναι πιο ριζικές. Συζητάμε για τα Τέμπη και αυτό που θα έπρεπε να συζητάμε είναι η κρατικοποίηση του σιδηρόδρομου. Τον Μητσοτάκη δεν ξέρω αν θα τον κλείσουμε στη φυλακή, αλλά ο προσανατολισμός πρέπει να είναι το πώς θα γίνει δημόσιος ο σιδηρόδρομος.

Μάριος, εργάτης στο εργοστάσιο “Δέλτα”

Οι συνάδελφοι εδώ έχουμε αρκετή συμμετοχή στην απεργία. Βλέπουμε τις ομοιότητες στη δουλειά μας με αυτό που έγινε στο εργοστάσιο στη Βιολάντα. Είναι θέμα χρόνου δηλαδή να σκάσει και σε άλλες βιομηχανίες το ίδιο πράγμα. Είτε σε μικρότερο, είτε σε μεγαλύτερο βαθμό, εί-

τε θανατηφόρα όπως ήταν αυτό που έγινε στα Τρίκαλα.

Είναι τραγική η εκμετάλλευση που γίνεται από τους βιομήχανους στο κλάδο και παντού. Νομίζω σε όλους τους κλάδους ισχύει αυτό. Μετά τα τελευταία αντεργατικά νομοσχέδια που έχουν περάσει έχουν ξεσαλώσει. Πλέον δίνουν κάθε δικαίωμα στους εργοδότες να κάνουν ό,τι θέλουν. Δεν υπάρχει κανένας έλεγχος από πουθενά. Η εκμετάλλευση και τα κέρδη τους μπαίνουν πάνω από τις ζωές των εργατών. Σφάζουν ουσιαστικά την κότα με το χρυσό αυγό.

Γιατί η δική μας ύπαρξη και δουλειά είναι που τους δίνει την πολυτέλεια να ζουν αυτοί πλούσια και εμείς να ζούμε σε αυτές τις συνθήκες, με την επισφάλεια που έχουμε, να μην ξέρουμε αν θα πάμε στο σπίτι μας την επόμενη μέρα στην οικογένειά μας. Πρέπει να μπει ένα φρένο και νομίζω ότι ο καλύτερος τρόπος είναι οργανωμένα ο κόσμος, οι εργάτες να συνειδητοποιήσουν τη δύναμή τους και να μετρηθούμε απέναντί τους.

Πριν τρία χρόνια τα Τέμπη, σήμερα τα Τρίκαλα. Είναι η ίδια ασυδοσία, η ίδια κρατική δολοφονία. Το κράτος συνηγορεί απέναντι στους επιχειρηματικούς ομίλους και στους βιομήχανους, στους εφοπλιστές και γενικά στο μεγάλο κεφάλαιο. Θα απεργήσουμε και τότε. Αυτό πρέπει να γίνει κι έτσι είναι το σωστό. Νομίζω ότι όποιος έχει συνείδηση θα είναι στην απεργία.

Θανάσης, εργάτης στο εργοστάσιο “Νίκας”

Σήμερα απεργούμε για το εργοδοτικό έγκλημα που έγινε στο εργοστάσιο της Βιολάντα στα Τρίκαλα. Ερχόμαστε από ένα χώρο που πριν δυο χρόνια είχαμε έναν ακόμα θάνατο συναδέλφου, ο οποίος έφυγε από τη ζωή εν ώρα εργασίας μετά από συνεχόμενες 12ωρες βάρδιες. Το σωματείο μας με τον αγώνα του κατάφερε να περιοριστούν τα 12ωρα και συνεχίζουμε για να εξαλειφθούν τελείως. Θέλουμε ουσιαστικά μέτρα υγιεινής και ασφάλειας σε όλους τους χώρους δουλειάς.

Παναγιώτης Χαϊνός,

πρόεδρος Σωματείου εργαζομένων EMFI (πρώην ΕΒΓΑ)

Στην Άρτα στις 3/2 έγινε απεργία στο Εργατικό Κέντρο με τη συμμετοχή εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα από επισιτισμό, βιομηχανίες γάλακτος και τροφίμων, εταιρείες όπως η ION αλλά και συνδικαλιστών από άλλους χώρους. Ακουστήκαν συνθήματα, όπως: «δικά τους τα κέρδη, φίλοι μας οι νεκροί» και «αυτοί μιλάνε για κέρδη και ζημιές, εμείς μιλάμε για ανθρώπινες ζωές». Ακολούθησε πορεία στην Επιθεώρηση Εργασίας.

Την περασμένη Τρίτη το απόγευμα είχε πραγματοποιηθεί συγκέντρωση στα Γιάννενα αμέσως μετά τη δολοφονία των εργατριών στο Εργοστάσιο Βιολάντα. Συμμετείχαν οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς και ανένταχτος κόσμος. Η συγκέντρωση ξεκίνησε από την Περιφέρεια και έκανε τον κύκλο μέσα από την οδό Ανεξαρτησίας στο κέντρο των Ιωαννίνων.

Ο κόσμος είναι παντού σοκαρισμένος και οργισμένος. Οι σύντροφοι/ισσες του ΣΕΚ κάναμε παρέμβαση βάζοντας το ζήτημα του απεργιακού συντονισμού όλων των κλάδων προτείνοντας να οργανωθεί από τώρα η απεργία για τις 27-28 Φλεβάρη, που συμπληρώνονται τρία χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη.

Ορέστης Παπαθανάσης,
φοιτητής, Γιάννενα

3/2, Αθήνα. Απεργία της ΑΔΕΔΥ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Άμεση απάντηση στις προκλήσεις του Μητσοτάκη

Εκατοντάδες εργαζόμενοι/ες του δημόσιου τομέα διαδήλωσαν το μεσημέρι της Τρίτης 3/2 στο κέντρο της Αθήνας στο πλαίσιο της στάσης εργασίας που κήρυξε η ΑΔΕΔΥ για τη διεκδίκηση του 13ου και 14ου μισθού. Εκπαιδευτικοί, εργάτες/ριες των ΟΤΑ, υγειονομικοί, υπάλληλοι των υπουργείων και των πανεπιστημίων συμμετείχαν μαζικά.

Οι απεργοί συγκεντρώθηκαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας επί της Πανεπιστημίου με την απαίτηση να δημοσιευθεί η σχετική απόφασή του και στη συνέχεια βάδισαν προς το Υπουργείο Οικονομικών.

«Νόμος είναι το δικίο του εργάτη» έγραφε το μεγάλο πανό του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης που συσπείρωσε μια σειρά σωματεία και πρωτοβουλίες εργαζομένων.

«Διεκδικούμε τα δώρα που έχουν κοπεί εδώ και 14 χρόνια. Είναι δικαίωμά μας κι όχι φιλοδώρημα» τόνισε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Όλγα Πετρούλια**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων Εθνικού Τυπογραφείου. «Βέβαια δεν περιμένουμε ότι τα δικαστήρια θα μας δικαιώσουν. Ήδη έχουν διαρρεύσει πληροφορίες ότι η απόφαση είναι αρνητική. Εμείς πιστεύουμε ότι μόνο στο δρόμο μπορούμε να τα διεκδικήσουμε κι εκεί βρισκόμαστε».

«Είναι πάνω από δεκαετία που οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι οι πιο κακοπληρωμένοι στην αγορά εργασίας παρότι ζούμε πια σε συνθήκες τρομακτικής ακρίβειας» συνέχισε η **Δώρα Κιντή**, εκπαιδευτικός στη Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας. «Οι δηλώσεις βουλευτών της ΝΔ περί τσαμπατζήδων είναι θρασύτατες, την ώρα που η παραγωγική μας δύναμη είναι αυτή που κρατάει όρθιο το δημόσιο τομέα. Σήμερα θα έπρεπε να υπάρχει 24ωρη γενική απεργία γιατί αυτά τα αιτήματα αφορούν όλη την εργατική τάξη. Το σημερινό κάλεσμα της ΑΔΕΔΥ για στάση εργασίας είναι λίγο. Αυτό το λάθος έχουμε το περιθώριο να το διορθώσουμε εν όψει των τριών χρόνων από το έγκλημα στα Τέμπη προχωρώντας σε 48ωρη γενική απεργία στις 27 και 28 Φλεβάρη. Αυτός είναι ο επόμενος στόχος για όλο το εργατικό κίνημα».

«Διεκδικούμε χρήματα που τα δικαιούμαστε και πρέπει να τα πάρουμε, αλλά απεργούμε και ενάντια στη συνολικότερη πολιτική της κυβέρνησης που επιμένει στις επιθέσεις μιλώντας τώρα για άρση της μονιμότητας» δήλωσε ο **Αντώνης Φώσκολος**, εργαζόμενος στο Υπουργείο Πολιτισμού. «Χρειάζεται απεργιακή κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Είναι σταθμός η απεργία της Παρασκευής 6/2 σε Πειραιά και Ελευσίνα ενάντια στον πόλεμο και σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη. Και να συνεχίσουμε. Εμπρός να οργανώσουμε μια μεγάλη 48ωρη απεργία στις 27 και 28 Φλεβάρη».

«Απεργούμε περιμένοντας την απόφαση του ΣτΕ σχετικά με την επαναφορά των δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα κι επιδόματος αδείας, που σύμφωνα με διαρροές ενδέχεται να είναι αρνητική» σημείωσε ο **Χρίστος Ευθυμίου**, γραμματέας οργανωτικού της ΠΟΕ ΟΤΑ.

3/2, Αθήνα. Απεργία στον κλάδο τροφίμων και ποτών. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Κάτω τα χέρια από τον Γ. Μαΐστρο

Ο πρότανης ΕΜΠ εγκალεί τον Γ. Μαΐστρο και "ζητά να ασκηθεί ποινική δίωξη εις βάρος του καθώς και κάθε υπαίτιου για την τέλεση αξιόπων πράξεων της εξύβρισης και της συκοφαντικής δυσφήμισης μέσω διαδικτύου ...".

Ο πρότανης ΕΜΠ, έξω από κάθε ακαδημαϊκή διαδικασία, χωρίς απόφαση συλλογικού οργάνου διοίκησης, καταφεύγει ατομικά σε άσκηση ποινικής δίωξης, εκτός ΕΜΠ! Είναι ενέργεια που βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση προς τον ρόλο των Πανεπιστημιακών Δασκάλων - Δημόσιων Λειτουργών, στρεβλώνοντας την αυστηρή κριτική που του ασκείται από πλήθος αποφοίτων και καθηγητών ΕΜΠ, και όχι μόνο. Τι σκοπεύει; Να μηνύσει ως "συκοφάντες" όλους όσους του ασκούν αυστηρή κριτική;

Έτσι ενθαρρύνεται ο "καλόπιστος και εποικοδομητικός διάλογος" και η "άσκηση κριτικής στα έργα της διοίκησης των ΑΕΙ", όπως ισχυρίζεται;

Ποιος είναι ο στόχος τέτοιων ατομικών ενεργειών; Να σταματήσει κάθε κριτική; Μήπως οι Καθηγητές και οι ασκούντες τη διοίκηση, όπως Διευθυντές Τομέων και Κοσμήτορες Σχολών, να λογοκριθούν και να "συμμορφωθούν προς τας υποδείξεις";

Πρόκειται για απόπειρα καταστολής ελεύθερης έκφρασης και ποινικοποίηση της κριτικής προς τη διοίκηση από τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, που ασκούν αυτό το δικαίωμα. Τα πειθαρχικά και οι διώξεις στερούν το αναγκαίο οξυγόνο από τα Πανεπιστήμια.

Θα φοβηθούν οι Πανεπιστημιακοί Δάσκαλοι ή θα συνεχίσουν να λειτουργούν στο πνεύμα και τις πάγιες αρχές ελεύθερης έκφρασης γνώμης και αυστηρής κριτικής σε κάθε απόπειρα αυταρχικής εξουσίας;

Θα υψώσουμε το ανάστημά μας αντιστεκόμενοι στα ολισθηρά βήματα (ατομικής) άσκησης διοίκησης μέσω πειθαρχικών διώξεων και μηνύσεων εναντίον μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας; Θα τιμήσουμε τον ρόλο μας, στο πλαίσιο των καθηκόντων μας, σύμφωνα και με την παράδοση καθηγητών στην κατοχή και στη δικτατορία;

Συλλογικά συνδικαλιστικά όργανα των Πανεπιστημιακών ήδη έχουν ασκήσει δριμεία κριτική σε αυθαίρετες ενέργειες του πρότανη. Φοιτητικοί σύλλογοι ήδη καταγγέλλουν τα πειθαρχικά και τις διώξεις που ασκεί ο πρότανης εναντίον τους. Θα αφήσουμε να πρυτανεύσει ο αυταρχισμός και η καθεστωτική νοοτροπία στα Πανεπιστήμια;

Δικαιοσύνη για τον Βασίλη Μάγγο

Συγκέντρωση έξω από το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Καρδίτσας πραγματοποιείται την Πέμπτη 5 Φλεβάρη στις 9πμ, όπου έχει οριστεί να ξεκινήσει η δίκη των αστυνομικών-βασανιστών του Βασίλη Μάγγου. Όπως αναφέρει η ΚΕΕΡΦΑ που στηρίζει το κάλεσμα για την κινητοποίηση:

«Σχεδόν έξι χρόνια μετά τον ξυλοδαρμό, την απαγωγή και τον βασανισμό του Βασίλη Μάγγου από τις δυνάμεις καταστολής που οδήγησαν στον θάνατό του έναν μήνα αργότερα η οικογένειά του, μαζί με τον κόσμο της αλληλεγγύης, συνεχίζει τον αγώνα για δικαιοσύνη απέναντι στην απόπειρα συγκάλυψης και τα νομικά εμπόδια του κρατικού μηχανισμού.

Παρά τις αρχικές μεθοδεύσεις (δίωξη μόνο τριών από τους έξι κατηγορούμενους, υποβάθμιση των κατηγοριών, απόπειρα αποκλεισμού της οικογένειας από τη δίκη), ο επίμονος αγώνας της οικογένειας και του κινήματος αλληλεγγύης οδήγησε τελικά και τους έξι αστυνομικούς της Αστυνομικής Διεύθυνσης Μαγνησίας (τέσσερις της ΟΠΚΕ και δύο της Υποδιεύθυνσης Ασφάλειας Βόλου), με κατηγορίες κακουργηματικού χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, κατηγορούνται για βασανιστήρια κατά συναυτουργία σε βάρος του Βασίλειου Μάγου στις 14/6/2020, καθώς και –κατά περίπτωση– για τα πλημμελήματα της επικίνδυνης σωματικής βλάβης, της παράνομης κατακράτησης και της παράνομης έκθεσης, όλα κατά συναυτουργία.

Ωστόσο, παρά τις μαρτυρίες, τα ιατρικά ευρήματα, τα ντοκουμέντα και τις εκθέσεις του Συνηγόρου του Πολίτη, η οικογένεια κινδυνεύει ακόμη και σήμερα να αποκλειστεί από τη δίκη, με προσχηματικές νομικές αιτιάσεις. Στηρίζουμε τον αγώνα για δίκαιη δίκη, και καταδίκη των δολοφόνων-βασανιστών του Βασίλη Μάγγου!

Απαιτούμε:

-Να γίνει δεκτή η παράσταση της οικογένειας προς υποστήριξη της κατηγορίας και να τηρηθούν οι προϋποθέσεις μιας δίκαιης δίκης.

-Να αποδοθούν πλήρως οι ευθύνες για τον βασανισμό και τον θάνατο του Βασίλη.

-Την καταδίκη και των έξι βασανιστών του Βασίλη Μάγγου.

-Να μπει ένα τέλος στην αστυνομική βία και τις κρατικές δολοφονίες».

30/1, Απεργία εκπαιδευτικών, Αθήνα. Φωτό: Κωνσταντίνος Μπουντζίκας

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ Αντίσταση στις διώξεις

Σε απεργιακές κινητοποιήσεις προχώρησαν τη Παρασκευή 30 Γενάρη οι εκπαιδευτικοί στην Αθήνα, στην Τρίπολη, στην Ξάνθη και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας, ενάντια στις πειθαρχικές διώξεις εκπαιδευτικών που συμμετέχουν στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση. Οι κινητοποιήσεις οργανώθηκαν ως απάντηση στην παραπομπή σε πειθαρχικό συμβούλιο τριών εκπαιδευτικών του ΣΕΠΕ Λακωνίας «ο Πλήθων».

Στην κινητοποίηση στην Αθήνα, με πανό συμμετείχαν η Α' ΕΛΜΕ Αθήνας, ο ΣΕΠΕ Γλυφάδας-3Β, ο ΣΕΠΕ "Αριστοτέλης", ο ΣΕΠΕ "η Αθηνά", η ΠΕΣΕΚ καθώς και οργανώσεις και συλλογικότητες της αριστεράς και του αναρχικού χώρου. Με συνθήματα «Ανυπακοή-Απεργία-Αποχή», «Κάτω τα χέρια από τα σωματεία, τους λαϊκούς αγώνες και την απεργία» η πορεία κατευθύνθηκε προς το Σύνταγμα. Κεντρικό αίτημα της συγκέντρωσης ήταν η άμεση παύση κάθε πειθαρχικής διαδικασίας, η υπεράσπιση της απεργίας-αποχής και η κλιμάκωση του αγώνα με πανεκπαιδευτικές και πανεργατικές κινητοποιήσεις.

Στην Τρίπολη, στη συγκέντρωση έξω από το πειθαρχικό συμβούλιο συμμετείχαν με τα πανό των σωματείων τους εκατόνταδες εκπαιδευτικοί από όλη την Ελλάδα και έγιναν χαιρετισμοί. Η Χριστίνα Λαδά, πρόεδρος του ΣΕΠΕ Μεσσηνίας στην τοποθέτησή της τόνισε πως η επίθεση «στοχεύει συνολικά την απεργία, τα σωματεία και το δημόσιο σχολείο», ενώ υπογράμμισε ότι «το σύστημα μέσα στο οποίο ζούμε είναι φονικό», με τραγικό παράδειγμα τον θάνατο των εργατριών στα Τρίκαλα για τον οποίο η κυβέρνηση είναι συνένοχη.

Εργαλείο

Κατήγγειλε τη διάλυση του δημόσιου συστήματος υγείας, την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης και τη συμμετοχή της χώρας στους πολεμικούς σχεδιασμούς ΝΑΤΟ-ΕΕ, που «μας μπλέκουν στα πολεμικά τους σχέδια ενώ δίνουν πακτωλό χρημάτων για εξοπλισμούς και αφήνουν σχολεία και κοινωνικές ανάγκες στην εγκατάλειψη». Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στην αξιολόγηση ως «εργαλείο πειθάρχησης και κατηγοριοποίησης», με στόχο «ένα σχολείο σιωπηλό, ανταγωνιστικό, ιεραρχημένο, της

αγοράς», καθώς και στην προσπάθεια χτυπήματος της απεργίας και των σωματείων. Όπως τόνισε, «οι διωκόμενες συναδέλφισσες είναι απεργοί και κανείς δεν μπορεί να τους επιβάλει ποινή για το δικαίωμά τους να απεργούν». Ακολούθησε πορεία στους δρόμους της πόλης

Η Αθανασία Κατσούλη, εκπαιδευτικός στην Α' ΕΛΜΕ Αθήνας δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγυή: «Μετά από μεγάλη πίεση των συναδέλφων της Πρωτοβάθμιας και της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, βρεθήκαμε όλες και όλοι στους δρόμους της συμπάρτασης στις τρεις συναδέλφισσες. Η μαχητική παρουσία των εκπαιδευτικών στις κινητοποιήσεις είχε ως αποτέλεσμα τις αρχικές αναβολές του πειθαρχικού συμβουλίου. Στις 30 Γενάρη το πειθαρχικό συμβούλιο έγινε κανονικά. Οι πειθαρχικές διώξεις αντιμετωπίζονται μόνο με μαζικούς και διαρκείς αγώνες, γι' αυτό είναι απαραίτητο να συνεχίσουμε κλιμακώνοντας τους αγώνες μας για να αναγκάσουμε την κυβέρνηση να τα πάρει όλα πίσω».

Κωνσταντίνος Μπουντζίκας

“Πολιορκία” των Πρυτάνεων

Την Πέμπτη 30 Γενάρη στην πόλη του Βόλου έγινε η φετινή σύνοδος των πρυτάνεων. Στη διαδήλωση έξω από την σύνοδο, συμμετείχαμε φοιτητικοί Σύλλογοι από όλη την Ελλάδα με πολλούς φοιτητές να ταξιδεύουν από την πόλη τους για να διαδηλώσουν κατά των διαγραφών και των ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Η καταστολή από πλευράς αστυνομίας έφτασε σε απάνθρωπες πρακτικές όπου έριξαν χημικά στους διαδηλωτές ενώ στην περιοχή υπήρχαν ακόμη και μαθητές σχολείου σε εκδρομή και κάτοικοι. Τα αίτια αυτής της κυβέρνησης πρέπει να τελειώσουν. Από τις νεκρές εργάτριες στο εργοστάσιο Βιολάντα, μέχρι τους 600 νεκρούς πρόσφυγες της Πύλου και τους 57 των Τεμπών το μήνυμα είναι ότι πρέπει να τους ριζώσουμε.

Είναι αναγκαίο το φοιτητικό κίνημα να βγει μπροστά μαζί

με τους εργάτες και να περάσουμε σε γενικές συνελεύσεις με αιτήματα κατά των ιδιωτικοποιήσεων, ενάντια στον πόλεμο και τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη, συνδέοντας τις διεκδικήσεις μας με ένα αντιπολεμικό κίνημα που βγαίνει σε όλο τον πλανήτη. Η κρίση των από πάνω βαθαίνει μέρα με τη μέρα και δεν είναι καιρός για την ενσωμάτωση της λογικής των αρνητικών συσχετισμών και μέσα στο φοιτητικό κίνημα. Στην Αμερική, στο κέντρο του καπιταλισμού, ο κόσμος είναι ξεσηκωμένος ενάντια στον Τραμπ και την δολοφονική ICE.

Αντίστοιχα εδώ έχουμε μία σειρά απεργιακών μαχών μπροστά μας που ανοίγουν την προοπτική για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και τις πολιτικές της. Από τη 48ωρη απεργία στις 27-28 Φλεβάρη, την οποία θα οργανώσουμε στον φοιτητικό μας σύλλογο για να βρεθούμε στον δρόμο στο πλευρό των απεργών μέχρι την 8 Μάρτη με τις γυναίκες μπροστά για να μπουκώσουν στη φυλακή για πάντα Επστάιν και Μίχοι, προχωράμε με συνελεύσεις-καταλήψεις-απεργίες για να τους γκρεμίσουμε.

Γιώργος Ζιάκας,

πρόεδρος ΦΣ Αρχιτεκτονικής Βόλου

Εκλογές στην ΕΣΗΕΑ

Τη μάχη των εκλογών στην ΕΣΗΕΑ δίνει στις 10, 11 και 12 Φεβρουαρίου η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στην οποία συμμετέχουν οι Financial Crimes, το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εργαζόμενων στα ΜΜΕ.

Τα τελευταία χρόνια η εικόνα στον χώρο έχει αλλάξει όσον αφορά το άνοιγμα νέων ομίλων και την επέκταση παλαιότερων, ενώ έχουν υπάρξει συγκρούσεις ανάμεσα στους βαρόνους του Τύπου για την απόκτηση ιστορικών τίτλων εφημερίδων που έκλεισαν κατά τα χρόνια της κρίσης των Μνημονίων.

Έτσι υπάρχουν περισσότερες ευκαιρίες για να βρεις δουλειά.

Αυτά που δεν έχουν αλλάξει είναι οι συνθήκες εργασίας και οι μισθοί που παραμένουν καθηλωμένοι σε αντίθεση με τα κέρδη των ιδιοκτητών ΜΜΕ.

Ακόμη και εκεί που δόθηκαν αυξήσεις -στα περισσότερα σημεία κάτω από την πίεση και την απαίτηση των συναδέλφων- αυτές δεν φτάνουν για να καλύψουν τις ανάγκες και να αποτελέσουν απάντηση στην εντεινόμενη ακρίβεια.

Απαράλλαχτη παρέμεινε και η αρνητική στάση των εργοδοτών στο αίτημα του κλάδου για Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που δεν έχει υπογραφεί από το 2009 και μετά.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν δόθηκαν αγώνες τα τελευταία δύο χρόνια, για να μιλήσουμε μόνο για την περίοδο μετά τις τελευταίες εκλογές στην ΕΣΗΕΑ.

Οι εργαζόμενοι στην εφημερίδα Αυγή και στον ραδιοφωνικό σταθμό Κόκκινο πάλεψαν και συνεχίζουν να παλεύουν ενάντια στο κλείσιμο και τις απολύσεις.

Στην εφημερίδα και το site του Documento δόθηκαν μάχες ενάντια στις απολύσεις και την επίθεση στον συνδικαλισμό από τον εκδότη Κώστα Βαξεβάνη.

Στην ΕΡΤ δόθηκε μάχη απέναντι στη φήμωση φωνών που δεν εξυπηρετούσαν το κυβερνητικό αφήγημα, όπως στην περίπτωση του Θωμά Σίδερη.

Μικρότερες υπήρξαν οι αντιστάσεις σε άλλες περιπτώσεις, όπως στο κλείσιμο του καναλιού Attica.

Σε όλες αυτές τις μάχες παρουσιάστηκε μια μεγάλη αντίφαση.

Από τη μία υπήρχε η διάθεση των συναδέλφων να συγκρουστούν με τις αντεργατικές αποφάσεις των εργοδοτών, από την άλλη η ηγεσία της ΕΣΗΕΑ όχι μόνο δεν αξιοποίησε τη στάση της βάσης του κλάδου, αλλά σε πολλές περιπτώσεις δεν έκανε ούτε τα ελάχιστα.

Χαρακτηριστικό είναι ότι δεν υπήρξε ουδέποτε απεργιακό κάλεσμα για κινητοποίηση των δημοσιογράφων για να υπερασπιστούμε τους συναδέλφους μας στα ΜΜΕ που προαναφέρθηκαν.

Ακόμη πιο τρανταχτό παράδειγμα για τη στάση του προεδρείου της ΕΣΗΕΑ υπήρξε το πώς κινήθηκε στον αγώνα για τη ΣΣΕ.

Κάτω από την πίεση της βάσης, έγιναν πέντε κλαδικές απεργίες για τις οποίες η ηγεσία της Ένωσης δεν έκανε τίποτα για την οργάνωσή τους.

Στις τέσσερις από αυτές δεν υπήρξε ούτε κάλεσμα για απεργιακή συγκέντρωση.

Αντίθετα, η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, με όσες δυνάμεις διαθέτει, πάλεψε για τη συμμετοχή των συναδέλφων στις απεργιακές κινητοποιήσεις χώρο τον χώρο και κάλεσε σε διαδηλώσεις που αποτελούν παρακαταθήκη για τους αγώνες που έρχονται αφού η αγωνιστική διάθεση φάνηκε στον δρόμο.

Φωτό: Λένα Βερδέ

Με μεγάλη συμμετοχή δημοσιογράφων -αλλά κι εργαζόμενων άλλων ειδικοτήτων- από πολλά ΜΜΕ έγινε το Σάββατο 31/1 η ανοιχτή εκδήλωση της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή, ενόψει των εκλογών της ΕΣΗΕΑ στις 10, 11 και 12 Φλεβάρη.

Τη συζήτηση, με θέμα "Συλλογικές συμβάσεις εργασίας, δημοσιογραφία και τεχνητή νοημοσύνη", άνοιξαν οι **Ιωάννα Καρδάρη, Γιάννης-Ορέστης Παπαδημητρίου** και **Φύλλια Πολίτη**. Τον συντονισμό έκανε η **Καλλιρόη Πεπονή**.

Ακολούθησαν παρεμβάσεις από πολλούς χώρους δουλειάς. Εισηγήσεις και τοποθετήσεις αναφέρθηκαν σε όλες τις μάχες του κλάδου και τόνισαν την ανάγκη να ενισχυθεί το σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Στις εκλογές της ΕΣΗΕΑ στις 10-11-12 Φλεβάρη στηρίζουμε-ψηφίζουμε Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ!

ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΣΗΕΑ 2026

[10-11-12 Φεβρουαρίου]

ΑΓΓΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, newsit.gr
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ΤΑΣΟΣ, Συνταξιούχος
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, info-war.gr
ΑΥΓΗΡΗ ΠΕΠΟΝΗ ΚΑΛΑΦΩΝ, cnn.gr (ΠΟΕΣΥ)
ΒΑΠΚΙΟΠΗΣ ΛΕΟΝΙΔΑΣ, Freelancer
ΒΕΒΩΣ - ΤΟΥΜΠΑΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Αυγή
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΜΑΡΙΟΣ, Συνταξιούχος
ΓΙΑΝΝΟΥΔΑΚΗ ΑΡΤΥΡΟ, sdn.gr
ΔΑΡΓΑΚΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ, in.gr
ΔΗΜΑΡΤΙΚΑ ΕΛΙΝΑ, insider.gr
ΔΡΙΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, libre.gr
ΕΛΛΑΦΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, PIN
ΖΥΛΛΑΝΗΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ, newsbeast.gr (ΠΟΕΣΥ)
ΚΑΡΔΑΡΑ ΙΩΑΝΝΑ, ΑΠΕ-ΜΠΕ
ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ ΦΩΤΕΙΝΗ, inside story (ΠΟΕΣΥ)
ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ ΜΑΡΙΑΝΑ, news247.gr (ΠΟΕΣΥ)
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΗΝΑΣ, Ναυτεμπορική TV (ΠΟΕΣΥ)
ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΛΩΝ, Freelancer
ΛΙΑΣΙΚΟΥ ΣΥΡΓΩ, news247.gr
ΛΙΒΙΤΣΑΝΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, news247.gr
ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ ΔΑΝΑΗ, Solomon

ΜΑΡΚΕΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΑ, Αυγή
ΜΗΤΡΟΥ ΑΝΝΑ, OneVoice
ΜΟΥΡΜΟΥΡΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ, Ημερησία
ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ, torontiki.gr
ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, Ελευθερος Τύπος
ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΔΗ ΜΑΡΙΝΑ, mediantnews.gr
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ ΟΡΕΣΤΗΣ, in.gr (ΠΟΕΣΥ)
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ, Το Νέο
ΠΕΛΕΒΑΝΗ ΜΑΡΙΑΝΘΗ, tvix.gr
ΠΟΛΙΤΗ ΦΥΛΙΑ, in.gr (ΠΟΕΣΥ)
ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΜΠΑΜΠΗΣ, Freedom of Press
ΡΑΠΤΗΣ ΚΩΣΤΑΣ, Αθήνα 9,84
ΣΑΡΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, powergame.gr
ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ, Freelancer
ΣΚΑΜΝΑΚΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ, Συνταξιούχος
ΤΖΙΑΝΤΖΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ-ΜΑΡΙΑ, in.gr
ΤΣΟΛΗ ΜΑΡΙΑ, tovima.gr
ΧΑΡΟΝΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΑΠΕ-ΜΠΕ
ΧΑΛΑΔΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ, capital.gr
ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΙΩΡΓΙΟΣ, ergasianet.gr

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΝΑΤΡΟΠΗ
ΣΤΑ ΜΜΕ

Το σύνθημα «Εκδότες καναλάρχες ακούστε το καλά, τη σύμβαση θα πάρουμε απεργιακά» που βροντοφώναζαν οι απεργοί ήταν η απάντηση στον σκόπιμο, ληθαργικό τρόπο με τον οποίο η ηγεσία της ΕΣΗΕΑ αντιμετώπισε τις κινητοποιήσεις που κάλεσε η ίδια.

Η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή δεν έμεινε εκεί. Πήρε, για παράδειγμα, πρωτοβουλίες ενάντια στη γενοκτονία στη Γάζα και τον τρόπο κάλυψής της από τα ΜΜΕ στην Ελλάδα.

Αποκορύφωμα αυτών των κινήσεων ήταν η πετυχημένη συγκέντρωση στην ΕΣΗΕΑ στις 4 Σεπτεμβρίου 2025.

Στις εκλογές που είναι μπροστά μας η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή διεκδικεί την ψήφο των συναδέλφων έτσι ώστε να αποκτήσει φωνή και μέσα στο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ.

Με αυτόν τον τρόπο μπορεί να συνεχίσει να είναι στήριγμα σε κάθε μικρή και μεγάλη μάχη στα ΜΜΕ, ντουντούκα για τα αιτήματα των συναδέλφων μέσα στο ΔΣ, πηγή ενημέρωσης και διαφάνειας για το τι συζητείται μέσα σε αυτό (κάτι που δεν υπάρχει) και επιταχυντής των εξελίξεων σε κάθε επίπεδο, ιδιαίτερα στη μάχη για τη ΣΣΕ.

Νεκτάριος Δαργάκης,

υποψήφιος με την Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ για το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ

• Στο ψηφοδέλτιο της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή στα ΜΜΕ συμμετέχουν από τους Financial Crimes ο **Νεκτάριος Δαργάκης** (για το ΔΣ ΕΣΗΕΑ), η **Φύλλια Πολίτη** (για την ΠΟΕΣΥ), η **Άννα Μήτρου** (για το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ), ο **Κώστας Σαρρής** (για το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ), η **Μαρία Τσώλη** (για το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ), η **Μαριλένα Κουντούρη** (για την ΠΟΕΣΥ).

ΞΕΡΟΥΜΕ ΟΤΙ ΒΓΑΖΕΙΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΣ ΜΑΣ

ΘΕΛΟΥΜΕ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΞΙΖΟΥΝ

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

συλλογική σύμβαση για όλες τις ειδικότητες με αυξήσεις στους μισθούς

έξω οι εργολάβοι - απευθείας προσλήψεις στην εταιρεία

ελάχιστη αμοιβή ανά ώρα - αύξηση αμοιβών

ενιαία ειδικότητα - κάλυψη στυχήματος & ασθένειας

24ΩΡΗ ΤΣΙΚΝΟΠΕΜΠΤΗ

ΑΠΕΡΓΙΑ 12/2

σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Καλαμάτα, Βόλο

ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ - 11:00

KFC Αρπελοκλήπων (Κηφισίας & Αλεξάνδρας) με προορισμό τα γραφεία της efood

Ξέρουμε ότι η efood βγάζει εκατομμύρια στις πλάτες μας! Γι' αυτό και εμείς από τον καθημερινό αγώνα δρόμου, βγαίνουμε ξανά στον δρόμο του αγώνα. Οι στάσεις εργασίας στις 28-29/11 ήταν ένα πρώτο βήμα. Με την 24ωρη απεργία της Τσικνοπέμπτης 12/2 αναβαθμίζουμε την δράση μας και διεκδικούμε αυτά που μας αξίζουν!

Η εταιρία συνεχίζει να αποφεύγει τις διαπραγματεύσεις, ιδιαίτερα στα κρίσιμα ζητήματα των freelancers, αρνείται να υπογράψει συλλογική σύμβαση, μειώνει τις αμοιβές και φέρνει "στόλους" και επισφάλεια, ενώ ανακοίνωσε 7ήμερη εργασία στα γραφεία, εφαρμόζοντας στην πράξη τον αντεργατικό νόμο Χατζηδάκη.

Δεν θα τους αφήσουμε! Θα αντισταθούμε και κατεβαίνουμε σε απεργία 12/2 με ξεκάθαρο στόχο: 11:00 μαζευόμαστε Κηφισίας & Αλεξάνδρας και στην συνέχεια πάμε στην έδρα της εταιρείας και ανεβαίνουμε οργανωμένα στα γραφεία της για να απαιτήσουμε συγκεκριμένη ημερομηνία συνάντησης. Για όλα τα θέματα

Απεργία efood

που μας αφορούν. Όχι άλλες καθυστερήσεις, όχι άλλες υπεκφυγές!

Θυμόμαστε πως το 2021 αποτρέψαμε τις απολύσεις, διώξαμε την εργολαβία, επιβάλαμε 2.000 άμεσες προσλήψεις διανομών στην efood. Και τώρα μπορούμε να τα καταφέρουμε αν μείνουμε ενωμένοι! Αν δεν τσιμπήσουμε στα bonus για απεργοοπασία και σταθούμε δίπλα ο ένας στον άλλον. Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι «δεν ήξερε». Η στάση του καθενός έχει συνέπειες και κρίνεται συλλογικά.

Έχουμε κοινά συμφέροντα, όσο κι αν προσπαθούν να μας διχάσουν. Διανομείς ανεξάρτητα του καθεστώτος εργασίας, εργαζόμενοι/ες στα μάρκετ, στα γραφεία, στην αποθήκη. Είμαστε όλοι μια γροθιά. Η efood μας υπολογίζει μό-

νο όταν μας βλέπει απέναντί της οργανωμένους, μαζικούς και αποφασιστικούς.

Ήδη έχουμε πετύχει βελτιώσεις για τις ζώνες και τα χιλιόμετρα για μισθωτούς και freelancer συναδέλφους. Οι αλλαγές αυτές δείχνουν ότι κάθε τι που διεκδικούμε μπορεί να έχει όφελος για όλους μας.

Συνεχίζουμε λοιπόν δυναμικά και ενωτικά και απαιτούμε μαζί με τα σωματεία απο Θεσσαλονίκη, Βόλο και Καλαμάτα:

Συλλογική Σύμβαση Εργασίας με αυξήσεις στους μισθούς για όλους τους εργαζόμενους της efood (διανομείς, υπαλλήλους γραφείου, αποθήκες, μάρκετ). Ελάχιστη εγγυημένη αμοιβή ανά ώρα, αυξήσεις και διαφάνεια στις αμοιβές, κάλυψη εργατικού ατυχήματος/δωρεάν παροχή ΜΑΠ για τους freelancers. Μετατροπή όσων το επιθυμούν από freelancers σε μισθωτούς. Έξω οι εργολάβοι - απευθείας προσλήψεις στην efood.

Σωματείο Εργαζομένων efood Π. Αττικής

Εμπρός για Πανεργατική Απεργία 27-28 Φλεβάρη

Στις 28 Φλεβάρη συμπληρώνονται τρία χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη. Τα συνδικάτα μπαίνουν μπροστά απεργιακά για ναβάλουμε ένα τέρμα στις δολοφονικές ιδιωτικοποιήσεις και να απαιτήσουμε κανέναν νεκρό εργαζόμενο θυσία στον βωμό των κερδών.

Το τραγικό έγκλημα στο εργοστάσιο ΒΙΟΛΑΝΤΑ στα Τρίκαλα πριν λίγες ημέρες που στοίχισε τη ζωή σε πέντε εργάτριες, δείχνει με τον πιο ανάγλυφο τρόπο ότι οι εργοδότες, με την στήριξη της πολιτικής της κυβέρνησης, έχουν μετατρέψει όλους τους χώρους δουλειάς σε «Τέμπη».

Μέσα στις γιορτές, το μπλακ άουτ στα ιδιωτικοποιημένα εδώ και χρόνια αεροδρόμια, και πριν λίγες μέρες η σύγκρουση των τρένων στην Ισπανία με δεκάδες νεκρούς και τραυματίες, υπενθύμισε με δραματικό τρόπο ότι η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και των περικοπών, μετατρέπει σε «Τέμπη» όλες τις μεταφορές σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Τρία χρόνια από τη την δολοφονία στα Τέμπη και τίποτε δεν έχει αλλάξει προς το καλύτερο στον σιδηρόδρομο. Αντίθετα η κυβέρνηση επιταχύνει την ιδιωτικοποίηση των αστικών συγκοινωνιών, έχει παραδώσει πάνω από 60 λεωφορειακές γραμμές στους ιδιώτες, ξηλώνει τα τρόλεϊ, αφήνει χωρίς προσωπικό, ανταλλακτικά και νέους συρμούς το ΜΕΤΡΟ και όλες τις συγκοινωνίες.

Ιδιωτικοποιεί καθημερινά τα δημόσια νοσοκομεία κόβοντας «φέτες» και δίνοντας τις στους ιδιώτες, και στέλνει τον κόσμο στην ιδιωτική Υγεία. Προσπαθεί να ιδιωτικοποιήσει την εκπαίδευση με τα Ωνάσεια σχολεία και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Έχει ξεκινήσει την ιδιωτικοποίηση των ΕΛΤΑ με το κλείσιμο 200 καταστημάτων και την ιδιωτικοποίηση των κέντρων διαλογής σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Έχει σταθερά στο πρόγραμμα, την ιδιωτικοποίηση του νερού ενώ η ιδιωτικοποίηση της Ενέργειας έχει σημάνει αβάστακτες αυξήσεις στα τιμολόγια.

Αυτές τις επιλογές της κυβέρνησης, μπορούμε να τις τσακίσουμε. Απέναντι στην καταστροφική πολιτική που ξεπουλάει στους ιδιώτες κάθε δημόσιο αγαθό που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι και όλη η κοινωνία, χρειάζεται να δώσουμε μαζική εργατική απάντηση.

Το Φλεβάρη, συμπληρώνονται τρία χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη. Είναι η ώρα να μπουν μπροστά τα συνδικάτα για να προχωρήσουμε σε 48ωρη πανεργατική απεργία στις 27 και 28 Φλεβάρη, διεκδικώντας ναβάλουμε

ένα τέρμα στις δολοφονικές ιδιωτικοποιήσεις. Είμαστε στο πλευρό των συγγενών των θυμάτων των Τεμπών και για μια ακόμη χρονιά, θα βγούμε μαζί στους δρόμους ζητώντας δικαίωση ενάντια στην συγκάλυψη του εγκλήματος. Είμαστε μαζί με τους σιδηροδρομικούς που θα απεργήσουν στις 28 Φλεβάρη.

Με εργατικό έλεγχο

Διεκδικούμε 48ωρη πανεργατική απεργία για να απαιτήσουμε να σταματήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις. Για να πάρουμε τον έλεγχο των σιδηροδρόμων, από τα διαπλεκόμενα συμφέροντα που βάζουν τα κέρδη τους πάνω από τις ζωές μας. Να απαιτήσουμε απεργιακά να εκδιωχθεί η Hellenic Train χωρίς καμιά αποζημίωση. Και οι σιδηρόδρομοι και όλο το έργο τους, να γίνουν κρατικοί με εργατικό έλεγχο. Να διεκδικήσουμε να σταματήσει κάθε ιδιωτικοποίηση και οι περικοπές που φέρνουν πιο κοντά «νέα Τέμπη». Πανεργατική απεργία γιατί η πάλη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις αφορά ολόκληρη την εργατική τάξη. Πανεργατική απεργία για να μην θρηνήσουμε καμιά άλλη εργάτρια και κανέναν άλλο εργάτη θυσία στον βωμό των κερδών των καπιταλιστών.

Γι' αυτό ξεκινάμε καμπάνια σε όλους τους χώρους δουλειάς και τα συνδικάτα για να προχωρήσουμε σε 48ωρη πανεργατική απεργία στις 27 και 28 Φλεβάρη. Με εκδηλώσεις και εξορμήσεις σε όλους τους χώρους δουλειάς, με εξορμήσεις στις γειτονιές. Διεκδικούμε Γενικές Συνελεύσεις και αποφάσεις από όλα τα σωματεία, ότι το διήμερο 27 και 28 Φλεβάρη θα νεκρώσουμε όλους τους χώρους δουλειάς.

Πηγαίνοντας για τη 48ωρη απεργία, στηρίζουμε και οργανώνουμε όλες τις εργατικές μάχες που ξεδιπλώνονται. Στις 28 Γενάρη απέργησαν τα νοσοκομεία ενάντια στους νέους οργανισμούς που ιδιωτικοποιούν το ΕΣΥ. Στις 3 Φλεβάρη απέργησαν οι εργαζόμενοι σε όλο το δημόσιο για αυξήσεις και επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού και οι εργαζόμενοι στα τρόφιμα και ποτά για το έγκλημα στην ΒΙΟΛΑΝΤΑ. Στις 6 Φλεβάρη απεργούν τα λιμάνια πανευρωπαϊκά για να σταματήσει η στήριξη στην γενοκτονία της Παλαιστίνης. Και στις 25 Φλεβάρη απεργούν οι εργαζόμενοι σε Τουρισμό Επισιτισμό.

Όλοι και όλες ενωμένοι, μπορούμε να νικήσουμε.

Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

Το πρωί της Δευτέρας 2/2, συνεργείο 10 από των του ΣΕΚ Βορείων Προαστίων εξόρμησε με την Εργατική Αλληλεγγύη στο εργοστάσιο της ΦΑΓΕ στη Μεταμόρφωση, προκειμένου να προπαγανδίσει την απεργία της επόμενης ημέρας που είχε προκηρυχθεί στον κλάδο των τροφίμων και ποτών.

Συνδικαλιστές της Ομοσπονδίας επίσης βρίσκονταν στην πύλη του εργοστασίου για να μιλήσουν με τους/τις εργάτες/τριες. Η απεργία ήταν γνωστή σε αρκετούς/ές, και πολλοί/ές δήλωναν ότι θα απεργήσουν. Το εργοστάσιο θα έχει απεργιακή φρουρά από το βράδυ. Στο πλαίσιο της μεγάλης καμπάνιας για να γίνει πανεργατική 48ωρη απεργία για τα τρία χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών, τα μέλη του ΣΕΚ μοίρασαν και την προκήρυξη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης που καλεί στην οργάνωση της απεργίας, κάνοντας τη σύνδεση ανάμεσα σε όλες τις εργοδοτικές και κρατικές δολοφονίες. Αρκετοί/ές εργαζόμενοι/ες αγόρασαν την Εργατική Αλληλεγγύη.

Αφροδίτη Φράγκου

Εξόρμηση στη ΦΑΓΕ

Φωτό: ΣΕΚ Βορείων

Την προηγούμενη Παρασκευή 30/1 πραγματοποιήσαμε με το Σωματείο μας μάζεμα και ενημέρωση των συναδέλφων που εργαζόμαστε στο κατάρτημα της Αρχιμήδους για την επίτευξη συμφωνίας με την Διοίκηση της εταιρείας και την υπογραφή Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Μια συμφωνία που κερδήθηκε με κόπο και αγώνα, και αποτελεί ένα σημαντικό βήμα για να δώσουμε λύση σε μια σειρά από ζητήματα οικονομικά αλλά και όχι μόνο που αντιμετωπίζουμε καθημερινά. Συζητήσαμε με τους συναδέλφους αναλυτικά τα σημεία της ΕΣ-ΣΕ και ενωμένοι θα προχωρήσουμε για να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας και να εξασφαλίσουμε καλύτερες συνθήκες εργασίας.

Τρεις μέρες νωρίτερα είχαμε ενημερωθεί για την φονική έκρηξη και τις νεκρές εργάτριες στο εργοστάσιο 'ΒΙΟΛΑΝΤΑ' στα Τρίκαλα, ενώ μέσα στις γιορτές το μπλακ άουτ στο αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος μας υπενθύμισε με δραματικό τρόπο ότι το κέρδος και η πολιτική των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων μετατρέπουν σε «Τέμπη» τους χώρους εργασίας και τις μεταφορές. Φέτος συμπληρώνονται τρία χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη και συζητήσαμε με τους συναδέλφους την συμμετοχή μας στην απεργία και στα συλλαλητήρια στις 27 και 28 Φλεβάρη.

Είμαστε στο πλευρό των συγγενών των θυμάτων των Τεμπών και για ακόμη μία χρονιά θα βγούμε μαζί στους δρόμους με το πανό μας ζητώντας δικαίωση. Είμαστε μαζί και με τους σιδηροδρομικούς, και θα απεργήσουμε μαζί για να απαιτήσουμε να πάρουμε τον έλεγχο των σιδηροδρόμων από τα συμφέροντα που βάζουν τα κέρδη τους πάνω από τις ζωές μας.

Ραφαήλ Καστρίτσης

αντιπρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ

Το έγκλημα στα Τέμπη έβγαλε εκατομμύρια κόσμο στο δρόμο τα προηγούμενα δύο χρόνια. Ο πρώτος μήνας του 2026 σηματοδεύτηκε από θανάτους στο χώρο δουλειάς που οφείλονται στο σύστημα που έχουμε αυτή τη στιγμή.

Στις 27 και 28 Φλεβάρη να προχωρήσουμε σε 48ωρη απεργία. Θα έπρεπε να γίνει και τις προηγούμενες χρονιές, αλλά φέτος είμαστε καλύτερα οργανωμένοι. Είναι μια αρχή για να ξεκινήσουμε να διεκδικούμε τα δικαιώματά μας με πιο πιεστικούς κι αποτελεσματικούς τρόπους. Το να κλείνει ένας χώρος για λίγες ώρες δεν ασκεί την ίδια πίεση όσο το να κατέβουμε σε μια διήμερη απεργία που θα παραλύσουν τα πάντα και θα καταλάβουν εκεί πάνω ότι δεν πάει άλλο.

Στο νοσοκομείο έχουμε ξεκινήσει την οργάνωση των κινητοποιήσεων με εξορμήσεις παραπάνω από μια φορά την εβδομάδα. Ξεκαθαρίζω στους συναδέλφους/ισσες ότι δεν πρέπει να αφήσουν την απεργία στην τύχη της. Κρατήστε τις ημερομηνίες και αυτές τις δύο μέρες θα πείτε στο τμήμα σας ότι δεν θα είστε εκεί είναι η προτροπή μου.

Η προσπάθεια αυτή για οργάνωση από τα κάτω στο νοσοκομείο δεν είναι καινούργια. Οι εξορμήσεις με τη βοήθεια των συντρόφων/ισσών της Εργατικής Αλληλεγγύης γίνονται εδώ καιρό σε εβδομαδιαία βάση. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να υπάρχει διαρκής επικοινωνία με τους συναδέλφους/ισσες και να συζητάμε το πώς θα παλέψουμε προβλήματα που μέχρι πρότινος έμεναν στα κρυφά ή στην ψιλοκουβέντα. Με τη δουλειά μας όμως βγαίνουν στην επιφάνεια.

Τα έλεγα στις συνελεύσεις αλλά είναι προφανές ότι ένα άτομο δεν είναι αρκετό. Μια μέρα λοιπόν πριν δυο εβδομάδες που δεν εφημέρευε το νοσοκομείο είπαμε να βρεθούμε και να συζητήσουμε. Να κάνουμε μια Επιτροπή Αγώνα για να οργανώσουμε το τι θα κάνουμε. Είχαμε αρκετή προσέλευση, μιλήσαμε και με το σωματείο και έχουμε σκοπό να βοηθήσουμε όσο γίνεται και να γίνονται πιο άμεσα οι ενημερώσεις και να οργανώσουμε καλύτερα όλα όσα πρέπει να διεκδικήσουμε.

Έχουμε νέα συνάντηση την Πέμπτη. Πιστεύω ότι θα έρθουν ακόμη περισσότεροι αυτή τη φορά. Είναι πολύς ο κόσμος που έχει όρεξη και δεν βρίσκει τον τρόπο να κάνει κάτι. Άμα ενωθούμε κι οργανωθούμε όμως αυτό αλλάζει.

Πάρης Ιωάννου, ειδικευόμενος γιατρός, Παμμακάριστος

Συνέδριο μάχης στο ΕΚΑ

Το 33ο Τακτικό Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο του Εργατοϋπαλληλικού Κέντρου Αθήνας (ΕΚΑ) πραγματοποιείται το Σάββατο 7 και την Κυριακή 8 Φεβρουαρίου 2026. Ο Κώστας Πολύδωρος, γραμματέας Σωματείου Εργαζομένων στην Τσαμούρης Α.Ε., εκλεγμένος αντιπρόσωπος στο 33ο Συνέδριο του ΕΚΑ και μέλος της Αγανιστικής Ταξικής Ενότητας μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Σε τι συνθήκες πραγματοποιείται το συνέδριο;

Το 33ο Συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Αθήνας διεξάγεται σε συνθήκες όξυνσης της κρίσης σε όλα τα επίπεδα, στην οικονομία, στους γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς, στην πολιτική.

Εκτός από τον πόλεμο στην Ουκρανία που έχει βαλτώσει και τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη, αναδύονται νέες εστίες έντασης όπως στην Βενεζουέλα και το Ιράν. Στην οικονομία είναι ορατή η απειλή για μία νέα βουτιά στην ύφεση κάτω από τον κίνδυνο του σκασίματος της φούσκας του ΑΙ και την αδυναμία επίτευξης ικανοποιητικών ρυθμών ανάπτυξης

των οικονομιών. Την ίδια ώρα οι αντιστάσεις παίρνουν την μορφή εξεγέρσεων από την Μινεάπολη ενάντια στους τραμπούκους της ICE έως το Ιράν.

Τι καλείται να συζητήσει και να αποφασίσει το συνέδριο;

Σε συνθήκες πολεμικής οικονομίας που οι δαπάνες για τους εξοπλισμούς έρχονται σε σύγκρουση με τις κοινωνικές δαπάνες τσακίζοντας το κράτος πρόνοιας είναι κρίσιμος ο παράγοντας του εργατικού κινήματος. Θέλουμε τα συνδικάτα να πρωτοστατήσουν για να διεκδικήσουμε αυξήσεις στους μισθούς, Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, λεφτά για την δημόσια Υγεία και Παιδεία, για την κοινωνική στέγη, όχι για τις φρεγάτες και τα F35 που προβλέπει το εξοπλιστικό πρόγραμμα με ορίζοντα 12 έτη (2025-2037) και συνολικό κόστος 25 δις ευρώ. Και φυσικά θέλουμε απεργιακές πρωτοβουλίες για ναβάλουμε τέλος στα εργοδοτικά εγκλήματα όπως στο εργοστάσιο της Βιολάντα στα Τρίκαλα με τις 5 νεκρές εργάτριες. Δεν μπορούμε να

επιτρέψουμε ότι το 2026 θα είναι ακόμα μία χρονιά όπως το 2025 με τους 200 εργάτες/ριες νεκρούς/ές σε χώρους δουλειάς.

Είσαι από ένα νέο πρωτοβάθμιο σωματείο του ιδιωτικού τομέα. Εξαιρέση ή τάση επιστροφής στο συνδικαλισμό;

Το σωματείο μας είναι νεοσύστατο, ιδρύθηκε το 2024, αλλά δεν είναι το μόνο νέο πρωτοβάθμιο σωματείο του ιδιωτικού τομέα. Αφορμή για να στήσουμε το σωματείο στάθηκε το έγκλημα των Τεμπών και οι μεγαλειώδεις απεργίες που ακολούθησαν. Ήταν η πρώτη φορά που αποφασίσαμε να κατέβουμε συλλογικά οι συνάδελφοι και συναδέλφισσες στην απεργία με πανό. Το κίνημα των Τεμπών άνοιξε ένα μεγάλο ταξικό ρήγμα. Μέσα από αυτό το ρήγμα που παραμένει ενεργό στήθηκαν κι άλλα πρωτοβάθμια σωματεία όπως στην Teleperformance, στην Wolt, στο εργοτάξιο του Ελληνικού. Στις 28 Φλεβάρη 2025 στην επέτειο δύο χρόνων από την επέτειο των Τεμπών έκανε την εμφάνισή του το σωματείο εργα-

ζομένων στα McDonalds που είχε ιδρυθεί μία μέρα πριν. Η ενίσχυση των σωματείων και η τάση επιστροφής στον συνδικαλισμό καταγράφεται και στην αυξημένη συμμετοχή συνέδρων και σωματείων στο φετινό συνέδριο του ΕΚΑ.

Είναι σε εξέλιξη η καμπάνια για 48ωρη απεργία στις 27 και 28/2. Τι ρόλο έχει να παίξει σε αυτές τις συνθήκες;

Το ΕΚΑ την προηγούμενη περίοδο προχώρησε σε κάποιες αγωνιστικές πρωτοβουλίες. Κάλεσε στο απεργιακό συλλαλητήριο στις 10 Οκτωβρίου 2025 με κεντρικό αίτημα την αλληλεγγύη στην παλαιστινιακή αντίσταση και την καταδίκη της γενοκτονίας στην Παλαιστίνη από το κράτος τρομοκρατή του Ισραήλ. Προκήρυξε απεργία στις 14 Οκτώβρη ενάντια στο νομοσχέδιο για το 13ωρο. Οι κινητοποιήσεις αυτές έδειξαν ότι υπάρχουν δυνατότητες για έναν μαχητικό προσανατολισμό κόντρα στην αδράνεια που προωθεί η ηγεσία της ΓΣΕΕ.

Παρόλα αυτά η ηγεσία του ΔΣ του

ΕΚΑ δεν μπόρεσε να απαγκιστρωθεί από την κατεύθυνση της ΓΣΕΕ που δεν θέλει και δεν μπορεί να οργανώσει τους αγώνες. Ούτε οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ πήραν πρωτοβουλίες για κλιμάκωση των αγώνων με επίκληση στον “αρνητικό συσχετισμό δύναμης” και ακολουθώντας ουσιαστικά τον απεργιακό σχεδιασμό της ηγεσίας της ΓΣΕΕ.

Το 33ο συνέδριο του ΕΚΑ διεξάγεται λίγες μέρες πριν την επέτειο των τριών χρόνων από το έγκλημα των Τεμπών και ενώ έχει ξεκινήσει η καμπάνια για 48ωρη απεργία στις 27 και 28 Φλεβάρη. Ταυτόχρονα μία σειρά από χώρους και κλάδους βγαίνουν μπροστά απεργιακά όπως η Ομοσπονδία Εργαζομένων Τροφίμων και Ποτών με πανελλαδική απεργία στις 3 Φλεβάρη ενάντια στο έγκλημα στη Βιολάντα, το σωματείο εργαζομένων στην efood με απεργία για την διεκδίκηση ΣΣΕ και η διεθνής απεργία των λιμενεργατών σε Ελλάδα, Ιταλία, Μαρόκο και Τουρκία ενάντια στον πόλεμο. Σε αυτές τις συνθήκες χρειάζεται να πάρουμε απόφαση στο συνέδριο για 48ωρη πανεργατική απεργία με αιτήματα την κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων χωρίς αποζημίωση για την Hellenic Train και την ανατροπή της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Απεργία ΑΔΕΔΥ

Συνέχεια από τη σελ. 5

«Είναι δεδομένο ότι η κυβέρνηση όπως σε όλα τα θέματα από τα Τέμπη μέχρι τον ΟΠΕΚΕΠΕ, προσπαθεί να κουκουλώσει και να μπαζώσει. Το ίδιο προσπαθούν και στην περίπτωσή μας ώστε να μην επανέρθουν οι μισθοί που δικαιούμαστε. Με αποδεδειγμένα επίσημα στοιχεία οι δημόσιοι υπάλληλοι στην Ελλάδα είναι οι φτωχότεροι της Ευρώπης. Και είμαστε και λιγότεροι απ’ όσους χρειάζονται. Οι λιγότεροι σε αναλογία δημόσιοι υπάλληλοι ανά πολίτη. Με 15 χρόνια μνημονιακής πολιτικής στην πλάτη, χωρίς εργαλεία, με συσσώρευση αρμοδιοτήτων, δεν μπορούμε όχι μόνο να τα βγάλουμε πέρα οικονομικά, αλλά βλέπουμε και την ακρίβεια να χτυπάει την πόρτα μας και να μην μπορούμε να ανταπεξέλθουμε. Η απάντηση είναι μία: Μαζικοί αγώνες, λουκέτο σε όλο το δημόσιο, απεργία διαρκείας, καταλήψεις παντού, ώστε να μην περάσουν ούτε τα κυβερνητικά κουκουλώματα, ούτε οι προκλήσεις που μιλάνε για άρση της μονιμότητας. Αυτή είναι και η πρόταση της ΠΟΕ ΟΤΑ στην ΑΔΕΔΥ κι ελπίζουμε να συνειδητοποιήσουν όλοι τη σοβαρότητα της κατάστασης» συνέχισε.

Απεργιακή συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε και στη Θεσσαλονίκη. Οι απεργοί διαδήλωσαν στο ΥΜΑΘ μετά από κάλεσμα της ΕΔΟΘ. Η ανταπόκριση των συντρόφων/ισσών μεταφέρει: «Συμμετείχαν εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, στους δήμους στα δικαστήρια, στις εφορίες και σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες της πόλης. Με το πανό τους βρέθηκαν στη συγκέντρωση το Σωματείο Εργαζομένων Ιπποκράτειου ΓΝΘ, οι ΣΕΠΕ-ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, εργαζόμενοι/οι του Υπουργείου Οικονομικών, Δ’ ΣΕΠΕ Θεσσαλονίκης, η ΕΔΟΘ και ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης. Οι εργαζόμενοι/οι κατήγγειλαν τον κυβερνητικό κυνισμό του “ο τζάμπας πέθανε”, αλλά και τα εργοδοτικά εγκλήματα με κρατική κάλυψη, όπως αυτό στη Βιολάντα στα Τρίκαλα την περασμένη εβδομάδα. Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης κάλεσε σε άμεση απεργιακή κλιμάκωση ενάντια στα εγκλήματα της κυβέρνησης, με προκήρυξη 48ωρης απεργίας και στο Δημόσιο στις 27-28/2, με τη συμπλήρωση τριών χρόνων από το έγκλημα στα Τέμπη».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Αναβολή της δίκης Πατρικίου

Στις 3 Φλεβάρη έγινε συγκέντρωση στα δικαστήρια Ευελπίδων για τη δίκη της προέδρου του σωματείου εργαζομένων του νοσοκομείου «Άγιος Σάββας». Η δίκη αναβλήθηκε για τις 23 Σεπτέμβρη του 2026.

Πρωτοφανής ήταν η συμπαράσταση στην διωκόμενη πρόεδρο. Ψηφίσματα συμπαράστασης έκδωσαν η ΑΔΕΔΥ, η ΕΙΝΑΠ, η ΟΕΝΓΕ καθώς και δεκάδες σωματεία νοσοκομείων και σωματεία του ιδιωτικού τομέα. Στη συγκέντρωση με στάση εργασίας συμμετείχε με πανό ο Σύλλογος εργαζομένων του νοσοκομείου Άγιος Σάββας. Στο πλευρό της βρέθηκαν οι καθαρίστριες που συμμετείχαν στην απεργία το 2024, εργαζόμενοι/ες του νοσοκομείου καθώς και αλληλέγγυοι/ες από την δομή των κατελυμένων προσφυγικών.

«Είμαστε εδώ για να στηρίξουμε την Κ. Πατρικίου η οποία νομίζω την πληρώνει αδικώς» μας είπε η Κατερίνα Σουκά, απολυμένη καθαρίστρια του νοσοκομείου Άγιος Σάββας. «Το γιατί την μπλέξανε και την κατηγορούν είναι κάτι άδικο γι’ αυτήν. Η Κ. Πατρικίου είναι πάντοτε υπόδειγμα και θα υπερασπιστεί πάντοτε τους συναδέλφους της σε οποιαδήποτε αδικία και αυτό είναι υπέρ της και μάλιστα της δίνουμε συγχαρη-

τήρια γι’ αυτό που κάνει».

«Πρόκειται για μία ξεκάθαρα πολιτική δίωξη η οποία φέρει τον μανδύα της ποινικής δίωξης» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Γιάννης Κάστανος, δικηγόρος υπεράσπισης της Κατερίνας Πατρικίου.

«Αυτό που συμβαίνει τα τελευταία χρόνια δεν το έχω ξαναδεί», τόνισε η Έυη Σάλτα, μέλος ΔΣ του Συλλόγου Εργαζομένων του νοσοκομείου Άγιος Σάββας. «Προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τους εργαζόμενους ώστε να φοβηθούν και να μη μιλάνε για τα προβλήματα τους, να μη μιλάνε για την έλλει-

ψη προσωπικού. Όλα αυτά είναι εκδικητικά, είναι σαφέστατος ο λόγος για τον οποίο γίνονται. Αφενός είναι τρομοκρατημένοι, αφετέρου δεν έχουν άλλον τρόπο από την επίθεση κατά παντός εργαζομένου. Έχουμε ήδη δρομολογήσει σαν Σύλλογος τις κινητοποιήσεις μας αλλά οργανώνουμε και την απεργία στις 27 και 28 του μήνα και διεκδικούμε τα συμφέροντα όλων των εργαζομένων, να σταματήσει η τρομοκρατία, να υπάρχει μόνιμο προσωπικό ώστε να είμαστε ασφαλείς και οι άρρωστοι και εμείς».

Σ.Γ.

Συλλαλητήριο στο Λονδίνο

Το κέντρο του Λονδίνου γέμισε με παλαιστινιακές σημαίες και οργή το Σάββα-το 30/1, καθώς 100.000 άτομα συμμετείχαν στην πρώτη διαδήλωση της χρο-νιάς δίνοντας μια άμεση απάντηση στη νέα σφαγή του ισραηλινού στρατού στην Γάζα την ίδια μέρα με πάνω από 30 νεκρούς Παλαιστίνιους.

«Πρέπει να διατηρήσουμε αυτή τη δυναμική, γιατί αυτό που βλέπουμε στις ει-δήσεις είναι απογοητευτικό. Συνεχίζοντας να συμμετέχουμε σε συγκεντρώσεις όπως αυτή, η Γάζα πρέπει να παραμείνει στην κορυφή της ατζέντας. Να μην αφήσουμε την κυβέρνηση μας να συνεχίσει τη συνενοχή της στη γενοκτονία του Ισραήλ. Υπάρχει ελπίδα, βλέπουμε σήμερα ξανά μια θάλασσα από κόσμο» δήλωσε η **Τζουμάμα**, που συμμετείχε στο συλλαλητήριο, στο Socialist Worker.

Το «ειρηνευτικό» σχέδιο του Τραμπ –η αποικιακή κατάληψη της Γάζας– ήταν επίσης στο επίκεντρο της οργής. Ο **Καμέλ Χαουάς**, πρώην πρόεδρος της Palestine Solidarity Campaign αποκάλεσε το «συμβούλιο ειρήνης» του Τραμπ «συμβούλιο για τον τερματισμό της παλαιστινιακής υπόθεσης γιατί αυτό ακρι-βώς είναι. Είναι μια συνεργασία μεταξύ του Ισραήλ και των ΗΠΑ για να επι-τευχθεί ακριβώς αυτό».

Στο συλλαλητήριο που κάλεσαν η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο** στη Βρετανία, η **Palestine Solidarity Campaign** και άλλες αντιπολεμικές οργανώ-σεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη μαζική ήταν η παρουσία των συνδικάτων. Unite, Unison, NEU, UCU και άλλα συνδικάτα, διαδήλωσαν σε ένα μπλοκ που ήταν εμφανώς μεγαλύτερο από τις προηγούμενες πρόσφατες διαδηλώσεις. «Εκτός από τις διαδηλώσεις, υπάρχει και το μποϊκοτάζ των εταιρειών που υποστηρίζουν τη γενοκτονία στη Γάζα. Υπάρχουν βρετανικές εταιρείες που προμηθεύουν εξοπλισμό. Όλοι έχουν την ευθύνη να σταθούν και να υποστη-ρίξουν όσους δεν έχουν φωνή έναντι στη δύναμη των ΗΠΑ και της σιωνιστι-κής μαριονέτας τους, του Ισραήλ» δήλωσε ο **Πίτερ**, μέλος του UCU, στο So-cialist Worker.

Αντίθετοι στις επεμβάσεις

Με την αμερικανική αράμδα να πλέει προς τον Περσικό Κόλπο, τάχα σε αλ-ληλεγγύη στον ιρανικό λαό, οι διαδηλωτές δήλωναn αντίθετοι σε οποιαδήποτε δυτική επέμβαση που απειλεί να αιματοκυλίσουν τον ίδιο κόσμο που κατεβαίνει στους δρόμους του Ιράν ενάντια στην καταπίηση και τη φτώχεια. «Είναι σα-φές ότι η Δύση επιδιώκει να εκμεταλλευτεί την αστάθεια στη Μέση Ανατολή. Αφορά κυρίως την Παλαιστίνη, αλλά υπάρχει σύγκρουση στην Υεμένη και σύντομα θα μπορούσε να υπάρξει και στο Ιράν. Η Δύση θέλει να παρέμβει για δικούς της λόγους. Αν ο λαός του Ιράν θέλει να εξεγερθεί και να κάνει εξέγερ-ση, αυτή είναι δική του επιλογή. Η Βρετανία δεν πρέπει να αναμειχθεί» δήλω-σε ένας από τους διαδηλωτές στο Socialist Worker για την επαπειλούμενη αμερικανική επίθεση στο Ιράν.

Ο **Ντέβιντ Ρόζενμπεργκ** από το Jewish Socialist Group μίλησε στο Socialist Worker για τον αντίκτυπο του παλαιστινιακού κινήματος. «Υπάρχει μια πόλω-ση στην εβραϊκή κοινότητα», εξήγησε. «Κάποιοι στρέφονται προς τα δεξιά, αλλά άλλοι στρέφονται προς τα αριστερά και αναλαμβάνουν δράση για το ζή-τημα της Παλαιστίνης. Μερικοί από τους ανθρώπους εδώ ήταν σιωνιστές, αλ-λά οι ιδέες των ανθρώπων αλλάζουν».

Ο **Κέβιν Κόρντιν**, από την οργάνωση Stand Up To Racism (SUTR), κάλεσε τον κόσμο να συμμετάσχει στη διαδήλωση ενότητας που οργανώνει το To-gether κατά της ακροδεξιάς στο Λονδίνο στις 28 Μαρτίου: «Ξέρετε ότι υπάρχει μια γραμμή που συνδέει τον Ντόναλντ Τραμπ με τον Μπέντζαμιν Νετανιάχου και τον Νάιτζελ Φάρατζ. Υπάρχει μια γραμμή που συνδέει τον Έλον Μασκ με τον Ιτόμαρ Μπεν-Γβρί και τον Τόμι Ρόμπινσον. Σας καλώ όλους να συμμετάσχετε, να ζητήσετε από τους φίλους, την οικογένεια και τους συναδέλφους σας να κατέβουν στο δρόμο». Μαζικό συλλαλητήριο έγινε την περασμένη Κυριακή και στο Σίδνεϊ ενάντια στην επίσκεψη του ισ-ραηλινού προέδρου Χέρτζογκ.

Λονδίνο 30/1. Φωτό: Guy Smallman

Βαθαίνει και απλώνεται ο συντονισμός για τη Διεθνή Απεργία αλλη-λεγγύης στην Παλαιστίνη στις 6 Φλεβάρη! Όπως ανα-φέρει στην ανακοίνωσή του το συνδικάτο USB της Ιταλίας:

«Σε διαδικτυακή συν-διάσκεψη που πραγμα-τοποιήθηκε στις 27 Ια-νουαρίου, οι πέντε συν-δικαλιστικές οργανώσεις που εκπροσωπούν τους λιμενεργάτες, (ΕΝΕΔΕΠ στην Ελλάδα, LAB στη Χώρα των Βάσκων, Li-man-Is στην Τουρκία, ODT στο Μαρόκο και USB στην Ιταλία) επιβε-βαίωσαν την ημέρα δρά-σης των λιμενεργατών στις 6 Φεβρουαρίου, με σύνθημα «Οι λιμενεργά-τες δεν εργάζονται για τον πόλεμο».

Η διαμαρτυρία θα ξε-κινήσει σε 21 μεγάλα ευ-ρωπαϊκά και μεσογειακά λιμάνια, μεταξύ των οποίων το Μπιλμπάο, η Ταγκέρη, ο Πειραιάς, η Γένοβα, το Λιβόρνο, η Τερνέστη, η Ανκόνα και η Τσιβιταβέκια. Πρόσφα-τα λάβαμε επίσης υπο-στήριξη από τα λιμάνια του Αμ-βούργου και της Βρέμης, ενώ ορ-γανώνονται κινητοποιήσεις και πρωτοβουλίες και σε αρκετά λιμά-νια στις ΗΠΑ.

Αυτή η κοινή, συντονισμένη δρά-ση, με την ένωση των δυνάμεων αλ-ληλεγγύης και των συνδικάτων είναι άνευ προηγούμενου εδώ και δεκαε-τίες. Την επόμενη εβδομάδα, θα δη-

μοσιεύσουμε μια πλήρη επισκόπη-ση των πρωτοβουλιών που θα πραγματοποιηθούν σε όλο τον κό-σμο στις 6 Φεβρουαρίου.

Οι λιμενεργάτες στέλνουν ένα ισχυρό μήνυμα διεθνούς αλληλεγ-γύς των ΗΠΑ, θα βρισκόμαστε στο γύγης ενάντια στη στρατιωτικοποιί-ηση των λιμανιών, τη συνεχιζόμενη γενοκτονία στην Παλαιστίνη, το εμ-πόριο όπλων και τον πόλεμο. Αυτή

ποσιεύουμε μια πλήρη επισκόπη-ση των πρωτοβουλιών που θα πραγματοποιηθούν σε όλο τον κό-σμο στις 6 Φεβρουαρίου.

Οι λιμενεργάτες στέλνουν ένα ισχυρό μήνυμα διεθνούς αλληλεγ-γύς των ΗΠΑ, θα βρισκόμαστε στο γύγης ενάντια στη στρατιωτικοποιί-ηση των λιμανιών, τη συνεχιζόμενη γενοκτονία στην Παλαιστίνη, το εμ-πόριο όπλων και τον πόλεμο. Αυτή

Από την πλευρά του ο **Νετανιάχου** έσπευσε να υπεν-θυμίσει στη «διεθνή κοινότητα» -που συνεχίζει να του κά-νει πλάτες δίχως να ιδρώνει το αυτί της- ότι «το Ισραήλ θα διατηρήσει τον έλεγχο της ασφάλειας σε ολόκληρη

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Επιπλέον, η δε Φε-βρουαρίου σηματοδο-τεί την την ημέρα έναρξης των Χειμερι-νών Ολυμπιακών Αγώ-νων στο Μιλάνο και την Κορτίνα. Η παρου-σία της φασιστικής

πολιτοφυλακής ICE αποτελεί απα-ράδεκτη πρόκληση. Σε αλληλεγγύη με όσους διαμαρτύρονται ενάντια στις απελάσεις και τις δολοφονίες στη Μινεσότα και σε άλλες πολιτεί-ες των ΗΠΑ, θα βρισκόμαστε στο **Μιλάνο** στις 6 Φεβρουαρίου φωνά-ζοντας «ICE OUT» μαζί με τον **Chris Smalls**, ιδρυτή του ανεξάρτητου συνδικάτου Amazon στις ΗΠΑ».

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Επιπλέον, η δε Φε-βρουαρίου σηματοδο-τεί την την ημέρα έναρξης των Χειμερι-νών Ολυμπιακών Αγώ-νων στο Μιλάνο και την Κορτίνα. Η παρου-σία της φασιστικής

πολιτοφυλακής ICE αποτελεί απα-ράδεκτη πρόκληση. Σε αλληλεγγύη με όσους διαμαρτύρονται ενάντια στις απελάσεις και τις δολοφονίες στη Μινεσότα και σε άλλες πολιτεί-ες των ΗΠΑ, θα βρισκόμαστε στο **Μιλάνο** στις 6 Φεβρουαρίου φωνά-ζοντας «ICE OUT» μαζί με τον **Chris Smalls**, ιδρυτή του ανεξάρτητου συνδικάτου Amazon στις ΗΠΑ».

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Επιπλέον, η δε Φε-βρουαρίου σηματοδο-τεί την την ημέρα έναρξης των Χειμερι-νών Ολυμπιακών Αγώ-νων στο Μιλάνο και την Κορτίνα. Η παρου-σία της φασιστικής

πολιτοφυλακής ICE αποτελεί απα-ράδεκτη πρόκληση. Σε αλληλεγγύη με όσους διαμαρτύρονται ενάντια στις απελάσεις και τις δολοφονίες στη Μινεσότα και σε άλλες πολιτεί-ες των ΗΠΑ, θα βρισκόμαστε στο **Μιλάνο** στις 6 Φεβρουαρίου φωνά-ζοντας «ICE OUT» μαζί με τον **Chris Smalls**, ιδρυτή του ανεξάρτητου συνδικάτου Amazon στις ΗΠΑ».

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Επιπλέον, η δε Φε-βρουαρίου σηματοδο-τεί την την ημέρα έναρξης των Χειμερι-νών Ολυμπιακών Αγώ-νων στο Μιλάνο και την Κορτίνα. Η παρου-σία της φασιστικής

πολιτοφυλακής ICE αποτελεί απα-ράδεκτη πρόκληση. Σε αλληλεγγύη με όσους διαμαρτύρονται ενάντια στις απελάσεις και τις δολοφονίες στη Μινεσότα και σε άλλες πολιτεί-ες των ΗΠΑ, θα βρισκόμαστε στο **Μιλάνο** στις 6 Φεβρουαρίου φωνά-ζοντας «ICE OUT» μαζί με τον **Chris Smalls**, ιδρυτή του ανεξάρτητου συνδικάτου Amazon στις ΗΠΑ».

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Διεθνής Απεργία

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση της USB, συγκεντρώσεις στην Ιταλία θα πραγματοποιηθούν σε Γένοβα, Λιβόρνο, Τερνέστη, Ραβέννα, Αν-κόνα, Τσιβιταβέκια, Σαλέρνο, Μπά-ρι, Κροτόνε, Παλέρμο και Κάλιαρι.

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Ελληνο-Τουρκική συνεργασία για καύσιμα στο Ισραήλ

Μια αποκλυπτική έκθεση δόθηκε πρόσφατα στη δημοσιότητα εκ-μέρους των διεθνών οργανώσεων Pa-lestinian Youth Movement, Energy Embargo for Palestine και Progressive International σχετικά με την υποστήρι-ξη που παρέχουν στο κράτος του Ισ-ραήλ, από κοινού η BP, οι πετρελαι-άδες της Τουρκίας και οι εφοπλιστές της Ελλάδας, με τις ευλογίες των κυ-βερνήσεων των δύο χωρών και των ΗΠΑ.

Η έκθεση αποκάλυπτει ότι τουλάχι-στον 57 φορτία αργού πετρελαίου, συ-νολικού βάρους σχεδόν 6.463 κιλोटό-νων έχουν παραδοθεί από την Τουρκία στο Ισραήλ -μετά την ανακοίνωση του εμπορικού εμπάργκο της Τουρκίας- ανάμεσα στον Μάιο του 2024 και τον Δεκέμβρη του 2025. Ακολουθεί τη δια-δρομή του πετρελαίου αρχικά μέσω του αγωγού Μπακού-Τιφλίδα-Τσεϊχάν (BTC) «μιας ενεργειακής υποδομής που καθορίζεται από τα αμερικανικά και βρετανικά ιμπεριαλιστικά συμφέ-ροντα». Όπως αναφέρει:

«Η BP είναι άμεσα υπεύθυνη για τον εφοδιασμό του ισραηλινού στρα-τού με καύσιμα μέσω του αγωγού BTC. Τα πετρελαϊκά πεδία, οι εγκατα-στάσεις επεξεργασίας και ο ίδιος ο διακρατικός αγωγός ανήκουν στην πλειοψηφία τους στον βρετανικό πε-τρελαϊκό γίγαντα με έδρα το Λονδίνο. Ο αδιαμφισβήτητος ρόλος της BP σε αυτό το εμπόριο πετρελαίου οδήγησε στην αναφορά της εταιρείας στην έρευνα του ΟΗΕ σχετικά με τον εται-ρικό μηχανισμό που στηρίζει τη γενο-κτονία και τον αποικιοκρατικό αποικι-σμό του Ισραήλ. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η BOTA , η κρατική εταιρεία πετρελαίου της Τουρκίας, εί-ναι υπεύθυνη για το τουρκικό τμήμα του αγωγού BTC...».

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Η διαμαρτυρία είναι μια ισχυρή δήλωση ενάντια στον ιμπερια-λισμό και υπέρ της αυ-τοδιάθεσης των λαών. Στο επίκεντρο της δια-μαρτυρίας βρίσκονται οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων. Η πολεμική οικονομία έχει ήδη μειώσει τους μισθούς μας, υπονο-μείσει τα δικαιώματά μας και καταστρέφει βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Η μετατό-πιση των οικονομικών πόρων προς τους εξο-πλισμούς και τη πολε-μική βιομηχανία επη-ρεάζει άμεσα τους μι-σθούς και τις συνθή-κες εργασίας...

Κείμενα: Γιώργος Πίτσας

Φονική “Εκεχειρία”, Σύμβούλιο Γενοκτονίας

Την ώρα που 20.000 ασθενείς στη Λωρίδα της Γάζας περιμένουν το άνοιγμα του περάσματος της Ράφα για να σωθούν, το Ισραήλ ανακοίνωσε όριο μόλις 150 άτο-μα την ημέρα, τοποθετώντας συστήματα ελέγχου και σιδερένιες πύλες στο πέρασμο».

Νέα σφαγή

Καταγγέλλοντας τη νέα σφαγή της Γάζας ο εκπρόσω-πος της Χαμάς, **Χαλλντ αλ-Χάγια** δήλωσε ότι «ο σεβα-σμός της αντίστασης στους όρους της υπάρχουσας συμφωνίας δεν αποτελεί λευκή επιταγή, αλλά εξαρτά-ται από την ικανότητα της διεθνούς κοινότητας να υπο-χρεώσει την κατοχή να συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις της αποκλιμάκωσης».

Από την πλευρά του ο **Νετανιάχου** έσπευσε να υπεν-θυμίσει στη «διεθνή κοινότητα» -που συνεχίζει να του κά-νει πλάτες δίχως να ιδρώνει το αυτί της- ότι «το Ισραήλ θα διατηρήσει τον έλεγχο της ασφάλειας σε ολόκληρη

Al-Jazeera επιβεβαίωσε μέσω δορυφορικών εικόνων ότι το Ισραήλ έχει αρχίσει να εκκαθαρίζει την περιοχή στη Ράφα. Ένα παρόμοιο έργο βρίσκεται σε εξέλιξη στη βό-ρεια πόλη Μπέιτ Χαονίν όπου το Ισραήλ έχει ισοπεδώσει 408.000 τετραγωνικά μέτρα παλαιστινικών σπιτιών και υποδομών ξεχειλώνοντας όλο και περισσότερο τον χώρο που ελέγχει πίσω από την «κίτρινη γραμμή» στην Γάζα.

Η εθνοκάθαρση δεν αφορά μόνο την Γάζα. Όπως ανακοίνωσαν ο **Φαζλντ Σαλές**, αναπληρωτής κυβερνή-της της Τουλκαρέμ στη Δυτική Όχθη, η κλιμάκωση των επιθέσεων του Ισραήλ το τελευταίο έτος οδήγησε στον εκποτισμό περίπου 25.000 προσφύγων σε Τουλκαρέμ και Νουρ Σαμς, οι οποίοι αναγκάστηκαν να εγκαταλεί-ψουν τα σπίτια τους υπό το βάρος των εισβολών και της καταστροφ

Ο Λευτέρης “Boban” Παπαθανάσης είναι δημιουργός κόμικ. Μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη με αφορμή την έκδοση του τελευταίου έργου του «Ένα γράμμα από τη Γάζα» από τις Εκδόσεις του Αύριο.

Κυκλοφόρησες το κόμικ “Ένα γράμμα από τη Γάζα”, μια ιστορία γραμμένη από τον Γασσάν Καναφάνι. Πώς επέλεξες τη συγκεκριμένη ιστορία;

Η λογοτεχνία του Καναφάνι είναι εξαιρετικά απλή. Επιδιώκει να παρουσιάσει τη ζωή των ανθρώπων της Παλαιστίνης. Μέσα από το έργο αυτό ερχόμαστε σε καλύτερη θέση για να καταλάβουμε την καθημερινότητα, την ιστορία αυτών των ανθρώπων, πώς την αντιλαμβάνονται και πώς όλα αυτά μετουσιώνονται τελικά στην απόφασή τους να μείνουν στην γη τους και να αγωνιστούν για αυτή. Είναι πολύ βοηθητικό και για εμάς εδώ πέρα. Αυτού του τύπου η λογοτεχνία, η αραβική λογοτεχνία και ειδικά η λογοτεχνία της αντίστασης την οποία θεμελίωσε και υπηρέτησε ο Καναφάνι είναι ένα εργαλείο, ένα όπλο κυριολεκτικά που μπορεί να χρησιμοποιήσουμε και εμείς εδώ και για να κάνουμε αυτά που λέμε πιο καθαρά και τον αγώνα μας πιο αποτελεσματικό.

Η επιλογή μου βέβαια να χρησιμοποιήσω και να βασιστώ πάνω στο έργο του Καναφάνι δεν προέκυψε από μια τέτοια λογική επεξεργασία, αλλά από την καθαρή συναισθηματική και καλλιτεχνική αντίδραση απέναντι σε ένα έργο με το οποίο πρώτη φορά είχα έρθει σε επαφή και ένιωσα να με συγκλονίζει, προφανώς γιατί αισθανόμουν μέσα μου τα αισθήματα της αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό. Ταυτόχρονα είχε να κάνει με το γεγονός ότι αισθάνθηκα τα διηγήματα αυτά σαν μια αφήγηση που μπορεί να καταλάβει ο κάθε άνθρωπος. Είναι τόσο άμεση η γραφή, μιλάει για τόσο ανθρώπινα πράγματα, τα οποία τελικά μπορούν να αγκαλιάσουν τη σκέψη κάθε ανθρώπου. Ειδικά των ανθρώπων που αισθάνονται τη μοίρα τους δεμένη με τη μοίρα κάθε καταπιεσμένου αυτού του κόσμου.

Θέλω να επισημάνω κάτι την ίδια στιγμή. Τα τελευταία χρόνια εδώ στην Ελλάδα, αλλά και σε άλλες χώρες της Ευρώπης, έχουμε δει την ίδια απόφαση να παρουσιάζεται ως κούνημα του δαχτύλου από τους δυτικούς απέναντι στους μετανάστες και τους πρόσφυγες που έρχονται εδώ, με τη λογική ότι θα έπρεπε να μείνετε στις χώρες σας να πολεμήσετε. Δηλαδή σαν να τους υποδεικνύουμε εμείς ένα καθήκον τέτοιο. Το οποίο είναι κουτοπονηριά, γιατί προφανώς κανένας από αυτούς που το λέει δεν ενδιαφέρεται για τον αγώνα των ανθρώπων αυτών στις χώρες τους. Είναι ρατσισμός. Σε καμία περίπτωση δεν μιλάμε γι’ αυτό σε αυτή την ιστορία.

Πες μου για την επιλογή να κάνεις κόμικ τα οποία να αποτελούν πολιτικές παρεμβάσεις σε καυτά ζητήματα, όπως οι πρόσφυγες και ο ρατσισμός ή η Παλαιστίνη.

Τα ενδιαφέροντά μου τα δημιουργικά δεν ήταν πάντα αυτά. Αν και πάντα από μικρό παιδί ήμουν μέσα στο κίνημα, καλλιτεχνικά τσαλαβουτούσα σε διάφορα πεδία. Τα τελευταία χρόνια όμως όπως ανάγκασαν πολλούς ανθρώπους να ξαναδοούν τη ζωή τους, εμένα με

‘Ένα “Γράμμα από την Γάζα” ως τη Μινεσότα

ανάγκασε να δω τι νόημα έχει η δημιουργία που αποκτά ένα δημόσιο χαρακτήρα.

Έτσι λοιπόν η δικιά μου επιλογή είναι η πολιτική τοποθέτηση. Αυτό λίγα χρόνια πριν μέσα στα ελληνικά κόμικ θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως παραξενιά ή μία εμμονή ενός ανθρώπου που έτσι και αλλιώς τοποθετείται πολιτικά και μάλιστα στις γραμμές της επαναστατικής Αριστεράς. Σήμερα όμως ευτυχώς είναι πάρα πολλοί οι δημιουργοί οι οποίοι κάνουν την αντίστοιχη επιλογή. Κάποιοι αποκλειστικά και κάποιοι βέβαια μεταξύ άλλων πραγμάτων. Αλλά είναι εντυπωσιακό ότι αυτό που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως πολιτικό κόμικ ή κόμικ πολιτικής παρέμβασης πλέον δεν είναι ένα περιθωριακό κομμάτι της σκηνής των κόμικς. Νομίζω δηλαδή ότι το κόμικ ξαναβρίσκει τη ζωντανή ψυχή του που ξεκινάει από τα underground κόμικς που τοποθετείται στα πράγματα, που κάνει μια πολύ βαθιά κριτική στην πραγματικότητα. Είναι σίγουρα σημάδι των καιρών, των αλλαγών που γίνονται στη συνείδηση των ανθρώπων και των πολλών δυνατοτήτων. Γιατί, πρέπει να το πούμε και αυτό κι από την άποψη της αποδοχής πάει πολύ καλά το πολιτικό κόμικ. Το αγκαλιάζει το κοινό πλέον. Είναι κάτι το οποίο και δείχνει πολλά και υπόσχεται πολλά για το μέλλον.

Εκτός από καλλιτέχνης είσαι κι εκπαιδευτικός στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Είδαμε

Ο Λευτέρης “Boban” Παπαθανάσης στην παρουσίαση του “Ένα γράμμα από την Γάζα” στα Πετράλωνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

πρόσφατα συναδέλφους σου με τις ίδιες ιδιότητες να μιλάνε για την Παλαιστίνη και να διώκονται. Πώς σχολιάζεις αυτή την εκστρατεία διώξεων με το πρόσχημα του «αντισημιτισμού»;

Όταν μιλάμε για τους από πάνω να ξεκαθαρίσουμε ότι πρόκειται για τους συμμάχους του σιωνιστικού κράτους. Δεν μιλάμε δηλαδή ότι κάπως γενικά και ουδέτερα γίνεται μια συζήτηση περί Παλαιστίνης, αντισημιτισμού κτλ. Είναι μια εκστρατεία των από πάνω και των μηχανισμών τους είτε κατασταλτικών, είτε διοικητικών, είτε ιδεολογικών, προκειμένου να επιβάλλουν μια ομοιομορφία ως προς την υποστήριξη των συμμάχων τους, του πειρατικού σιωνιστικού κράτους. Αυτό φυσικά είχε σε ιδεολογικό επίπεδο την απαίτηση συμμόρφωσης όλων και εκφράστηκε με την απαίτηση της ομοιομορφίας από τους εκπαιδευτικούς, δηλαδή τους ανθρώπους που κατά τεκμήριο είναι επιφορτισμένοι με το καθήκον να δουλέψουν για να γίνει καλύτερος ο κόσμος μας αύριο μέσα από την επαφή με την νεολαία. Ο χώρος της εκπαίδευσης χτυπήθηκε πάρα πολύ από αυτή την απαίτηση. Μην ξεχνάμε ότι το πρώτο περιστατικό ήταν η κατευθυνόμενη κατακραυγή για την ανακοίνωση της ΟΛΜΕ κατά της γενοκτονίας. Είδαμε ότι για μία εβδομάδα τα ΜΜΕ έπαιζαν ότι οι καθηγητές σε αυτή τη χώρα είναι αντισημίτες κι ότι αυτοί οι οποίοι υποκινούν τον “αντισημιτισμό” είναι οι φίλοι της Παλαιστίνης, πρέπει

να αντιμετωπιστούν και αυτό βέβαια έγινε πράξη με τα περιστατικά τα οποία ανέφερες, όπως τις διώξεις της Ελευθερίας Παλαιστίδου και της Έφης Λάζου.

Είναι μία δύσκολη υπόθεση και να έχουμε στο μυαλό μας ότι αυτή τη δυσκολία την αντιμετωπίζει το κίνημα σε όλο τον κόσμο. Είδαμε παντού αυτόν τον εκβιασμό απέναντι σε κάθε ένα και κάθε μία που έβγαινε στο δρόμο για την υπόθεση της Παλαιστίνης ακόμη και μέσα στην καρδιά των ΗΠΑ. Είδαμε το τεράστιο κίνημα στα Αμερικάνικα Πανεπιστήμια το οποίο αντιμετωπίστηκε με την αντίστοιχη επιχειρηματολογία και την καταστολή, τις διώξεις, τις διαγραφές κλπ.

Νομίζω όμως -και πρέπει να το υπογραμμίσουμε αυτό- ότι δεν έχει περάσει αυτό το κλίμα. Υπήρξε αυτή η προσπάθεια από τους από πάνω, αλλά δεν νομίζω ότι αυτό σταμάτησε τους εκπαιδευτικούς από το να μιλάνε στα σχολεία, να οργανώνουν τη μελέτη πάνω στο ζήτημα σοβαρά και με επιχειρήματα στην αντιπαράθεση, με εκδηλώσεις, συλλογικά έργα τέχνης, με όποιο τρόπο τέλοσπάντων ο καθένας μπορούσε να το ανοίξει.

Μην ξεχνάμε ότι και οι εκπαιδευτικοί σε μεγάλο βαθμό προσπαθούμε να ανταποκριθούμε στις ανάγκες των παιδιών. Τα παιδιά μας δεν ζουν στη γυάλα. Οι μαθητές και οι μαθήτριές μας έρχονται έχοντας δει αυτές τις εικόνες, έχοντας προβληματιστεί, έχοντας σοκαριστεί, έχοντας νιώσει, έχοντας ξενουχτήσει με τη σκέψη τι θα έκαναν τα ίδια αν την επόμενη μέρα μάθαιναν ότι το σχολείο τους βομβαρδίστηκε ή αν έβλεπαν το θρανίο ενός συμμαθητή τους να είναι άδειο επειδή εκτελέστηκε εν ψυχρώ από κάποιο σιωνιστή στρατιώτη. Σε αυτές τις ανάγκες πρέπει να ανταποκριθούμε και δεν υπάρχει περίπτωση να σωπάσουμε.

Πώς βλέπεις το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που ξεδιπλώθηκε σε όλο τον κόσμο μετά την 7η Οκτώβρη;

Η 7η Οκτώβρη 2023 έχει περιβληθεί με μια μυθολογία περί βαρβαρότητας, φανατισμού, δράσης αιμοσταγών ανθρώπων κλπ. Όλες αυτές οι παραστάσεις έρχονται κατευθειάν από το οπλοστάσιο της ισλαμοφοβίας. Δεν είναι ψυχραιμες τοποθετήσεις, δεν είναι αντικειμενικές, δεν είναι βασισμένες σε στοιχεία. Αντίθετα πολλά που ειπώθηκαν για εκείνη την ημέρα αποδείχτηκαν φρικτά ψέματα.

Η 7η Οκτώβρη ξύπνησε όλο τον κόσμο. Έτσι είχαμε αυτή την ανάπτυξη του κινήματος που περιγράφεις. Μην ξεχνάμε ότι παγκόσμια κινήματα είχαμε ξανασυναντήσει για παράδειγμα το 2003 τις παραμονές της νέας εισβολής στο Ιράκ. Έχει ίσως σημασία να δούμε πως όλος αυτός ο κόσμος που βγήκε στον δρόμο, δεν κινητοποιήθηκε μόνο με την αίσθηση του επείγοντος, δηλαδή την απαίτηση να σταματήσει η γενοκτονία, αλλά και από την βαθμιαία συνειδητοποίηση ότι όλες οι λύσεις που με ευκολία προτείνονταν στο παρελθόν ακόμη και από κομμάτια των Παλαιστίνιων, από διανοούμενους, από κόμματα της Αριστεράς κλπ, τελικά τα τελευταία δύο χρόνια άρχισε να αποδεικνύεται ότι ήταν σαθρά. Η περιβόητη λύση των δύο κρατών, η λύση αλα Όσλο μάλλον κατέρρευσε. Βλέπουμε βέβαια σήμερα ακόμα χειρότερα, ότι αυτό το νέο ειρηνευτικό σχέδιο στην πραγματικότητα

όπως και κάθε προηγούμενο ειρηνευτικό σχέδιο είναι απλά ένας διαφορετικός ρυθμός στο σιωνιστικό σχέδιο και στον σχέδιο του ιμπεριαλισμού που στηρίζει τον σιωνισμό. Αυτή ακριβώς λοιπόν η συνειδητοποίηση είναι που όχι μόνο έβγαλε πολύ κόσμο στον δρόμο αλλά τον έβγαλε και με πολύ καθαρές απόψεις. Σήμερα η ανάγκη για καθαρές απαντήσεις από την πλευρά του κινήματος είναι ακόμη μεγαλύτερη.

Ένα άλλο κόμικ σου, “Το Φάντασμα”, που αφορά το αντρατσιστικό κίνημα, πρόκειται να εκδοθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες και μάλιστα σε μια περίοδο που είναι σε εξέλιξη μια εξέγερση απέναντι στην εκστρατεία του Τραμπ και το ICE.

Δεν μπορούμε να κρύψουμε όλοι όσοι δουλέψαμε για το Φάντασμα, ότι χαιρόμαστε πάρα πολύ, που ένα δικό μας έργο ταξιδεύει σε κάποια χώρα του εξωτερικού και ειδικά σε μια τόσο μακρινή και μεγάλη χώρα. Το άλλο όμως είναι ότι καταλαβαίνουμε μέσα από αυτό και την περίοδο στην οποία επιλέγουν οι Αμερικάνοι φίλοι να εκδώσουν τη δικιά μας δουλειά, ότι πραγματικά πέτυχε το σκοπό της. Δηλαδή ότι γίνεται εργαλείο στα χέρια ανθρώπων που αυτή τη στιγμή ζουν ακριβώς αυτή την αντιμεταναστευτική εκστρατεία με τον πιο απόλυτο τρόπο και αντιστέκονται..

Για μας είναι πάρα πολύ σημαντικό, μέσα σε αυτή τη συγκυρία, να κάνει κανείς την επιλογή να εκδώσει το Φάντασμα γιατί μιλάει όχι απλά για το ζήτημα των προσφύγων αλλά επαναφέρει στο προσκήνιο τις παραδόσεις του επαναστατικού μαρξισμού για το θέμα και όχι μόνο σε θεωρητικό επίπεδο αλλά και σε πρακτικό δηλαδή τις κατακτήσεις της Οκτωβριανής Επανάστασης και των εργατικών οργανώσεων μεταναστών που είχαν στήσει τα Κομμουνιστικά Κόμματα την εποχή της επαναστατικής τους δράσης. Ξαν να μας λέει κάποιος ότι όντως κάναμε κάτι χρήσιμο.

Αυτή είναι άλλωστε μια από τις προσδοκίες μας. Είτε με το Φάντασμα, είτε με το Ένα γράμμα για τη Γάζα, είτε με το Τέρμινοους παλιότερα που μιλάει για τον Εμφύλιο, η επιλογή μας είναι να κάνουμε ανοιχτές εκδηλώσεις, να έρχεται ο κόσμος και να γίνεται συζήτηση. Δεν μένουμε στο αυστηρά καλλιτεχνικό κομμάτι. Θέλουμε με αφορμή αυτό να εκκινήσουμε μια συζήτηση. Ελπίζουμε λοιπόν ότι το Φάντασμα θα βοηθήσει τους αμερικάνους συντρόφους στη μάχη που δίνουν. Μια μάχη που ελπίζω ότι θα ακουμπήσει και θα ξαναβρεί τις πιο όμορφες παραδόσεις του αμερικάνικου εργατικού κινήματος.

Αυτή τη στιγμή οι άνθρωποι σε κινηματικό επίπεδο οδηγούμενοι από την καθημερινή ανάγκη, βρίσκουν τον τρόπο να οργανωθούν και να αντισταθούν. Αυτό από μόνο του δεν αρκεί. Χρειάζεται και η καθαρή πολιτική άποψη και προοπτική. Νομίζω ότι αν έστω και στο ελάχιστο βοηθήσουμε κι εμείς σε αυτό θα είμαστε πάρα πολύ ευχαριστημένοι.

Διαβάστε ολόκληρη την συνέντευξη στο [ergatiki.gr](#)

**ΣΥΣΚΕΨΗ ΔΡΑΣΗΣ,
Σάββατο 7 Φλεβάρη,
ΡΟΜΑΝΤΣΟ, 6μμ,
Αναξαγόρα 3-5, Ομόνοια.**

**Από την Αθήνα στη Μινεάπολη,
παγκόσμια αντίσταση στον
ρατσισμό και τον φασισμό.**

• Συμμετέχουν διαδικτυακά: Leonardo Cavalletti, φοιτητής Μινεάπολις No Kings ΗΠΑ, Weyman Bennet, Together Βρετανία, Mario Marghera, O re o Liberta Ιταλία

• Παρεμβαίνουν: Ιάσοντας Αποστολόπουλος, διασώστης, Γιάννης Μάγγος, Πάνος Ρούτσι, Δημήτρης Χριστόπουλος, Πάντειο, Άννα Καρακατσούλη, ΕΚΠΑ, Δώρα Χρυσικού, ηθοποιός, Παντελής Βαϊνάς, ΕΕ ΑΔΕΔΥ, Θανάσης Τριαρίδης, συγγραφέας, Έφη Δούση, δικηγόρος επιζώντων ναυαγίου Πύλου, Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, Κώστας Παπαδάκης, πολιτική αγωγή δίκη της ΧΑ - ΔΣ του ΔΣΑ, συνδικαλιστές, εκπρόσωποι κοινοτήτων μεταναστών, δημοτικών κινήσεων, άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών.

Η δολοφονική εκστρατεία των κεφαλοκυντών της ICE του Τραμπ αντί να τρομοκρατήσει τον κόσμο που αντιστέκεται και υπερασπίζεται τους μετανάστες στις γειτονίες της Μινεάπολης ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων. Οι δολοφονίες της ποιήτριας Ρενέ Γκουντ και του νοσηλευτή Αλεξ Πρέτι προκάλεσαν ένα πρωτοφανές κύμα απεργιών και διαδηλώσεων που απλώθηκε σε ολόκληρες τις ΗΠΑ κεραυνοβόλα.

Είναι εντυπωσιακό ότι το κίνημα No Kings και η κίνηση Indivisible προχώρησαν σε κάλεσμα για μια κινητοποίηση σταθμό στις 28 Μάρτη για να τσακιστεί ο ρατσισμός και να γκρεμιστεί ο Τραμπ που βουλιάζει στο σκάνδαλο της λίστας βιαστών του Επστιν. Πρόκειται για την ίδια μέρα που το κίνημα ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό καλεί ήδη σε ευρωπαϊκές χώρες κινητοποίηση. Η κίνηση αυτή τον περασμένο Οκτώβρη είχε κατεβάσει στο δρόμο πάνω από 7 εκατομμύρια διαδηλωτές.

Έδη, στην Βρετανία η συμμαχία Together ετοιμάζει συλλαλητήριο στο Λονδίνο με την στήριξη εκατοντάδων συνδικάτων και συλλογικοτήτων, ανάμεσά τους και η κίνηση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που έφερε εκατοντάδες χιλιάδες στους δρόμους. Η άνοδος του ακροδεξιού κόμματος του Φάρατζ και η εμφάνιση των ναζιστών του Τόμι Ρόμπινσον στους δρόμους έχουν σημάνει συναγερμό στη Βρετανία.

Αλλά και στην Ιταλία της Μελόνι μόλις πριν δύο βδομάδες μια πανεθνική συνάντηση στη Μπολόνια συγκρότησε την κίνηση «O re o Li-

Ανοιχτή σύσκεψη για τη Διεθνή 28 Μάρτη

berta» («ή Βασιλιάς ή Ελευθερία») συσπειρώνοντας τον κόσμο που κινητοποιείται ενάντια στην παρουσία της ICE του Τραμπ στους χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες. Είναι ο κόσμος που κατέβηκε στις Γενικές Απεργίες για να σταματήσει η μεταφορά εξοπλισμού στο Ισραήλ για την γενοκτονία της Γάζας. Στη Γαλλία και στην Γερμανία κινούνται στην ίδια κατεύθυνση για τις 28 Μάρτη.

Με αυτόν τον αέρα καλούμε την σύσκεψη στην Αθήνα το Σάββατο 7/2 στο ΡΟΜΑΝΤΣΟ και θα έχουμε την συμμετοχή από αυτά τα κινήματα. Για να πλημμυρίσουμε το Σύνταγμα στις 28 Μάρτη!

Για να μην αφήσουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων της Πύλου και των Τεμπών, των δολοφόνων του Μοχάμεντ Καμράν στο ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα, του Νίκου Σαμπάνη στο Πέραμα, να στοχοποιούν τους μετανάστες, τους πρόσφυγες, τους Ρομά. Η αποκάλυψη των ψεμάτων για την στυγνή εκτέλεση του Σαμπάνη με 37 σφαίρες από τους αστυνομικούς που τον καταδίωξαν είναι βήμα για να σπάσει η ασυλία

των δολοφόνων με στολή της ΕΛΑΣ.

Να μην αφήσουμε την κυβέρνηση που κάνει πλάτες στους εργολάβους και τους βιομήχανους να δολοφονούν για τα κέρδη όπως τις πέντε εργάτριες στη Βιολάντα και τους δύο μετανάστες εργάτες στο κάτεργο του Ελληνικού.

Ο Άδωνης Γεωργιάδης επιτέθηκε με χυδαιότητα και θράσος κατά του Πάνου Ρούτσι όταν κάλεσε σε αγώνα για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Πύλου και των Τεμπών. Έδη 21 αξιωματικοί μαζί και ο νυν αρχηγός του λιμενικού δίδονται με απόφαση του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου. Η ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης και του Πλεύρη σημαίνει θάνατο για μετανάστες και πρόσφυγες στα σύνορα, τα αστυνομικά τμήματα, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τα γιαπιά.

Αυτές οι επιλογές μαζί με την πολεμοκάπηλη ατζέντα στο πλευρό του Τραμπ και του Νετανιάχου τροφοδοτούν την ακροδεξιά και τους φασίστες. Οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής, καθώς η δίκη στο Εφετείο ολοκληρώνεται, επιχειρούν να ανασυντάξουν τα τάγματα εφόδου και να πατήσουν πόδι σε σχολεία και γειτονίες.

Καλούμε τα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις δημοτικές κινήσεις, τις συλλογικότητες, τις κοινότητες μεταναστών και τους ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και να πλημμυρίσουμε το Σύνταγμα, στις 28 Μάρτη.

Να βάλουμε φρένο στην ακροδεξιά και τον φασισμό. Να απαιτήσουμε την τιμωρία των δολοφόνων των 600 προσφύγων της Πύλου. Να ενώσουμε τη φωνή μας με το διεθνές κίνημα για ένα κόσμο χωρίς φτώχεια, ρατσισμό, φασισμό, σεξισμό και πολέμους.

Σας καλούμε να συμμετέχετε με εκπροσώπους σας στη Σύσκεψη, το Σάββατο 7 Φλεβάρη, 6μμ, στο ΡΟΜΑΝΤΣΟ, Αναξαγόρα 3-5, Ομόνοια.

Στείλτε τη συμμετοχή σας στο email antiracismfascism@yahoo.gr.

**ΚΙΝΗΣΗ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ**

Η δίκη της Χ.Α.

Με τις αγορεύσεις των συνηγόρων υπεράσπισης συνεχίζεται από την Τετάρτη 28 Γενάρη το Εφετείο της Χρυσής Αυγής. Η αδυναμία τους να αποκρούσουν το κατηγορητήριο δεν κρύβεται με τίποτα. Καμία υπερασπιστική γραμμή δεν μπορεί να αντιπαρατεθεί στο τεράστιο αποδεικτικό υλικό, ειδικά μετά την τόσο αναλυτική και τεκμηριωμένη παρουσίασή του από την εισαγγελική πρόταση και την Πολιτική Αγωγή.

Ούτε το αφήγημα της «πολιτικής δίωξης» στο οποίο επιμένουν κάποιοι -εκ των διευθυντών και ηγετικών στελεχών κυρίως- κατηγορούμενοι, ούτε οι προσπάθειες προσωπικής διάσωσης στις οποίες καταφεύγουν κά-

ποιοι άλλοι, φτουράνε. Το ότι η δικάσιμος της Δευτέρας 2 Φλεβάρη δεν έγινε, γιατί κανένας συνήγορος από όσους είχαν δηλώσει ότι θα αγορεύσουν δεν προσήλθε, δεν είναι τυχαίο αλλά κομμάτι αυτής της εικόνας.

Ωστόσο δεν χωρά καμία υποτίμηση της μάχης. Το δικαστήριο έχει διαμηνύσει στην υπεράσπιση ότι θα πρέπει να ολοκληρώσει τις αγορεύσεις της μέχρι τις 16 Φλεβάρη. Αυτό σημαίνει ότι η ώρα της αμετάκλητης απόφασης πλησιάζει. Το αντιφασιστικό κίνημα πρέπει να βάλει ξανά τη σφραγίδα του απαιτώντας την τελεσίδικη καταδίκη των νεοναζι δολοφόνων και τα συλλαλητήρια στις 28 Μάρτη είναι σταθμός για να το πετύχει.

Επόμενες δικάσιμοι

Φλεβάρης: 5, 6, 9, 11, 12, 13, 16, 17, 19, 20, 25, 26, 27

Πανελλαδική επιτυχία στις 28/1

Στις 28 Γενάρη η Υγεία απέργησε, υλοποιώντας την απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της ΠΟΕΔΗΝ που καλούσε σε πανελλαδική στάση εργασίας από τις 8πμ έως τις 3μμ ενάντια στους νέους οργανισμούς που ετοιμάζει το υπουργείο Υγείας. Στην Αθήνα με πρωτοβουλία του Συντονιστικού των Νοσοκομείων πραγματοποιήθηκε απεργιακή συγκέντρωση στο υπουργείο Υγείας στις 11πμ καθώς και πορεία μετά το τέλος της συγκέντρωσης μέχρι το υπουργείο Εργασίας.

Στην απεργιακή συγκέντρωση στην Αθήνα, συμμετείχαν με τα πανό των σωματείων τους εργαζόμενοι από το Έλενα Βενιζέλου, τον Άγιο Σάββα, το Γεννηματάς, τον σύλλογο ειδικευόμενων στο Δαφνί καθώς και εργαζόμενοι από το Αιγινήτειο, την Παμμακάριστο, τον Ευαγγελισμό καθώς και το Συντονιστικό Νοσοκομείων και φοιτητές/ριες της Φιλοσοφικής με το πανό τους. Πριν ξεκινήσουν οι ομιλίες από την μικροφωνική, ζητήθηκε συνάντηση με την πολιτική ηγεσία του υπουργείου.

Την ίδια ώρα οργανώθηκαν διαδηλώσεις στο Μεσολόγγι όπου παραβρέθηκε όλη η ηγεσία της ΠΟΕΔΗΝ, στη Θεσσαλονίκη έξω από την πύλη του Θεαγένειου, και στα Γιάννενα.

Στην συγκέντρωση στο υπ. Υγείας χαιρέτησαν η Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός στον Ευαγγελισμό και μέλος του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ, ο Κώστας Καραραχιάς, γραμματέας του σωματείου στο Έλενα Βενιζέλου και μέλος ΔΣ της ΕΙΝΑΠ, η Κατερίνα Πατρικίου, διοικητικός και πρόεδρος του σωματείου του Αγίου Σάββα, η Μαρία Χαρχαρίδου, νοσηλεύτρια και μέλος ΔΣ του σωματείου του Γεννηματάς, η Μαριάννα Σπυριδάκη, φοιτήτρια Φιλοσοφικής, ο Πάρις Ιωάννου, γιατρός στην

Παμμακάριστο, ο Μπάμπης Φαραντος, γιατρός και μέλος του ΔΣ εργαζομένων Γεννηματάς, ο Χρίστος Αργύρης, μέλος ΓΣ ΑΔΕΔΥ και του ΔΣ του σωματείου Γεννηματάς.

Κοινή συνισταμένη όλων των τοποθετήσεων ήταν η καταγγελία της καταστροφής που θα φέρουν οι νέοι οργανισμοί και η ιδιωτικοποίηση της υγείας, το πάγωμα των προσλήψεων αλλά και οι συνδικαλιστικές διώξεις όπως αυτή της Κ. Πατρικίου προέδρου του Αγίου Σάββα που δικάζεται στις 3 Φλεβάρη για την απεργία διαρκείας των εργαζόμενων της καθαριότητας του νοσοκομείου το 2024, αλλά και η τελευταία στο πρόσωπο της Μ. Χαρχαρίδου που ξηλώθηκε με συνοπτικές διαδικασίες από τομεάρχη του παθολογικού τομέα στο Γεννηματάς με την αισχρή αιτιολογία ότι απεργεί και απέχει από το "καθήκον" της αξιολόγησης και της στοχοθεσίας.

Στον απόηχο του εργοδοτικού εγκλήματος στα Τρίκαλα στο εργοστάσιο Βιολάντα αλλά και της εκτέλεσης του ακτιβιστή νοσηλεύτη στις ΗΠΑ από τους τραμπούκους της ICE του Τραμπ, όλοι οι ομιλητές κάλεσαν στα επόμενα απεργιακά βήματα: Στην απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 3 Φλεβάρη για την επαναφορά του 13ου-14ου μισθού και τις αυξήσεις, που θα γίνει ταυτόχρονα με την απεργία της Ομοσπονδίας Γάλακτος, Ποτών και Τροφίμων για το έγκλημα στα Τρίκαλα, στην πανευρωπαϊκή απεργία των λιμανιών ενάντια στον πόλεμο και στο πλευρό της Παλαιστίνης στις 6 Φλεβάρη.

Σύγκρουση

Και πάνω από όλα στην κορύφωση της σύγκρουσης στις 27 και 28 Φλεβάρη, με αίτημα για 48ωρη απεργία ακριβώς στα τρία χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη.

Λίγο πριν τελειώσουν οι ομιλίες και μετά από

μιάμιση ώρα, ενημερώθηκε η συγκέντρωση ότι ο υπουργός Υγείας θα δεχτεί μία επιτροπή να ανέβει να του μιλήσει. Στην επιτροπή συμμετείχαν η Αργυρή Ερωτοκρίτου, ο Χρίστος Αργύρης και η Κατερίνα Πατρικίου. Από την μεριά της κυβέρνησης ήταν ο Άδωνις Γεωργιάδης και η Γενική Γραμματέας του υπουργείου Υγείας.

Η επιτροπή έβαλε τα παρακάτω:
- Τί θα γίνει με τους οργανισμούς.
- Να ανακληθεί τώρα το ξήλωμα της Μ. Χαρχαρίδου.
- Να ακυρωθεί η δίκη και η δίωξη της Πατρικίου.
- Να ανακληθεί άμεσα η επικείμενη απόλυση εγκύου παρατασιακής ειδικευομένης γιατρού στα Γιάννενα.

Οι απαντήσεις του υπουργού ήταν απaráδεκτες και εξοργιστικές.

Για τους οργανισμούς ήταν αδιάβαστος... Δήλωσε ότι θα τοποθετηθεί όταν έρθουν οι προτάσεις των διοικήσεων των νοσοκομείων, για να τον διακόψει η γραμματέας ενημερώνοντάς τον ότι στάλθηκαν προχθές.

Στις καταγγελίες μας ότι ήδη μπαίνουν σε εφαρμογή οι συγχωνεύσεις κλινικών ειδικά, λόγω της έλλειψης προσωπικού και ότι υπάρχουν χιλιάδες οφειλόμενα ρεπό, η απάντηση της Γ. Γραμματέως ήταν πως ειδικά σε Γεννηματάς και Ευαγγελισμό έχουμε κάλυψη των οργανικών θέσεων στη Νοσηλευτική πάνω από 94%, ειδικά στον Ευαγγελισμό τα κενά είναι μόλις 4!!!

Δηλαδή το νοσηλευτικό προσωπικό στενάζει αλλά στα νούμερα του Υπουργείου ευημερεί!!

Μόλις ζητήσαμε επιτέλους αυξήσεις στους μισθούς η απάντηση ήταν έλεος.

Για την δίωξη της Μ. Χαρχαρίδου απάντησε ότι δεν ασχολείται με τομεάρχες και ότι δεν έχει ιδέα περί τίνος πρόκειται.

Για την δίωξη της Κ. Πατρικίου ούτε καν απάντησε...

Για την περίπτωση της εγκύου στα Γιάννενα επί τόπου και με ανοιχτή ακρόαση τηλεφώνησε μπροστά στην επιτροπή στον διοικητή του Πανεπιστημιακού νοσοκομείου στα Γιάννενα διατάζοντάς τον να ανακαλέσει την απόλυση. Πράγμα που έγινε μετά από δέκα λεπτά όταν και ενημέρωσε τον Άδωνι ο διοικητής ότι ανακλήθηκε η απόλυση.

Τέλος, μετά τη μόλις 20λεπτη «συνάντηση», η επιτροπή απάντησε στον υπουργό και στις αντικομμουνιστικές βλακείες του (ότι εμείς που διαμαρτυρόμαστε είμαστε κομμουνιστοσυμμορίτες και συμμορία της μιζέριας) ότι αυτός είναι ο Χάρος με το δρεπάνι που κατεδαφίζει το ΕΣΥ. Του δείξαμε την εφημερίδα "Εργατική Αλληλεγγύη" που φιλοξενούσε στο εξώφυλλό της την τελευταία αφίσα του Συντονιστικού με σκίτσο που βάζει τον Άδωνι ντυμένο Χάρο να κατεδαφίζει τα δημόσια νοσοκομεία. Η αντίδρασή του ήταν να πάρει την εφημερίδα και να φωτογραφίζεται με αυτήν κάνοντας πως την διαβάζει. Μετά την γελοία αυτή τρολιά του, αποχώρησε.

Συνεχίζουμε!!!

Καλούμε τις ομοσπονδίες της Υγείας, τις ενώσεις των γιατρών και τα πρωτοβάθμια σωματεία, να μπουν μπροστά με απεργίες ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων, με κορύφωση την απόφαση που άμεσα πρέπει να παρθεί για 48ωρη απεργία 27 και 28 Φλεβάρη.

Είναι φοβισμένοι από τις αντιδράσεις των υγειονομικών, είναι δολοφόνοι, θα τους ανατρέψουμε!

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Στις 28 Γενάρη απεργήσαμε απέναντι στους νέους οργανισμούς που προβλέπουν περαιτέρω συρρίκνωση και ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ, ακόμη και κλεισίματα νοσοκομείων όταν οι ανάγκες είναι ακριβώς οι αντίθετες. Όταν ο χάρος της Υγείας Άδωνις απαντάει "έλεος" στο αίτημά μας για αυξήσεις, λέει πως οι νέοι οργανισμοί θα έχουν ουδέτερο δημοσιονομικό αποτέλεσμα και όταν η κυβέρνηση των σάπιων ΟΠΕΚΕΠΕΔΩΝ δίνει δις στο σφαγείο του πολέμου, η δική μας απάντηση δεν μπορεί παρά να είναι η απεργιακή σύγκρουση μέχρι να ξηλωθούνε.

Οι εκλεγμένοι στο Γ.Σ. της ΠΟΕΔΗΝ βρεθήκαμε την ίδια μέρα στο Μεσολόγγι, όπου μαζί με εργαζόμενους από το νοσοκομείο, τοπικούς φορείς και μαθητές/ριες ξεκινήσαμε την απεργιακή μας συγκέντρωση στο νοσοκομείο Χατζηκώστα -που διεκδικεί την αυτόνομη λειτουργία του ως ξεχωριστό Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου- και με πορεία πήγαμε στην πλατεία όπου έγιναν χαιρετισμοί. Μετά το έγκλημα στο εργοστάσιο Βιολάντα και τη δολοφονία του συναδέλφου Pretti από τα τάγματα του ICE στη Μινεάπολη, το γενικό συμβούλιο την

επόμενη μέρα, πολώθηκε ανάμεσα στις δυνάμεις που διεκδικούν μία δημοκρατικότερη ομοσπονδία με περισσότερα γενικά συμβούλια και εκτελεστικές γραμματείες, ανακοινώσεις και έμπρακτη στήριξη όλων των αγώνων (προκειμένου να σώσουμε τα νοσοκομεία μας από την δολοφονική πολιτική της κυβέρνησης) και στην ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ που ευθύνονται για την κατρακύλα-διάλυση που ζούμε. Προτείναμε οργάνωση της 48ωρης απεργίας 27 και 28 Φλεβάρη, κλιμάκωση και συντονισμό μαζί με όλους του κλάδους που παλεύουν να μη ζήσουμε άλλα Τέμπη.

Το γενικό συμβούλιο αποφάσισε πέρα απ' την προφανή συμμετοχή στην απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 3/2, 10ημερο κινητοποιήσεων στην Υγεία από τις 10 Μάρτη με 24ωρη απεργία την τελευταία μέρα στις 19/3. Είναι ευκαιρία να οργανώσουμε συνελεύσεις κι επιτροπές αγώνα που θα βάλουν περιεχόμενο στην κάθε μέρα αυτού του δεκαημέρου, ώστε να είναι νοσοκομεία που ανήκουν στους εργαζόμενους κι όχι στις Διοικήσεις και το Υπουργείο της μιζέριας.

Ζαννέτα Λυσικάτου,
γιατρός στον Ευαγγελισμό,
μέλος Συντονιστικού Νοσοκομείων,
μέλος Γ.Σ. ΠΟΕΔΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Στην πύλη του νοσοκομείου Θεαγένειο πραγματοποιήθηκε η απεργιακή συγκέντρωση υπεράσπισης της δημόσιας Υγείας στη Θεσσαλονίκη, με τη συμμετοχή δεκάδων εργαζομένων από το Θεαγένειο, το Ιπποκράτειο, το ΑΧΕΠΑ, τον Άγιο Δημήτριο, το Παπανικολάου και συνδικαλιστών της ΕΔΟΘ.

Με τα πανό του σωματείου του Θεαγένειου και του Ιπποκρατείου στην πρώτη γραμμή οι υγειονομικοί έστειλαν αγωνιστικό μήνυμα αντίστασης στην πολιτική διάλυσης και ιδιωτικοποίησης της δημόσιας υγείας.

Χαιρετισμοί στη συγκέντρωση έγιναν από τον πρόεδρο του σωματείου του Θεαγένειου **Βασίλη Μουρατίδη**, τον πρόεδρο της ΕΝΙΘ **Χρήστο Καραχρήστο**, τον πρόεδρο του σωματείου Αγίου Δημητρίου **Στέφανο Χατζηλιάδη** και τον **Γιάννη Κούτρα** από το ΔΣ της ΕΝΙΘ και του σωματείου Ιπποκρατείου, ο οποίος τόνισε ότι απέναντι στους νέους οργανισμούς των νοσοκομείων που φέρνουν περικοπές και συγχωνεύσεις απαντάμε με κλιμάκωση των αγώνων για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της καταστροφής.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Στα Γιάννενα η απεργιακή συγκέντρωση έγινε στην πύλη του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων. «Μετά την συγκέντρωση ακολούθησε συνάντηση με τη Διοίκηση του νοσοκομείου με κεντρικό αίτημα να μη γίνει καμία απόλυση παρατασιακού ειδικευόμενου γιατρού και να ανοίξουν θέσεις προσωπικού», δήλωσε η **Λουίζα Γκίκα**, γιατρός στο ΠΓΝΙ, μέλος ΔΣ ΕΙΝΗ. «Επόμενος σταθμός είναι η συγκέντρωση ενάντια στην επίσκεψη του υπουργού- δολοφόνου της Υγείας Άδωνι Γεωργιάδη την Τετάρτη 4 Φλεβάρη στις 12 το μεσημέρι στην είσοδο του νοσοκομείου».

28/1, Αθήνα. Απεργία στην Υγεία. Φωτό: Σοφία Γαρμπή

28/1, Θεσσαλονίκη. Απεργία στην Υγεία. Φωτό: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Κάτω τα χέρια από την Χαρχαρίδου

Σε στάση εργασίας και παράσταση διαμαρτυρίας έξω από τη διοίκηση του νοσοκομείου προχώρησαν εργαζόμενοι του ΓΝΑ Γεννηματάς τη Δευτέρα 2 Φλεβάρη απέναντι στην καθαίρεση της Μαρίας Χαρχαρίδου, μέλος ΔΣ του Συλλόγου Εργαζομένων του νοσοκομείου. Κεντρικό αίτημα της κινητοποίησης ήταν η ανάκληση της απόφασης της Διοίκησης και να μπει τέλος στις συνδικαλιστικές διώξεις και τις καθαιρέσεις των εργαζομένων.

«Ήταν πρωτοφανής η στήριξη των εργαζομένων του νοσοκομείου καθώς και συνδικαλιστών από όλους τους χώρους του Δημοσίου», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Χρίστος Αργύρης, μέλος ΔΣ του Συλλόγου εργαζομένων του νοσοκομείου Γεννηματάς και μέλος Γ.Σ. ΑΔΕΔΥ. «Στους χαιρετισμούς στη συγκέντρωση τον λόγο πήραν από το σωμα-

τείο εργαζομένων του νοσοκομείου Γεννηματάς η Φιλίππα Γεωργία, γιατρός και μέλος ΔΣ ΕΙΝΑΠ, η Ελένη Μπάγια, μέλος ΔΣ του σωματείου και ο Σπύρος Αδαμόπουλος, γραμματέας του σωματείου. Στη συνέχεια μίλησαν ο Τάκης Παντέλης, εργαζόμενος στο Θριάσιο, μέλος ΕΕ ΠΟΕΔΗΝ, ο Κώστας Τουλαγρίδης, μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ «Κ. Σωτηρίου», ο Πάνος Παπανικολάου, γγ της ΟΕΝΓΕ, ο Μιχάλης Ρίζος, μέλος ΔΣ σωματείου εργαζομένων του νοσοκομείου Αττικό, η Μαργαρίτα Λογοθέτη, συνδικαλίστρια στο ΕΚΠΑ, μέλος ΓΣ ΑΔΕΔΥ, ο Κώστας Καταραχιάς, γραμματέας του σωματείου εργαζομένων στο νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου, μέλος ΔΣ ΕΙΝΑΠ, η Κατερίνα Πατρικίου, πρόεδρος του σωματείου εργαζομέ-

νων του νοσοκομείου Άγιος Σάββας και η Έυη Σάλτα, ταμίας του σωματείου και ο Ηρακλής Γκότσης εργαζόμενος στο Δαφνί και μέλος ΓΣ ΑΔΕΔΥ. Στο τέλος η διωκόμενη συνδικαλίστρια Μαρία Χαρχαρίδου πήρε τον λόγο κάνοντας μία δυναμική τοποθέτηση.

Ακολούθησε συνάντηση με τον διευθυντή νοσηλευτικής υπηρεσίας ο οποίος εισηγήθηκε την καθαίρεση. Εκεί ρωτήσαμε γιατί επικαλείται την αποχή από την αξιολόγηση από τη στιγμή που είναι καλυμμένη από την ΠΟΕΔΗΝ και την ΑΔΕΔΥ, γεγονός που καθιστά την καθαίρεση ξεκάθαρα συνδικαλιστική δίωξη. Τον ρωτήσαμε γιατί η Μαρία Χαρχαρίδου δεν αντικαταστάθηκε από άτομο με τα ίδια προσόντα παρά με άτομο που

επέλεξε ο ίδιος και επίσης γιατί ισχυρίζεται ότι η εισήγηση της καθαίρεσης έγινε από άτομο από "πάνω" και ποιος είναι αυτός, γιατί ξέρουμε ότι πρόκειται για το κύκλωμα της ΔΑΚΕ και της Παγώνη. Εκεί έκανε πως δεν κατάλαβε την ερώτηση. Ζητήσαμε συνάντηση με τη διοικήτρια η οποία υπέγραψε την καθαίρεση, αλλά δεν εμφανίστηκε ποτέ.

Στο τέλος της κινητοποίησης απο-

φασίσαμε ότι θα κινηθούμε και δικαστικά για να μην τη γλιτώσουν οι μηχανισμοί της γαλάζιας παράταξης που θέλουν να τρομοκρατούν τους εργαζομένους για να περνάνε τις ιδιωτικοποιήσεις και βάλαμε πρόταση για γενική συνέλευση στις 10 του μήνα για να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις μας».

Σ.Γ.

2/2. Στάση εργασίας στο ΓΝΑ Γεννηματάς. Φωτό: Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

Στις 11 και 12 Φλεβάρη εκλογές θα γίνουν στο Σωματείο Εργαζομένων στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός για την ανάδειξη Διοικητικού Συμβουλίου. Η Ενωτική Πρωτοβουλία, το σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο νοσοκομείο δίνει τη μάχη των εκλογών.

Η Αργυρή Ερωτοκρίτου, μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ και υποψήφια με την Ενωτική Πρωτοβουλία μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη σχετικά με τα διακυβεύματα των εκλογών: «Μέσα από τις εκλογές του σωματείου μας διεκδικούμε να δυναμώσει η σύγκρουση με την πολιτική που εφαρμόζεται συνολικά στην Υγεία και στο νοσοκομείο μας. Ο Ευαγγελισμός είναι το μεγαλύτερο νοσοκομείο της χώρας με πάνω από 3.000 εργαζόμενους. Είναι ένα κρίσιμο νοσοκομείο και γι' αυτό η διοίκηση έχει περάσει σε τεράστιες επιθέσεις. Όπως σε όλα τα δημόσια νοσοκομεία είμαστε αντιμέτωποι με την υποστελέχωση και την ιδιωτικοποίηση.

Παλέσαμε σκληρά ενάντια σε αυτά το προηγούμενο διάστημα, όμως χρειάζεται να αναρωτηθούμε αν ο τρόπος με τον οποίο παλεύαμε ως τώρα είναι επαρκής ή αν χρειάζεται να αλλάξουμε πράγματα. Εμείς λέμε το δεύτερο. Υπάρχει τεράστια όρεξη μέσα στα νοσοκομεία. Η κοινωνία και η εργατική τάξη εδώ και διεθνώς βράζει με τις εξελίξεις. Οι νεκρές εργάτριες στο εργοστάσιο Βιολάντα να είναι μια υπόθεση που θυμίζει σε όλες τις εργαζόμενες στα νοσοκομεία ότι ξέρουμε πολύ καλά πως είναι να δουλεύουμε νύχτα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Εκλογές 11-12/2

Για να κερδίσουμε χρειάζεται να γίνουν απεργίες με διάρκεια. Καλά οργανωμένες με απεργιακά ταμεία για να μπορέσουν να συσπειρώσουν όλο τον κόσμο και για να τσακίζουν κάθε είδους εμπόδιο που μπορεί να βάζουν οι διοικήσεις και τα Υπουργεία. Αυτό μας φέρνει στη μάχη να προασπίσουμε τα σωματεία μας και το μαχητικό συνδικαλισμό μέσα σε αυτά. Οι διώξεις της Μαρίας Χαρχαρίδου και της Κατερίνας Πατρικίου είναι δείγμα τι σημαίνει από την πλευρά της κυβέρνησης να την πέφτει στην αντικαπιταλιστική αριστερά. Και γι' αυτό θεωρούμε ότι χρειάζεται ακόμα μεγαλύτερη ορμητικότητα.

Στο σωματείο μας την πλειοψηφία την έχει η Αριστερά. Έχει σημασία να δυναμώσει η φωνή της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς για να ενισχυθεί η αντίληψη που λέει ότι τα πράγματα μπορούν να προχωρήσουν παραπέρα στο κομμάτι της σύγκρουσης. Ήταν έλλειμμα το ότι το Σωματείο του Ευαγγελισμού δεν συμμετείχε στην απεργία στις 10 του Οκτώβρη για την Παλαίστινη. Μία απεργία που έφτασε να αγκαλιάζεται από δεκάδες σωματεία και έφτασαν να καλούν και σωματεία στα οποία έχουν

επιρροή οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ. Είναι δύναμη για τα εργατικά σωματεία να παλεύουν από κοινού ενάντια στον πόλεμο και στην γενοκτονία. Έτσι ακριβώς όπως γίνεται τώρα στην απεργία στις 6 Φλεβάρη στην Ελευσίνα και τον Πειραιά για να σταματήσουμε τη μεταφορά πολεμικού υλικού προς στο Ισραήλ.

Και η μάχη απέναντι στον σεξισμό, την ομοφοβία, την τρανσφοβία περνάει μέσα από τα εργατικά σωματεία και πρέπει και το δικό μας σωματείο να μπει σε αυτή την προσπάθεια οργανώνοντας τη συμμετοχή και το κατέβασμά του στην απεργιακή 8 Μάρτη. Την ίδια στιγμή χρειάζεται να διεκδικούμε πάντα την ενότητα στο δρόμο, την ενότητα στη δράση. Και αυτό δεν μπορεί να γίνει όταν υπάρχουν διασπαστικά καλέσματα στα συνδικάτα. Διεκδικούμε ότι τα πιο μαχητικά κομμάτια βρίσκονται με τα πιο μετριοπαθή κομμάτια στο δρόμο. Για να κερδίσουμε στις γραμμές μας και τους πιο μετριοπαθείς από το τι σημαίνει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Αυτά είναι κρίσιμα βήματα και θέλουμε να αλλάξουμε μέσα στο σωματείο μας. Αυτά εκφράζει το κατέβασμά της Ενωτικής Πρωτοβουλίας στο οποίο συμμετέχει κόσμος από ένα μεγάλο φάσμα της αντικαπιταλιστικής και ριζοσπαστικής αριστεράς. Ενωτικά με πολλές διαφορετικές ειδικεύσεις μέσα από το νοσοκομείο και με την προοπτική ότι θέλουμε να δίνουμε από κοινού τις μάχες για να είμαστε όλοι πιο δυνατοί και να έχουμε νίκες».

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

TETARTH 4/2 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλήτρια: Δέσποινα Ζούλια

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

● TETARTH 4/2 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Λένιν: Ο ιμπεριαλισμός, ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού
Ομιλητής: Θωμάς Καταρός
● TETARTH 11/2 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

TETARTH 4/2
Booking hill house, Ρήγα Φεραίου 36, 7μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλητής: Μάνος Δηλανάς

ΚΥΨΕΛΗ

TETARTH 4/2 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκίωνος Νέγρη70, 7.30μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας

ΠΑΤΗΣΙΑ

● TETARTH 4/2 γραφεία κοινότητας Καμερούν (Φυλής 231) 7.30μμ
Λένιν: ο ιμπεριαλισμός, ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού
Ομιλητής: Άγγελος Παλιουδάκης
● TETARTH 11/2 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτρια: Λή Κόβενη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

TETARTH 4/2
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 7.30μμ
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλητής: Ντίνος Μπουντζίκας

ΓΑΛΑΤΣΙ

TETARTH 4/2
γραφεία Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα 7.30μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπί

ΓΚΥΖΗ

● ΠΕΜΠΤΗ 5/2 Ραγκαβή 53, 8μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας
● ΠΕΜΠΤΗ 12/2 Ραγκαβή 53, 8μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλήτρια: Κλεοπάτρα Καλλωνιάτη

ΘΗΣΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 5/2 καφέ Περιβολάκι 7μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 5/2
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 5/2
καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνος 7μμ

Κάτω οι εγκληματίες
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

TETARTH 4/2
στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλητές: Κώστας Λάππας

ΙΛΙΟΝ

TETARTH 4/2
καφέ Kop Leo, πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Κρίση στέγης
Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

TETARTH 4/2
Everest Πετρουπόλεως 7.30μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΑΙΓΑΛΕΩ

TETARTH 4/2 Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανιδή

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

TETARTH 4/2 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλητής: Γεράσιμος Γεωργάτος

ΒΥΡΩΝΑΣ

TETARTH 4/2
καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Κλίμα: Ορολογιακή βόμβα
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

TETARTH 4/2
Fahrenheit Books and Coffee 7μμ
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

TETARTH 4/2
καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ
Αντιστεκόμαστε στην καταστροφή της δημόσιας εκπαίδευσης
Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης
ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 5/2 καφέ Sweet Home 8μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 5/2 Sloth 8μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή
● ΠΕΜΠΤΗ 12/2 Sloth 8μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλήτρια: Φωτεινή Συμψηρή

ΜΑΡΟΥΣΙ

● TETARTH 4/2 καφέ Σπίρτο, πλ.Ηρώων 7.30μμ

30 χρόνια από τα Ίμια: ο αντιδραστικός ελ-
ληνοτουρκικός ανταγωνισμός
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης
● TETARTH 11/2
καφέ Σπίρτο, πλ.Ηρώων 7.30μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαγεωργίου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

● TETARTH 4/2 Νισύρου και Πάτμου, πλ. Φελέκη, Ελευθερούπολη 6.30μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλητής: Παναγιώτης Ζαρίδας
● TETARTH 11/2 Νισύρου και Πάτμου, πλ. Φελέκη, Ελευθερούπολη 6.30μμ
**30 χρόνια από τα Ίμια: ο αντιδραστικός ελ-
ληνοτουρκικός ανταγωνισμός**
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

● ΠΕΜΠΤΗ 5/2 δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλήτρια: Ιωάννα Μπιλιάνη
● TETARTH 11/2 δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ
**30 χρόνια από τα Ίμια: ο αντιδραστικός ελ-
ληνοτουρκικός ανταγωνισμός**
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ — ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 5/2
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Εργατική Αλληλεγγύη: Θεωρία και Πράξη
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου
● ΠΕΜΠΤΗ 12/2
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
**Τεχνητή Νοημοσύνη: Μύθοι και πραγματι-
κότητα**
Ομιλήτρια: Δανάη Καραμίντζιου

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

● ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/2
Goody’s πλ. Φιλαδέλφειας 7μμ
Περιβάλλον: ωρολογιακή βόμβα
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/2
Goody’s πλ. Φιλαδέλφειας 7μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλήτρια: Σοφία Μπενζελούν

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

TETARTH 4/2
καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ
**Διεθνής απεργία για την Παλαιστίνη 6
Φλεβάρη**
Ομιλήτρια: Δέσποινα Χατζηναντωνίου

ΝΙΚΑΙΑ — ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

● TETARTH 4/2 δημαρχείο 7μμ
**Διεθνής απεργία για την Παλαιστίνη 6
Φλεβάρη**
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη
● TETARTH 11/2 δημαρχείο 7μμ
**Το αντιπολεμικό κίνημα από το Βιετνάμ
στην Παλαιστίνη**
Ομιλητής: Νίκος Τριμύτογλου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 5/2 δημαρχείο 6.30μμ
**Διεθνής απεργία για την Παλαιστίνη 6
Φλεβάρη**

Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Θεσσαλονίκη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

TETARTH 4/2 καφέ Ποέτα 8.30μμ
Το σύμφωνο Σοφούλη - Σκλάβαινα
Ομιλήτρια: Βάσω Νικολίτσα

ΚΑΜΑΡΑ

TETARTH 4/2 καφέ Γιάφκα 7.30μμ
Το σύμφωνο Σοφούλη - Σκλάβαινα
Ομιλητής: Πέτρος Πομόνης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 5/2 καφέ Πέτρος 7μμ
**Αντιστεκόμαστε στην καταστροφή της δη-
μόσιας παιδείας**
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 5/2 καφέ Teddyboys 7μμ
Το σύμφωνο Σοφούλη - Σκλάβαινα
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 5/2 καφέ Μικρού 6, 8μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Μανώλης Μανουσαρίδης

ΠΑΤΡΑ

TETARTH 4/2
Aberto, Ρήγα Φεραίου 48, 6.30μμ
Ο Λένιν και το επαναστατικό κόμμα
Ομιλητής: Θάνος Παυλόπουλος

ΞΑΝΘΗ

TETARTH 4/2 Βυζάντιο 5.30μμ
**Εμπρός για 48ωρη απεργία στις 27-28
Φλεβάρη**
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΒΟΛΟΣ

● TETARTH 4/2 Θόλος 6/30μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Χερ
● TETARTH 11/2 Θόλος 6/30μμ
**Αντιστεκόμαστε στην καταστροφή της εκ-
παίδευσης**
Ομιλητής: Γιώργος Ζιάκας

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 5/2 Μίνως 52, 5.30μμ
Παλαιστίνη – Η αντίσταση είναι εδώ
Ομιλήτρια: Μαρία Νικήτα

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/2
καφέ Μεντιτεράνειο, Καλούτσιανή 5.30μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλητής: Ορέστης Παπαθανάσης

Εκδήλωση Τ.Ε. ΑΝΤΑΡΣΥΑ

**ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ-Ν. ΙΩΝΙΑΣ-
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗΣ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ**

ΣΑΒΒΑΤΟ 14/2, Βίλλα Στέλλα, 6.30μμ

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/2

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΕΜΠΤΗ 5/2

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό, Πλ. Αγ. Νικολάου 6μμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 6μμ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/2

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Μετρό 5.30μμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλατεία Ν.Σμύρνης 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΣΑΒΒΑΤΟ 7/2

ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 12μεσ

Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου
(απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 12μεσ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλ. Δούρου 12μεσ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 11.30πμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου,
“Κελάρι” 12μεσ

ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 11.30πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Πετρουπόλεως “Τζάντε” 11.30πμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαρωτάκη
και Θησέως 12μεσ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μεσ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 12μεσ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μμ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ
Λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 12μεσ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Πανόρμου 12μεσ
ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκυζή 12μεσ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μεσ
ΚΥΨΕΛΗ
Πλ. Κυψέλης Γερμανός 11.30πμ

ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βεΐκου 12μεσ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξυροκρήνης 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 12μεσ

ΛΑΜΠΡΑΚΗ
Άγαλμα Λαμπράκη 12μεσ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μεσ
ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 12μεσ
ΚΥΡΙΑΚΗ 8/2

Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Λεωφ.Δεκελείας
(απέναντι απο το Δημαρχείο)11.30πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης
Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρ-
χει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια
αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνο-
μία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λει-
τούργει για να προστατεύσει τα συμφέροντα
της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα
στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμέ-
νη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπο-
ρεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πά-
ρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο
όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματί-

σουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα
με τις ανθρωπίνες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγά-
λες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μα-
ζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματή-
σουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυ-
ριαρχούν πάνω στον πλανήτη.
Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει
μόνο εάν είναι παγκόσμια.
Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου
ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη
επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθη-
κε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς.
Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του
Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατι-
κό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δη-

μιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώ-
πη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια
που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τά-
ξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρού-
ριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικά-
ζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν
στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστι-
κές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.
Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρω-
πων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο κα-
θώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργα-
νώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα
τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.
Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολι-
τική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για

το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους
ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.
Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που κατα-
στρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του
κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί εί-
ναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα
ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγ-
κρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη
χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σο-
σιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να
φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την
εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι
αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργα-
νώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει
να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι
στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν
συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

**Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ**
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπί,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Λέανδρος Μπόλαρης,
Γιώργος Πίττας
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Γ. Κούβαρης, Κωνσταντίνος Μπουντζίκας
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikí@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Στις 16 Φλεβάρη του 1936 οι κοινοβουλευτικές εκλογές στην Ισπανία έγιναν σε συνθήκες πόλωσης. Το Λαϊκό Μέτωπο κατέκτησε την απόλυτη πλειοψηφία στο Κορτές (τη Βουλή) με 257 έδρες. Η εκλογική συνεργασία της Δεξιάς, με κορμό την CEDA –ένα ακροδεξιό κόμμα με στενούς δεσμούς με την Καθολική Εκκλησία- πήρε 139. Τα κόμματα του «κέντρου» πήραν 57.

Η διαφορά στις ψήφους δεν ήταν συντριπτική, το Λαϊκό Μέτωπο πήρε 700 χιλιάδες ψήφους παραπάνω από τη Δεξιά. Ένα σημαντικό τμήμα των νέων ψήφων της οφειλόταν κατά πάσα πιθανότητα στην παρακίνηση της ηγεσίας της CNT, του μεγάλου αναρχικού συνδικάτου, προς τα μέλη της να πάνε αυτή τη φορά στις κάλπες και να μην απέχουν όπως στις προηγούμενες εκλογές του 1933. Και η κυβέρνηση που σχηματίστηκε δεν περιλάμβανε κανέναν υπουργό από το Σοσιαλιστικό Κόμμα (PSOE) και το Κομμουνιστικό Κόμμα (PCE). Ήταν μια κυβέρνηση «δημοκρατικών» αστών πολιτικών, που τα κόμματά τους είχαν υπογράψει την εκλογική συμμαχία του Λαϊκού Μετώπου τον Γενάρη.

Η εκλογική αριθμητική δείχνει -και σε αυτήν την περίπτωση- μόνο την επιφάνεια. Οι εκλογές του 1936 ήταν το πρώτο βήμα σε μια διαδικασία που τον Ιούλη θα κατέληγε στην απόπειρα φασιστικού πραξικοπήματος και την εργατική επανάσταση που πήρε ως απάντηση. Το 1936 δεν έπεσε από τον ουρανό. Οι εργάτες και οι εργάτριες στις πόλεις και οι άκληροι αγρότες και εργάτες γης στα χωριά, είχαν περάσει ένα σκληρό σχολείο πέντε χρόνων, αγώνων, ελπίδων, απογοητεύσεων και ριζοσπαστικοποίησης.

Από μια άποψη η Ισπανική Επανάσταση ξεκίνησε το 1931. Στις 14 Απρίλη εκείνης της χρονιάς ο βασιλιάς Αλφόνσο 13ος αναγκάστηκε να φύγει από τη χώρα ύστερα από τη σαρωτική νίκη της αντιμοναρχικής συμμαχίας στους δήμους. Ήταν οι πρώτες, σχετικά ελεύθερες, εκλογές που είχαν γίνει από το 1923 όταν ο αριστοκράτης στρατηγός Μιγκέλ Πρίμο ντε Ριβέρα επέβαλε δικτατορία με τη στήριξη της μοναρχίας. Στη συνέχεια ανακηρύχτηκε η αβασίλευτη Δημοκρατία (τυπικά η Δεύτερη) και το δημοκρατικό Σύνταγμα του 1931 γράφτηκε με πρότυπο το Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης στην Γερμανία, το πιο προοδευτικό στον καπιταλιστικό κόσμο.

Ο πρώτος υπουργός Εργασίας, ο σοσιαλιστής Λάργκο Καμπαλέρο που ήταν και πρόεδρος του σοσιαλιστικού συνδικάτου UGT, νομοθέτησε κάποια μέτρα ανακούφισης για τους εξαθλιωμένους και σκληρά καταπιεσμένους εργάτες γης. Το αποτέλεσμα ήταν το συνδικάτο τους, η FNTT, να φτάσει σε λίγους μήνες το μισό εκατομμύριο μέλη –που τα διεκδικούσαν όλα: να φύγει η μισητή Γκουάρντια Σιβίλ (η χωροφυλακή), υψηλότερα μεροκάματα και γη. Όμως, η αγροτική μεταρρύθμιση που έκανε η κυβέρνηση ήταν τόσο δειλή που το 1935, μόλις 12.000 αγροτικές οικογένειες είχαν πάρει κλήρο.

Δεν είναι παράξενο, λοιπόν, που τα επόμενα χρόνια σηματοδεύτηκαν από ένα κύμα απεργιών και καταλήψεων γης στην ύπαιθρο. Η μαχητικότητα δεν ήταν προνόμιο της υπαίθρου, απεργιακά κύματα άρχισαν να ξεσπάνε και στις πόλεις. Το 1933 οι «χαμένες» ώρες δουλειάς λόγω απεργιών είχαν τριπλασιαστεί σε σύγκριση με το 1931 και δεκαπλασιαστεί σε σύγκριση με το 1928. Για να έχουμε ένα διε-

ΙΣΠΑΝΙΑ - ΦΛΕΒΑΡΗΣ 1936

Η νίκη του “Λαϊκού Μετώπου” στις εκλογές

θνές μέτρο σύγκρισης: στην Ιταλία του 1920, δηλαδή στην κορύφωση της «Κόκκινης Διετίας», καταγράφηκαν 170 απεργοί ανά 1.000 εργαζόμενους. Στην Ισπανία του 1933 η αναλογία ήταν 150 ανά 1.000.

Οι καπιταλιστές δεν έβρισκαν την πολυπόθητη σταθερότητα. Έβλεπαν με φόβο και απέχθεια τις «σκοτεινές» και «αδαείς» μάζες να σηκώνουν κεφάλι. Όλη η άρχουσα τάξη και κομμάτια της «μεσαίας τάξης» στρεφόταν στην αναζήτηση «δυναμικών λύσεων». Στις εκλογές του Δεκέμβρη του 1933, τα κυβερνητικά κόμματα ηττήθηκαν. Πρώτο κόμμα αναδείχτηκε η CEDA. Αρχικά, αυτή δεν μπήκε στη νέα κυβέρνηση που σχημάτισε το «Ριζοσπαστικό» κόμμα -της έδινε ψήφο ανοχής. Αλλά η άνοδός της σήμανε συναγερμό στο στρατόπεδο της εργατικής τάξης. Η CEDA με δυσκολία έκρυβε την περιφρόνηση στη δημοκρατία, και τις συμπάθειές της στα «ισχυρά καθεστώτα» του Μουσολίνι και του Χίτλερ.

Η νέα κυβέρνηση έκανε τα χατίρια της ακροδεξιάς. Ο υπουργός Εσωτερικών δήλωσε ότι οι απεργίες είναι «ζήτημα δημόσιας τάξης». Τον Ιούνη οι εργάτες γης στο νότο της Ισπανίας κατέβηκαν σε απεργία, για να διαμαρτυρηθούν για την πτώση των μεροκάματων. Η απεργία, κακο-οργανωμένη είναι αλήθεια, συντρίφτηκε.

Στις αρχές του Οκτώβρη ήρθε η μεγαλύτερη πρόκληση. Η CEDA μπήκε στην κυβέρνηση. Τη διάθεση που επικρατούσε στην πλειοψηφία της εργατικής τάξης τη δείχνει ένα σύνθημα που λανσάρισε η Σοσιαλιστική Νεολαία: «Κάλιο Βιέννη παρά Βερολίνο!». Τον Φλεβάρη του 1934 οι σοσιαλιστές εργάτες στη Βιέννη είχαν αντισταθεί ένοπλα στην επίθεση της ακροδεξιάς κυβέρνησης.

Ακόμα και η πιο δεξιά πτέρυγα της ηγεσίας του PSOE ψήφισε υπέρ της γενικής απεργίας και της ένοπλης εξέγερσης που πρότεινε ο Λάργκο Καμπαλέρο ο οποίος πλέον, έχοντας

κάνει στροφή 180°, προβαλλόταν ως ο «Ισπανός Λένιν». Αλλά όπως συνήθως αυτά ήταν λόγια. Η απεργία απέτυχε, και η ένοπλη εξέγερση απλά δεν έγινε.

Υπήρχε μια εξαίρεση. Οι Αστούριες, η περιοχή των ανθρακωρυχείων στη βορειοδυτική Ισπανία. Εκεί οι τοπικές οργανώσεις των σοσιαλιστών, των κομμουνιστών και των αναρχικών σχημάτισαν μια Εργατική Επιτροπή και χιλιάδες ανθρακωρύχοι με λιγοστά τουφέκια και μπόλικο δυναμίτη κατέλαβαν το Οβιέδο, την πρωτεύουσα της επαρχίας.

Αστούριες

Η «Κομμούνια των Αστουριών» κράτησε δυο βδομάδες και πνίγηκε στο αίμα από το στρατό και τη Λεγεώνα των Ξένων. Εκατοντάδες εργάτες δολοφονήθηκαν μετά την παράδοσή τους. Ένας σοσιαλιστής βουλευτής που δεν συμμετείχε στην εξέγερση βασανίστηκε τόσο άγρια που έχασε τα λογικά του. Αυτό δεν εμπόδισε το δικαστήριο να τον καταδικάσει σε θάνατο. Το κύμα της καταστολής απλώθηκε σε όλη την Ισπανία. Στα τέλη του χρόνου, 30 με 40 χιλιάδες πολιτικοί κρατούμενοι σάπιζαν στις φυλάκες.

Ο Οκτώβρης του 1934 ήταν μια ήττα για την εργατική τάξη, η χειρότερη της «μαύρης διετίας». Όμως, δεν ήταν και αποφασιστική νίκη της άρχουσας τάξης. Η καταστολή έμοιαζε με ένα καπάκι που σκέπαζε ένα δοχείο που έβραζε. Η πίεση συσσωρευόταν και θα έφερνε την έκρηξη.

Συνήθως, οι στατιστικές χάνουν τις διεργασίες στη συνείδηση και τις ιδέες των «από κάτω». Για τον Καμπαλέρο και τους άλλους ηγέτες της αριστερής πτέρυγας των Σοσιαλιστών οι πύρινοι όρκοι στην «προλεταριακή επανάσταση» ήταν εν πολλοίς ακόμα μια φραστική στροφή με ορίζοντα τις εκλογές. Για τη Σοσιαλιστική Νεολαία που συγκρούονταν καθημερι-

νά -και ένοπλα- με τους φασίστες σε πανεπιστήμια και δρόμους ήταν συνειδητός στόχος.

Υπήρχαν διεργασίες που τις υποτιμούν ακόμα και σήμερα οι ιστορικοί. Όταν ρώτησαν τον Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα γιατί ο θίασος Μπαράκα δεν προγραμματίζε παραστάσεις για τον Νοέμβρη του 1934, απάντησε «είναι δυνατόν με τόσες χήρες στην Ισπανία;».

Ο θίασος ήταν ενσάρκωση αυτού που ο Λόρκα θα όριζε σε μια περίφημη ομιλία του την επόμενη χρονιά ως «θέατρο κοινωνικής δράσης». Ξεκίνησε στα πλαίσια ενός εκπαιδευτικού προγράμματος στο οποίο φοιτητές/τριες και καλλιτέχνες περιόδευσαν στα χωριά και τις κωμοπόλεις, προβάλλοντας ταινίες, έργα ζωγραφικής, ανεβάζοντας θεατρικές παραστάσεις. Ας σκεφτούμε τι σήμαινε να ανεβαίνει στην πλατεία του χωριού η διασκευή του Φουέντε Οβεχούνα που μιλάει για μια εξέγερση χωρικών στη μεσαιωνική Ισπανία. Ή ποιες σιωπηλές αλλά εκρηκτικές σκέψεις προκαλούσε μια παράσταση της Γέρμα στις γυναίκες. Για την «καλή κοινωνία» αγρότες ήταν υποζύγια και οι γυναίκες δυο φορές υποζύγια.

Όσο κυλούσε το 1935, το σύνθημα των Αστουριών «Αδελφία Προλετάριοι Ενωθείτε!» με τα αρχικά των λέξεων UHP αγκάλιαζε την εργατική τάξη. Να ενωθούμε, για να λευτερωθούν οι φυλακισμένοι αγωνιστές, να γυρίσουν οι απολυμένοι στις δουλειές τους, να φράξουμε το δρόμο στο φασισμό.

Αλλά πώς να ενωθούμε; Ποιοι και με ποιους, για να κάνουμε τι; Ο Αθάνια, πρώην πρωθυπουργός και ηγέτης τώρα ενός μικρού κόμματος με τίτλο «Δημοκρατική Αριστερά», είχε δει τη δημοτικότητά του να ανεβαίνει ξανά, μιας και είχε γίνει στόχος της δεξιάς. Η πρότασή του ήταν απλή: επιστροφή στις «ηλιόλουστες» μέρες του 1931, με ένα εκλογικό συνασπισμό δημοκρατικών και σοσιαλιστών.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ισπανίας υιοθέτησε με ενθουσιασμό την πρόταση. Είχε λιγότερα από 10 χιλιάδες μέλη, μια μικροσκοπική δύναμη σε σχέση με τα εκατομμύρια των σοσιαλιστικών και αναρχικών συνδικάτων. Όμως, μπορούσε να δείξει τις επιτυχίες του «αδελφού» κόμματος στην Γαλλία. Εκεί το Λαϊκό Μέτωπο είχε συμπεριλάβει το «δημοκρατικό» αστικό κόμμα, τους Ριζοσπάστες. Είχε κερδίσει στις τοπικές εκλογές, κι έβαζε πλώρη για την κυβέρνηση. Το ίδιο έπρεπε να γίνει στην Ισπανία.

Το αποτέλεσμα ήταν μια συμμαχία που συγκέντρωνε τις ελπίδες της εργατικής τάξης που πήγαινε ολοταχώς αριστερά, αλλά ταυτόχρονα αποτελούσε ένα «γιγάντιο φρένο» σε αυτή την πορεία, όπως έγραφε ο Τρότσκι τον Απρίλη του 1936. Κι όχι μόνο αυτό. Στη Γαλλία η συμμαχία με το Ριζοσπαστικό Κόμμα ήταν ταξική συνεργασία με ένα μεγάλο κόμμα της άρχουσας τάξης. Το Ισπανικό Λαϊκό Μέτωπο, έγραφε ο Τρότσκι δεν ήταν καν αυτό: «τη θέση της αστικής τάξης την έχει καταλάβει η σκιά της». Οι «δημοκράτες αστοί σύμμαχοι» δεν αντιπροσώπευαν καμιά πραγματική κοινωνική δύναμη.

Ο Τρότσκι συνόψισε το γιατί: «Ο αστός είναι δημοκράτης όσο η δημοκρατία προστατεύει την ατομική ιδιοκτησία. Κι ο εργάτης αξιοποιεί την Δημοκρατία για να ανατρέψει την ατομική ιδιοκτησία. Με άλλα λόγια: η Δημοκρατία χάνει κάθε αξία για τον αστό τη στιγμή που αποκτάει αξία για τους εργάτες». Η κοινωνική έκρηξη που ακολούθησε τις εκλογές του Φλεβάρη επιβεβαίωσε τον Τρότσκι.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΙΣΠΑΝΙΑ Τριήμερη απεργία των σιδηροδρομικών

Το σιδηροδρομικό δυστύχημα με τους 45 νεκρούς στην Κόρδοβα στις 18 Γενάρη συνεχίζει να προκαλεί επιπτώσεις στην ισπανική πολιτική σκηνή. Τα συνδικάτα των σιδηροδρόμων κήρυξαν τριήμερη απεργία για τις 9, 10 και 11 του Φλεβάρη ενώ στις 3 του Φλεβάρη έκαναν μια πρώτη συγκέντρωση.

Τις πρώτες μέρες τα συνδικάτα είχαν κρατήσει χαμηλούς τόνους, αλλά η πραγματικότητα δεν μπορούσε να μένει κρυμμένη για πολύ. Την ευθύνη για τους 45 νεκρούς την έχουν οι ιδιωτικές εταιρείες που άρπαξαν και μοίρασαν μεταξύ τους τις γραμμές υψηλής ταχύτητας από τότε που απελευθερώθηκε η σιδηροδρομική αγορά. Ήταν επιλογή των ισπανικών κυβερνήσεων να απελευθερώσουν και να ιδιωτικοποιήσουν το σιδηρόδρομο ώστε υποτίθεται να πέσουν οι τιμές αλλά και εμμέσως να εξυπηρετηθεί η μεγάλη αύξηση του εισερχόμενου τουρισμού.

Το κόστος το πλήρωσε ο τομέας συντήρησης. Αφενός γιατί ακόμη και οι κρατικοί φορείς άρχισαν να μοιράζουν τα διάφορα έργα σε εργολάβους και υπερεργολάβους. Οι εταιρείες των τρένων απαιτούσαν όλο και μικρότερη συμμετοχή στο κόστος της συντήρησης. Αφετέρου γιατί ο όγκος της κίνησης στις σύγχρονες γραμμές αυξήθηκε κατακόρυφα.

Η κυβέρνηση επιλέγει να παρουσιάζει τα νούμερα του προϋπολογισμού για να δείξει ότι δεν υπήρξαν μεγάλες περικοπές. Όμως τα απόλυτα νούμερα είναι αποπροσανατολιστικά. Ο αριθμός των επιβατών και των χιλιόμετρων αυξήθηκε δυσανάλογα, αλλά το κονδύλι παρέμεινε σταθερό. Επιπλέον, οι υπερταχείες που

3/2, Μαδρίτη. Απεργιακή κινητοποίηση των συνδικάτων των σιδηροδρομικών έξω από το Υπ. Μεταφορών. Φωτό: EFE

τρέχουν μέχρι και με 300 χιλιόμετρα έχουν πολλαπλάσιες ανάγκες συντήρησης και ασφάλειας, γιατί ταλαιπωρούν πολύ περισσότερο το δίκτυο και γιατί ένα μικρό λάθος μπορεί να έχει τεράστιο ανθρώπινο κόστος, όπως έγινε και στο τελευταίο ατύχημα.

Οι εργαζόμενοι στα τρένα είχαν προειδοποιήσει για αυτήν την κατάσταση πολλές φορές πριν από το ατύχημα. Κάποιες φορές οι προειδοποιήσεις έρχονταν από τους ίδιους τους επιβάτες που αναρωτιόνταν αν οι τόσο μεγάλες δονήσεις που ένιωθαν στις διαδρομές μέσα στην Ανδαλουσία είναι λογικές, και ακόμη και αν ήταν μέσα στα όρια του αναμενόμενου, για

πόσον καιρό μπορεί να αντέξουν τα υλικά αυτού του είδους τη χρήση.

Οι πολιτικές συνέπειες είναι πολλαπλές. Η Δεξιά προσπαθεί να εκμεταλλευτεί την κατάσταση για να χτυπήσει την κυβέρνηση του Σάντσεθ. Επιχειρούν να βάλουν τους νεκρούς των τρένων στη ζυγαριά με τους 230 νεκρούς από τις πλημμύρες στη Βαλένθια το Δεκέμβρη του 2025, εκεί που η δεξιά κυβέρνηση άφησε τον κόσμο να πεθάνει αβοήγητος. Φυσικά, θέλουν να παρουσιάσουν την τραγωδία της Κόρδοβας σε υπόθεση κακοδιαχείρισης και όχι αποτέλεσμα της ίδιας της κερδοσκοπικής λογικής των ιδιωτικοποιήσεων.

Τα συνδικάτα με την απεργία τους δείχνουν προς την άλλη κατεύθυνση, εξηγώντας τις συνθήκες και τις αιτίες πίσω από τις τραγωδίες. Πλάι στο πρώτο συνδικάτο των μηχανοδηγών που κήρυξε απεργία έχουν καλέσει απεργία και τα μεγάλα συνδικάτα UGT και CCOO καλώντας τους εργαζόμενους σε ολόκληρο το σιδηρόδρομο να απεργήσει.

Όμως και ένα άλλο ατύχημα που συνέβη συμπτωματικά μία μέρα μετά το μεγάλο ατύχημα στην Κόρδοβα συνεχίζει να έχει πολλαπλές επιπτώσεις. Πρόκειται για τη σύγκρουση ενός τρένου στη Βαρκελώνη που προκάλεσε το θάνατο ενός μηχανοδηγού. Εκεί, στο δίκτυο της Καταλονίας, η κατάσταση έβραζε από καιρό γιατί οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα έκαναν ασταμάτητες καταγγελίες για τη διάλυση που επικρατεί και υπήρχαν οδηγγοί που αρνούταν να δουλέψουν μέσα σε τέτοιες συνθήκες. Οι μέρες μετά το ατύχημα ήταν μέρες λευκής αλλά και κανονικής απεργίας. Μετά από βδομάδες, το δίκτυο συνεχίζει να λειτουργεί με πολλά προβλήματα.

Στην Καταλονία η κόντρα για το σιδηρόδρομο έχει ανατροφοδοτήσει την κόντρα για τη σχέση της περιφέρειας με το κεντρικό ισπανικό κράτος. Η τοπική κυβέρνηση του Ίλια που είναι φιλική προς την κυβέρνηση Σάντσεθ εκτός από τα πυρά των αυτονομιστών έχει να αντιμετωπίσει σειρά απεργιών. Εκτός από το τριήμερο 9-11 του μήνα στα τρένα, από τις 16 ως τις 20 Φλεβάρη απεργούν οι γιατροί στα νοσοκομεία, ενώ στις 11 Φλεβάρη απεργούν και οι εκπαιδευτικοί.

Νίκος Λούντος

Την Κυριακή 8 Φλεβάρη γίνεται ο δεύτερος γύρος των προεδρικών εκλογών στην Πορτογαλία. Τα αποτελέσματα του 1ου γύρου ήταν η μεγαλύτερη απόδειξη της τεράστιας κρίσης στην οποία βρίσκεται όλο το πολιτικό σκηνικό της χώρας. Στο δεύτερο γύρο πέρασε ο υποψήφιος που στήριζε το Σοσιαλιστικό Κόμμα, Αντόνιο Ζοζέ Σεγούρο και ο αρχηγός του ακροδεξιού κόμματος Chega, Αντρέ Βεντούρα.

Το αποτέλεσμα του δεύτερου γύρου θεωρείται από πολλούς δεδομένο, καθώς το 23% που πήρε ο Βεντούρα στον πρώτο γύρο είναι απίθανο να φτάσει το 50% στο δεύτερο γύρο, όσο και αν η επίσημη Δεξιά έχει στρώσει το χαλί για να περάσουν οι φασίστες. Όμως, η κατάσταση βαθιάς κρίσης που αγκαλιάζει όλους τους θεσμούς και τα κόμματα δεν σώζεται από το αποτέλεσμα του δεύτερου γύρου.

Παραδοσιακά στην Πορτογαλία, οι προεδρικές εκλογές δεν είχαν καν έντονο χρώμα πολιτικής αντιπαράθεσης. Ο πρόεδρος έχει ρόλο παρόμοιο με τον πρόεδρο στην Ελλάδα, δηλαδή σχεδόν διακοσμητικό, κι έτσι τα κόμματα αξιοποιούσαν τις εκλογές για να μεταδώσουν εικόνα σταθερότητας και ενότητας της χώρας. Σχεδόν πάντα, ο εκλεγμένος πρόεδρος αφηνόταν να κάνει δύο θητείες χωρίς να του μπει εμπόδιο τη δεύτερη φορά. Οι υποψήφιοι των άλλων κομμάτων παραιτούνταν από "τακτ". Αλλά η κατάσταση έχει αλλάξει άρδην.

Μετά τις τεράστιες κινητοποιήσεις του 2010-2012 ενάντια στη λιτότητα και την Τρόικα ακολούθησαν οι κυβερνήσεις της κεντροαριστεράς με επικεφαλής τον Κόστα του Σοσιαλιστικού Κόμματος και τη συμμετοχή και στήριξη του Κομμουνιστικού Κόμματος και του Μπλόκου της Αριστεράς. Για αρκετά χρόνια, η κεντροαριστερή κυβέρνηση μπορούσε να δίνει μια εικόνα ψεύτικης σταθερότητας στη χώρα. Η ρεφορμιστική

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ Η Αριστερά να ξαναπιάσει το νήμα της Αντίστασης

Αριστερά μάλιστα είχε καταπιεί αμάσητο το ψέμα ότι αυτή η "σταθερότητα" ήταν αποτέλεσμα της δικής της δράσης που στήριζε τα "φιλολαϊκά" μέτρα του Κόστα. Τα τραγικά αποτελέσματα αποκαλύφθηκαν όταν η κυβέρνηση Κόστα κατέρρευσε και εν μέσω σκανδάλων. Η Αριστερά κατατροπώθηκε ακόμη περισσότερο από το Σοσιαλιστικό Κόμμα. Στον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών, σχεδόν εξαφανίστηκε. 2% πήρε η υποψήφια του Μπλόκου και 1,65% ο υποψήφιος του Κομμουνιστικού Κόμματος. Είχαν προηγηθεί οι κοινοβουλευτικές εκλογές του περασμένου Μάη, όπου η Δεξιά κατάφερε να ξαναπάρει τα πάνω της και να κρατηθεί ενισχυμένη στην κυβέρνηση, ενώ η Αριστερά πήρε τα χειρότερα ποσοστά στην ιστορία της. Τώρα στις προεδρικές έσπασε και αυτό το αρνητικό ρεκόρ.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες εμφανίστηκε σχεδόν από το πουθενά το ακροδεξιό Chega, το οποίο από 1,3% το 2019 πήγε στο 7,2% το 2022, 18,1% το 2024 και στο 22,6 το 2025. Ο αρχηγός τους, ο Βεντούρα προσπάθησε να αξιοποιήσει την ορμή, κατεβαίνοντας ο ίδιος για υποψήφιος πρόεδρος της Δημοκρατίας και κατάφερε να περάσει στο δεύτερο γύρο. Το πολιτικό σκηνικό της Πορτογαλίας μοιάζει να έχει φάει μαζεμένες τις σφαλίες που προσπαθούσε να αποφύγει από το 2010.

Το Chega έφερε το ρατσισμό στο κέντρο της πολιτικής συζήτησης, ξεκινώντας καμπάνιες ενάντια στους Ρομά και τους μετανάστες. Η επίσημη Δεξιά ακολούθησε και από το 2024 ο Μοντενέγρο που είναι πρωθυπουργός κεντράρει την πολιτική του στην ενίσχυση του κράτους και της "ασφάλειας" δίνοντας ακόμη περισσότερα περιθώρια στο Chega. Ναζιστικές συμμορίες και νοσταλγοί της δικτατορίας έκαναν την εμφάνισή τους στους δρόμους. Κάποια γνωστά "στελέχη" των ναζί πέρασαν στο Chega. Οι "φιλελεύθεροι" έκαναν προεδρική εκστρατεία που λίγο ξεχώριζε από της ακροδεξιάς. Ενώ και το Σοσιαλιστικό Κόμμα προσαρμόστηκε κι αυτό προς τα Δεξιά, διαλέγοντας για υποψήφιο για τις προεδρικές εκλογές, τον Σεγούρο, από τη δεξιά του πτέρυγα. Και η κοινοβουλευτική Αριστερά κάνει πως δεν καταλαβαίνει ότι τα πράγματα έχουν σκληρύνει και συνεχίζει να νοσταλγεί τις "καλές μέρες" της κεντροαριστερής συγκυβέρνησης.

Στο μεταξύ η Δεξιά δεν μένει στα λόγια. Ο Μοντενέγρο με τη στήριξη στην πράξη και της ακροδεξιάς έχει εξαπολύσει μια επίθεση στους εργαζόμενους, που συγκρίνεται μόνο με της Τρόικας. Δίνει πράσινο φως για απολύσεις και νομιμοποιεί τις απλήρωτες υπερωρίες μέχρι 150 ώρες το χρόνο, χτυπάει τα δικαιώματα στη συνδικαλιστική δράση μέσα στους χώρους δουλειάς και πολλές κατακτήσεις των νέων και των γυναικών. Το Δεκέμβρη παρά την πολιτική αδυναμία της Αριστεράς να απαντήσει, οργανώθηκε η πρώτη γενική απεργία στη χώρα μετά από 12 χρόνια, με πολύ μεγάλη συμμετοχή όχι μόνο στο δημόσιο αλλά και σε μαζικούς χώρους του ιδιωτικού τομέα, ιδιαίτερα στην αυτοκινητοβιομηχανία.

Η Αριστερά πρέπει να ξυπνήσει και να ξαναπιάσει το νήμα της Αντίστασης που άρχισε να ξετυλίγεται με την απεργία του Δεκέμβρη.

ΣΥΡΙΑ

1/2, Κούρδοι διαδηλώνουν στο Καμισλί στη Συρία. Φωτό: Ορχάν Κερεμάν/Reuters

Συμφωνία με σαθρά θεμέλια

Συμφωνία με το καθεστώς του Σάραα στην Συρία υπέγραψε πριν από λίγες μέρες η ηγεσία του κουρδικού κινήματος. Μετά από βδομάδες συγκρούσεων έφτασαν σε συμφωνία εκχειρίδας και ο Σάραα με τον Μαζλούμ Άμπτιν, των Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων, έδωσαν τα χέρια.

Οι όροι της Συμφωνίας λένε πως οι ένοπλες δυνάμεις των Κούρδων θα ενταχθούν στον συριακό στρατό και οι πολιτικές τους οργανώσεις θα στηρίξουν τον διοικητικό μηχανισμό της ενιαίας Συρίας. Από πέρσι που ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις σε σχέση με το τι θα συμβεί με τις περιοχές που είχαν στα χέρια τους οι κουρδικές δυνάμεις, το κουρδικό κίνημα πήγε από υποχώρηση σε υποχώρηση.

Τον Γενάρη αναγκάστηκε να υπογράψει μια ενδιάμεση συμφωνία χειρότερη από την περσινή και τελικά τώρα παραδίνεται πλέον στο κράτος του Σάραα. Η ηγεσία των Κούρδων προσπαθεί να περάσει ορισμένες πλευρές της συμφωνίας ως «νίκη». Πολύς κόσμος βγήκε στους δρόμους για να γιορτάσει το τέλος των συγκρούσεων, καθώς η κατάσταση είχε γίνει απελπιστική στις περιοχές που βρίσκονταν περικυκλωμένες και αποκλεισμένες από το στρατό του Σάραα. Χωριά και πόλεις είχαν μείνει μέσα στο κρύο χωρίς καύσιμα και με τα τρόφιμα να τελειώνουν. Όμως τα ρεπορτάζ από την περιοχή δείχνουν πως ο κόσμος είναι τουλάχιστον μοιρασμένος. Η **Μπεριμπάν Ίσα**, στέλεχος του κουρδικού κινήματος, δηλώνει ο πως «ο κόσμος είναι απογοητευμένος γιατί δεν εμπιστεύονται την συριακή κυβέρνηση και ήλπιζαν σε κάτι πολύ περισσότερο».

Η υπόσχεση που είχε δώσει η κουρδική ηγεσία πέρσι όταν αποδέχτηκε τη πρώτη συμφωνία για ένταξη στο κράτος του Σάραα ήταν ότι οι στρατιωτικές της μονάδες θα διατηρούσαν την αυτονομία τους και ότι η διοίκηση στις περιοχές που είχαν κερδίσει οι Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις θα παρέμενε στα χέρια τους με αυτόνομη μορφή. Τίποτα από αυτά δεν έγινε. Ο Σάραα ωστόσο αναγκάστηκε να κάνει κάποιες παραχωρήσεις όσον αφορά στα πολιτισμικά δικαιώματα των Κούρδων, όπως με την αναγνώριση της χρήσης της γλώσσας τους.

Η ηγεσία των Κούρδων αναγκάστηκε σε αυτή την υποχώρηση για να γλυτώσει τον κόσμο της από τη σφαγή, καθώς βρισκόταν υπό συνεχή πίεση. Η ίδια είχε πρώτα

προδοθεί από την αμερικάνικη κυβέρνηση, η οποία από εκεί που θεωρούσε τους Κούρδους στρατιωτικό σύμμαχο, τα βρήκε τελικά με τον Σάραα. Ο Τραμπ απαίτησε από την κουρδική ηγεσία να υποταχθεί στον Σάραα και να ενταχθεί στη Συρία θάβοντας τα όνειρα της αυτονομίας ή της ανεξαρτησίας.

Οι ιμπεριαλιστές πιστεύουν πως με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζουν τη σταθερότητα. Η Τουρκία που στηρίζει τον Σάραα εισέβαλε περισσότερες από μία φορές στη Συρία στη διάρκεια του εμφύλιου ώστε να καθορίσει πως δεν θα προέκυπτε αυτόνομος κουρδικός τομέας στα νότια σύνορά της.

Τοπικοί χωροφύλακες

Ο Σάραα την περασμένη βδομάδα επισκέφθηκε για δεύτερη φορά τον Πούτιν στη Ρωσία, παίρνοντας και από αυτόν το πράσινο φως για τη συνέχεια της συνεργασίας. Ο Πούτιν θέλει να εξασφαλίσει τη στρατιωτική παρουσία της Ρωσίας στη Συρία, παρόλο που ο δικτάτορας Άσαντ πλέον αποτελεί παρελθόν. Ο Σάραα προσπαθεί να αξιοποιήσει τις συμφωνίες με τον Πούτιν ως αντίβαρο απέναντι στο Ισραήλ, το οποίο από τότε που έπεσε ο Άσαντ βομβαρδίζει τη Συρία, εισέβαλε και άρπαξε κι άλλα εδάφη πέραν των Υψωμάτων του Γκολάν που ήδη είχε από το 1967. Ο Σάραα έκανε και κάνει το παν για να δείξει στο Ισραήλ ότι δεν έχει τίποτα να φοβηθεί από αυτόν. Ο Τραμπ υποσχέθηκε στον Σάραα ότι μέσα σε λίγες βδομάδες ο Νετανιάχου θα έχει υπογράψει κι αυτός μια συμφωνία από τη μεριά του ότι θα βάλει τέλος στις επιθέσεις.

Η «σταθερότητα» των ιμπεριαλιστών είναι συνεπώς μια Συρία στο έλεος των τοπικών χωροφυλάκων της από όλες τις μεριές. Μια Συρία στην οποία κάθε κίνηση θα περνάει πρώτα από το κόσκινο των ΗΠΑ, της Ρωσίας, της Τουρκίας, του Ισραήλ και των καθεστώτων του Κόλπου. Ο κόσμος που πάλεψε ενάντια στον Άσαντ και συνέχισε να παλεύει ενάντια σε όλους τους πολέμαρχους, οι Κούρδοι και οι Κούρδισσες που υπεράσπισαν τις περιοχές, δεν μάτωσαν για αυτό το μέλλον. Οι ξένοι προστάτες που εγγυώνται σήμερα τη σταθερότητα είναι οι ίδιοι που ματοκύλισαν τη χώρα. Τα χαρτιά που υπογράφουν και οι συμφωνίες τους δεν έχουν την παραμικρή αξία.

Ν.Α.

ΚΥΠΡΟΣ

Βυθισμένη στα σκάνδαλα η κυβέρνηση Χριστοδουλίδη

Πριν ακόμη κοπάσει ο θόρυβος από το σκάνδαλο με το ταμείο της «Πρώτης Κυρίας», Φιλίππας Καρσερά, που χρησιμοποιείτο για ψηφοθηρικούς σκοπούς, ξέσπασε νέος θόρυβος με την εμπλοκή της Κύπρου στο σκάνδαλο Έπσταϊν.

Με βάση δημοσιεύματα στην εφημερίδα «Πολίτης», αναφορές στην Κύπρο περιλαμβάνονται σε σειρά ηλεκτρονικών μηνυμάτων που έχουν δημοσιοποιηθεί στο πλαίσιο των δικαστικών διαδικασιών για το δίκτυο του Τζέφρι Έπσταϊν. Τα νέα e-mails που δημοσιεύτηκαν πρόσφατα δεν αφορούν καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης επί κυπριακού εδάφους, αλλά καταγράφουν χρήση της Κύπρου ως επιχειρησιακού, επιστημονικού και εταιρικού κόμβου από το δίκτυο Έπσταϊν. Αναφορές για Κύπρο υπήρχαν και σε προηγούμενα e-mails που δημοσιεύτηκαν, ενώ σε αλληλογραφία του 2017 γίνεται ρητή αναφορά σε «analysis lab in Cyprus».

Το πιο πιθανό είναι ότι αυτό το σκάνδαλο θα περάσει στη σκιά του μεγάλου σκανδάλου με το ταμείο της «Πρώτης Κυρίας» που συνεχίζει να απασχολεί όχι μόνο τα ΜΜΕ αλλά και τον κόσμο που διερωτάται πως δίνονταν τόσα εκατομμύρια και που κατέληγαν αυτά τα λεφτά.

Έκπληκτος ο κόσμος παρακολούθησε το βίντεο με τους πρωταγωνιστές αυτού του σκανδάλου να αναφέρονται σε εισφορές που γίνονταν με αδιαφανείς διαδικασίες και ύποπτα ανταλλάγματα, και στους τρόπους με τους οποίους παράκαμπταν τις νόμιμες διαδικασίες για να εισπράττουν τεράστια ποσά και να τα διαχειρίζονται όπως θέλουν, και να τα ξεδεύουν στην προεκλογική εκστρατεία του προέδρου Χριστοδουλίδη.

Φορέας Κοινωνικής Στήριξης

Ο φορέας αυτός έχει σαν στόχο να βοηθά και να στηρίζει φοιτητές. Πρόεδρος της διαχειριστικής του επιτροπής ήταν η Φιλίππα Καρσερά. Σε αυτό το φορέα πήγαιναν οι διάφορες εισφορές που στην ουσία κατέληγαν στην προεκλογική εκστρατεία του **Χριστοδουλίδη**.

Οι εισφορές σε αυτό το φορέα πολλαπλασιάστηκαν τα χρόνια 2023 – 25. Το 2021 οι εισφορές στο φορέα ήταν 368.091 ευρώ και το 2022 ήταν 260.100. Το 2023 έφτασαν τα 2.269.005. Παρόμοια ποσά μαζεύτηκαν και τα επόμενα χρόνια 2024 και 2025 που έφτασαν συνολικά τα 6.4 εκατομμύρια.

Σε έκθεσή της η Ελεγκτική Υπηρεσία, μετά από έλεγχο των καταλόγων των δωρητών, αποκάλυψε περιπτώσεις φυσικών και νομικών προσώπων που προέβησαν σε σημαντικές δωρεές προς τον φορέα, την ίδια στιγμή που διατηρούσαν ενεργές συμβάσεις με το κράτος, ή διεκδικούσαν νέες κρατικές συμβάσεις.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αναφέρει τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ναυτιλίας, που ενώ δεν είχαν διενεργήσει καμιά εισφορά στον φορέα για τα χρόνια 2018 – 2022, το 2023 και το 2024 εισέφεραν σημαντικά ποσά. Την ίδια περίοδο βέβαια, ο όμιλος στον οποίο ανήκει η ναυτιλιακή εταιρεία με τις μεγαλύτερες εισφορές συμμετείχε σε μεγάλο συγχρηματοδοτούμενο έργο από την ΕΕ ύψους άνω των 10 εκατομμυρίων ευρώ.

Παρατήσεις

Όλα αυτά βέβαια έχουν προκαλέσει την έντονη κατακραυγή από τον κόσμο, τις συνδικαλιστικές οργανώσεις και την Αριστερά. Την στιγμή μάλιστα που οι ίδιοι παλεύουν για αύξηση του κατώτατου μισθού και αντιμετώπιζουν την έντονη αντίδραση των εργοδοτικών οργανώσεων.

Κάτω από αυτή την πίεση αναγκάστηκε να παραιτηθεί η «Πρώτη Κυρία» από την διαχείριση του Φορέα Κοινωνικής Στήριξης και ο διευθυντής του γραφείου του Προέδρου Χριστοδουλίδη που ήταν ο βασικός μοχλός που κινούσε τα νήματα σχετικά με τις εισφορές και τις χρηματοδοτήσεις από αυτό το πρόγραμμα. Αυτό όμως δεν ήταν αρκετό για να σταματήσει τις αντιδράσεις.

Ο θυμός και οι αντιδράσεις συνεχίζονται. Χρειάζεται όμως να μπουν σε μια οργανωμένη βάση, με προοπτική ένα κίνημα που να στείλει τον Χριστοδουλίδη και την παρέα του στο σπίτι τους και όχι να περιμένουμε απλά τις εκλογές του ερχόμενου Μαΐου για να μαυρίσουμε τα κόμματα που στηρίζουν τον Χριστοδουλίδη.

Ντίνος Αγιομαμής

Δρόμοι της Μινεάπολης, της Αντίστασης και της Ελπίδας

Εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές πλημμύρισαν το προηγούμενο Σαββατοκύριακο, για δεύτερη φορά μέσα στις τελευταίες ημέρες, τους δρόμους των αμερικανικών πόλεων ενάντια στην ICE, τη διαβόητη «συνοριακή αστυνομία» που δολοφόνησε μέσα στον Γενάρη εν ψυχρώ δυο ανθρώπους στη Μινεάπολη, την Ρενέ Νικόλ Γκούντ και τον Άλεξ Πρέτι.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, κινητοποιήσεις έγιναν σε πάνω από 250 διαφορετικές πόλεις και στις 46 από τις 50 πολιτείες των ΗΠΑ. Στην ίδια τη Μινεάπολη μια λαοθάλασσα «κατέλαβε» το κέντρο της πόλης την Παρασκευή 30 Γενάρη. Η κινητοποίηση ενάντια στην ICE και τον Τραμπ συνεχίστηκε και την επόμενη μέρα με μια ποδηλατοδρομία που κατέληξε στα σημεία όπου δολοφονήθηκαν η Γκούντ και ο Πρέτι – και τα οποία οι διαδηλωτές έχουν μετατρέψει σε αυτοσχέδια μνημεία, με φωτογραφίες, λουλούδια και χειρόγραφες αφιερώσεις. Το βράδυ του Σαββάτου χιλιάδες κατέβηκαν ξανά στο κέντρο της Μινεάπολης για να παρακολουθήσουν τη συναυλία του Μπρους Σπρίνγκστιν και του Τομ Μορέλο. Τα έσοδα από την συναυλία διατέθηκαν για την στήριξη των οικογενειών της Γκούντ και του Πρέτι.

Το κεντρικό σύνθημα των κινητοποιήσεων του περασμένου Σαββατοκύριακου ήταν «κλεμμένο» από την τεράστια απεργία και διαδήλωση που έγινε στη Μινεάπολη την Παρασκευή 23 Γενάρη: «Έξω η ICE, μια μέρα χωρίς δουλειά, χωρίς σχολείο, χωρίς ψώνια». «Να σταματήσει η χρηματοδότηση της ICE».

Σύμφωνα με τις πρόσφατες δημοσκοπήσεις ένας στους τέσσερις κατοίκους της Μινεσότα (η Μινεάπολη είναι στην ουσία η πρωτεύουσα της Μινεσότα) συμμετείχε, παρά το τσουχτερό κρύο, στις διαδηλώσεις που είχαν γίνει σε όλες σχεδόν τις πόλεις της πολιτείας εκείνη

30/1. Η δεύτερη απεργιακή συγκέντρωση στην παγωμένη Μινεάπολη. Φωτό: Jack Califano/The Verge

την ημέρα. Το 38% δεν πήγε στη δουλειά ενώ το 65% συμμετείχε στο «μποϊκοτάρισμα» της αγοράς και δεν ψώνισε τίποτα. Τα περισσότερα μικροκαταστήματα είχαν κλείσει έτσι και αλλιώς με πρωτοβουλία των ίδιων των ιδιοκτητών τους.

Η μαζική κινητοποίηση της περασμένης Παρασκευής στη Μινεσότα ανάγκασε τελικά τον Τραμπ σε αναδίπλωση: «ανακάλεσε» τον Γκρεγκ Μποβίνο, τον διαβόητο «τσάρο των απελάσεων» (το γνωστό ακροδεξιό κάθαρμα που κυκλοφορούσε επιδεικτικά με μια καπαρν-

τίνα που θύμιζε τις καπαρντίνες της χιτλερικής γκεστάπο) και μίλησε με τον Τιμ Γουόλς, τον κυβερνήτη της Μινεσότα –τον οποίο χαρακτήριζε μέχρι τώρα «επικίνδυνο αριστεριστή εξτρεμιστή». Ο Γουόλς φυσικά και δεν είναι τίποτα από όλα αυτά: είναι στέλεχος του Δημοκρατικού Κόμματος. Και ήταν ο υποψήφιος αντιπρόεδρος της Κάμαλα Χάρις στις προεδρικές εκλογές του Νοεμβρίου 2024.

Μίσος

Ο Τομ Χόμαν, ο αντικαταστάτης του Μποβίνο δεν είναι, φυσικά, τίποτα καλύτερο. Και ο Τραμπ έσπευσε να διορθώσει τις εντυπώσεις που προκάλεσε η αναδίπλωσή του με μια εμετική φραστική επίθεση ενάντια στην σομαλική καταγωγής γερυσιαστίνια 'Ιλχαν Ομάρ. Το μόνο που κατάφερε, όμως, ήταν να οξύνει ακόμα περισσότερο την οργή και το μίσος του κόσμου απέναντί του.

Σύμφωνα με την τελευταία δημοσκόπηση που δημοσίευσε η εφημερίδα The New York Times το 55% δηλώνει ότι δεν εγκρίνει την πολιτική του Τραμπ και μόνο το 41% ότι την εγκρίνει. Πριν από ένα χρόνο, την ημέρα της ορκωμοσίας τα ποσοστά αυτά ήταν σχεδόν αντίστροφα: το 53% την ενέκρινε και μόλις το 42% όχι.

Το πρακτορείο Forbes του δίνει ακόμα πιο χαμηλά ποσοστά έγκρισης: 37%. Και το πρόβλημα δεν είναι απλά και μόνο στα νούμερα: «Οι Ρεπουμπλικάνοι», γράφει με μεγάλα γράμματα ο τίτλος του άρθρου, «αμφισβητούν την διανοητική και ηθική επάρκεια του Τραμπ».

Το πρόβλημα του Τραμπ δεν είναι απλά και μόνο ότι η πλειοψηφία «δεν τον εμπιστεύεται». Το πρόβλημά του είναι ότι η πλειοψηφία τον μισεί. Και αυτό φάνηκε ανάγλυφα από τις κινητοποιήσεις του περασμένου Σαββατοκύριακου.

Τα μεγάλα μέσα μαζικής ενημέρωσης «σνόμπαραν», ως συνήθως, τις διαδηλώσεις. Ο Τραμπ, άλλωστε, έχει την αμέριστη υποστήριξη ολόκληρης της αμερικανικής άρχουσας τάξης –ανάμεσά τους και τους «βαρόνους» των μίντια. Οι φωτογραφίες και τα βίντεο, όμως, που ανέβασαν οι ίδιοι οι διαδηλωτές στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης από τις κινητοποιήσεις του περασμένου Σαββατοκύριακου είναι συγκλονιστικές.

Τεράστια πλήθη κατέκλυσαν τους δρόμους της Νέας Υόρκης, του Λος Άντζελες, του Σικάγο, του Σιάτλ, του Ντένβερ, του Όστιν, του Σινισάτι, του Ιντάχο. Τριάντα, σχεδόν, πανεθνικές οργανώσεις (και χιλιάδες τοπικές) –εργατικά σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, ενώσεις υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αντιρατσιστικές πρωτοβουλίες- στήριξαν το κάλεσμα για τις κινητοποιήσεις του περασμένου Σαββατοκύριακου. «Είμαστε όλοι Μινεσότα», «Κάτω τα χέρια από τους γείτονές μας», «Να σταματήσουν οι διώξεις ενάντια στους αλληλέγγυους», «Έξω η ICE» ήταν μερικά από τα συνθήματα που κυριαρχούσαν σε όλες τις κινητοποιήσεις.

Στη Νέα Υόρκη στο πλευρό των διαδηλωτών τάχθηκε και ο νέος Δήμαρχος Ζοχράν Μαντάνι: «Η σημερινή γενική απεργία είναι μια άμεση απάντηση στην βαρβαρότητα της ICE... Απορρίπτουμε ένα σύστημα που τρομοκρατεί. Το θάρρος σας είναι έμπνευση για ολόκληρο τον κόσμο. Τη δύναμη την έχει ο λαός. Αλληλεγγύη στους απεργούς».

Ο Μαμντάνι αντιπροσωπεύει ό,τι μισεί η τραμπική ακροδεξιά: έχει γεννηθεί στην Ουγκάντα, είναι μέλος όχι απλά του Δημοκρατικού Κόμματος αλλά της αριστερής οργάνωσης (που λειτουργεί μέσα από το Δημοκρατικό Κόμμα) «Δημοκρατικό Σοσιαλιστές της Αμερικής». Στις δημόσιες εμφανίσεις του συνοδεύεται συχνά από τον Μπέρι Σάντερς, την Αλεξάντρια Οκάζιο Κορτέζ –τους πιο γνωστούς πολιτικούς της αμερικανικής αριστεράς σήμερα. Πριν από λίγες ημέρες ο Μαμντάνι συμμετείχε συμβολικά στην διαδήλωση που οργάνωσαν οι απεργοί νοσηλευτές της Νέας Υόρκης – μια κίνηση που προκάλεσε, όπως ήταν αναμενόμενο, την οργή των ΜΜΕ.

Την ίδια ώρα που η Αμερική συγκλονίζεται από τις κινητοποιήσεις ενάντια στην ICE συγκλονίζεται διπλά και από τις νέες αποκαλύψεις γύρω από το σκάνδαλο Έποταϊν. Στα εκατομμύρια έγγραφα που αναγκάστηκε να δώσει στη δημοσιότητα το υπουργείο Δικαιοσύνης εμφανίζεται το όνομα του Ντόναλντ Τραμπ χιλιάδες φορές. Το ίδιο το υπουργείο έσπευσε να δηλώσει ότι έχει ελέγξει όλα τα στοιχεία αλλά, με τα λόγια του υφυπουργού Δικαιοσύνης Τοντ Μπλάνς «δεν εντόπισε αξιόπιστες πληροφορίες που θα έχρηζαν περαιτέρω διερεύνησης». Με απλά λόγια «τον έβγαλε λάδι». Αλλά κανένας δεν τον πιστεύει.

Ο Έποταϊν πέθανε στη φυλακή, κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες, το 2019. Οι αρχές απέδωσαν τον θάνατό του σε αυτοκτονία –αλλά πολλοί πιστεύουν ότι τον «καθάρισαν» για να κλείσει η υπόθεση. Ανεξάρτητα από το τι είναι αλήθεια και τι ψέμα, το βέβαιο είναι ότι η υπόθεση δεν έκλεισε.

«Ο Έποταϊν ήταν ένας παιδοβιαστής», γράφει η Judy Cox στην εφημερίδα Socialist Worker (την αδελφή εφημερίδα της Εργατικής Αλληλεγγύης στη Βρετανία). «Εμπορευόταν την πρόσβαση στα σώματα νεαρών γυναικών σε πλούσιους, ισχυρούς άνδρες. Αυτοχαρακτηριζόταν 'συλλέκτης ανθρώπων'.

Το σκάνδαλο «Έποταϊν»

Στη συλλογή του βρίσκονταν πρωθυπουργοί, πρίγκηπες και δισεκατομμυριούχοι... Όταν πέθανε στη φυλακή, η προσωπική περιουσία του εξακολουθούσε να ξεπερνά τις 440 εκατομμύρια λίρες» (περίπου μισό δισεκατομμύριο ευρώ με τις σημερινές ισοτιμίες).

«Πελάτες»

Στον μεγάλο κατάλογο των «πελατών» του βρέθηκαν, εκτός από τον ίδιο τον Τραμπ, τα ονόματα του Μπιλ Κλίντον, του Πρίγκηπα Άντριου (του αδελφού του Βασιλιά Καρόλου) της Αγγλίας, του Λάρι Σάμερς (πρωην υπουργός Οικονομικών των ΗΠΑ), του Μπιλ Γκέιτς (ιδρυτής της Microsoft) και εκατοντάδων άλλων στελεχών του πολιτικού και επιχειρηματικού κόσμου. «Ο Έποταϊν ήταν προϊόν της απάνθρωπης, βίαιης και διψασμένης για κέρδη φύσης του καπιταλισμού», γράφει η Judy Cox.

Το τελευταίο «θύμα» των αποκαλύψεων γύρω από το σκάνδαλο Έποταϊν είναι ο «λόρδος» Πήτερ Μάντελσον, ένας βρετανός πολιτικός που έχει ανάμεσα στα άλλα διατελέσει

υπουργός Οικονομικών και πρέσβης του Ηνωμένου Βασιλείου στις ΗΠΑ. Ο Μάντελσον, όπως αποκαλύφθηκε από τα μηνύματα που είχαν ανταλλάξει, «πούλησε», την εποχή που ήταν ουσιαστικά αναπληρωτής πρωθυπουργός της Βρετανίας, την πληροφορία ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα στήριζε με ένα πακέτο μισού τρισεκατομμυρίου ευρώ το «κοινό νόμισμα» –που κλυδωνιζόταν εκείνη την εποχή από την κρίση του 2008-9. Η απόρρητη αυτή πληροφορία ήταν κυριολεκτικά «χρυσός» για τους πελάτες του Έποταϊν – αφού ισοδυναμούσε στην ουσία με μια πληροφορία ότι η ισοτιμία του Ευρώ θα ανέβαινε την επόμενη μέρα. Ο Στάρμερ, ο πρωθυπουργός της Βρετανίας, απειλεί τώρα να αφαιρέσει τον τίτλο του «λόρδου» από τον Μάντελσον. Πριν από λίγους μήνες είχε αφαιρέσει, με τον ίδιο τρόπο, τον τίτλο του «πρίγκηπα» από τον Άντριου.

Η αστική δικαιοσύνη είναι αμείλικτη. Απέναντι στους φτωχούς, τους «κακομοίρηδες», και μόνο φυσικά. Αν είσαι πρίγκηπας ή λόρδος το πολύ – πολύ να χάσεις τον τίτλο σου. Και αν βιάζεσαι παιδάκια και αν πούλαγες κρατικά μουσικά. Αν είσαι φτωχός θα σαπίσεις στη φυλακή για ένα καρβέλι ψωμί.

Σωτήρης Κοντογιάννης